

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[15th March 1960]

Name of the Centre.	Paddy.				Rice			
	Nov.	Dec.	Jan.	F b.	Nov.	Dec.	Jan.	Feb.
Cuddalore ..	15.95	15.95	12.14	12.51	22.01	21.77	19.00	18.39
Vellore ..	14.69	15.00	13.70	14.00	21.71	20.73	20.50	20.19
Kumbakonam.	14.17	14.00	12.01	11.96	22.79	22.50	20.50	19.38
Tiruchirappalli.	13.75	12.91	11.55	12.74	21.61	20.18	18.87	18.94
Salem ..	13.34	13.01	12.64	12.95	20.96	20.46	18.86	18.94
Madurai ..	13.20	13.55	12.62	12.08	22.08	22.58	20.07	19.07
Nagercoil ..	15.42	14.81	18.21	12.39	21.69	21.19	19.17	19.25
State average ..	14.36	14.16	12.59	12.58	21.98	21.33	19.57	19.17

Sir, the figures will show that on the whole the prices of both paddy and rice have fallen down by nearly Rs. 2 per maund since November 1959 and that there is no increase in price as a result of the Government giving up procurement.

III.—ANNOUNCEMENT.

AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1960.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce that the Governor has given his recommendation for the introduction of the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960, in the Legislative Assembly.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg leave to introduce the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That leave be granted for the introduction of the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61—cont.

DEPUTY SPEAKER : Now we shall continue the discussion on the Budget for the year 1960-61. The hon. Member, Sri S. Pakkirisami Pillai, will speak now.

15th March 1960]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜட் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக, என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த பட்ஜட்டில் காணக்கிடக்கும் விசேஷங்கள், ஏற்கனவே மந்திரியார் சொன்ன பிரகாரம், புதிய வரிகள் இல்லாது இருப்பது, அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு சம்பள கமிஷன் செய்யவிருக்கும் சிபாரிசுகளுக்காக கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஞாகத்தில் வைத்திருப்பது, மூன்றாவது திட்டம் இரண்டாவது திட்டத்திலிருந்து தொடர்ந்து செயல்படப்போவது முதலியவை. இவை தவிர, இதற்கு முன்னால் இருந்த வருஷங்களைக் காட்டிலும் இந்த வருஷம் விசேஷம் ஒன்றும் கிடையாது. பல கோடி ரூபாய்களும் ராஜ்யத்தில் செலவிடப்படுகிறது. இந்த ரூபாய்கள் செலவிடப்படும் விளைவாக அபிவிருத்திகள் இருந்துதான் தீரவேண்டும். அந்த அபிவிருத்திகள் மூலமுடுக்குகளிலும்கூட போகும் நிலைமை இருந்தாலும்கூட, உண்மையிலேயே நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்ற விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பலன் அத்தனையும் கிடைக்கிறதா, அவர்கள் அவற்றை அனுபவிக்க முடிகிறதா என்று யோசிக்கும்போது, அப்படி அவர்கள் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கும் நிலையில் இல்லை என்பதைச் சொல்லி, உதாரணங்களுடன் காண்பிக்க முடியும்.

சாதாரண விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கலாம். ஆனால், அந்த பணம் ஐடாவும், இப்பொழுது, வெவ்வேறு மூல்யமாய் அபகரிக்கப்படுகிறது. வரி மூலமாகவும், இன்னும் மற்ற பினாக் டெவலப்மெண்டில் உண்டான ஒவ்வொரு திட்டத்திற்காகவும் கொடுக்கும் பணம் மூலமாகவும், இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து, ஏற்படக்கூடிய சிறிய உற்பத்தி லாபமும் அபகரிக்கப்படுகிறது என்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த விஷயம் சாதாரணமாய் மக்களிடம் பழகும் காரணத்தால் நன்றாகத் தெரியும்; அவர்கள் கூடப்போய்ப் பார்த்தால் அவர்கள் கஷ்டம் தெரிகிறது. விவசாயிகள் வரிச்சுமையால் அவற்றைக் கட்டக்கூட முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது, கடன் பளுவாலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதே நிலையில்தான் வெவ்வேறு தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 1939-க்கு முன்னால் அவர்கள் ரூ. 20, 22 வாங்கி வந்த காலத்தில் அனுபவித்த வாழ்க்கை சுகம், இப்பொழுது சுமார் ரூ. 100 வாங்கும் நிலையில் இருந்தாலும் கூட, அந்த வாழ்க்கைச் சுகம், அனுபவிக்க முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம், விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பது என்று. எல்லா வழிகளிலும், எல்லாச் சாமான்களையும் விலை கொடுத்து வாங்கும் நிலையில், சம்பளம் போகாமல், கடன் வாங்கி, கடனுக்கு வட்டி கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருப்பதால், அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை ஆராய்ந்தபடி முக்கியமாக நெசவாளிகளுக்கும் இதர தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரு சம்பள விகிதத்தைத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வேன் போர்ட் கமிஷன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பெரிய அறிஞர்கள், முதலாளிகள், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் என்று அத்தனைபேரும் சேர்ந்த ஒரு முக்கூட்டு கமிட்டி போடும்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [15th March 1960]

பட்டு, அவர்கள் வேவ்வேறு பாகங்களுக்கும் சென்று, விசாரணை செய்து ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தார்கள். விசாரணை செய்ததன் விளைவாக வந்த அந்த ரிப்போர்ட் சில விகிதங்களைச் சிபாரிசு செய்தது. அவர்கள் செய்திருக்கும் சிபாரிசுகள் போதாது என்றும், அது மிகக் குறைவு என்றும், தொழிலாளிகள் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். அதை எதிர்த்து முதலாளிகள் கூச்சல் போடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தார், அந்த சிபாரிசுகளை ஒத்துக் கொண்டபோதிலும்கூட, அதை அங்கீகரித்திருந்தம்கூட, இப்பொழுது அதற்கு எதிராக பல வழிகளிலும் எதிர்த்தும் நிலையில், முக்கியமாக தமிழ் நாட்டு பஞ்சாலை முதலாளிகள் கிளப்பும் பெரிய கூச்சலை, அவர்கள் கூச்சல் இடுகிறதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இப்படி கூச்சல் போடுவதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் தங்கள் பக்கம் இருக்கிறது, கூச்சல் போட்டால் அவர்கள் தங்கள் பக்கம் வருவார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்கள் மனதில் இருக்கிறது.

இதற்கு முன்னால், உத்தண்டராமன் அவர்களுடைய கமிட்டியின் கீழே ஒரு வேலை நிர்ணயம் செய்தார்கள். அந்த வேலை நிர்ணயம் வெவ்வேறு வழிகளில் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கும் நிலையில் இருந்து அங்கிருக்கிறவர்களுக்கு சுமக்க முடியாத வேலைப் பளுவாக அமைந்தது. அதன் விளைவாக அநேகத் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். அந்த முறையில், அரசாங்கம் அவர்கள் பக்கம் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், அரசாங்கம் யார் பக்கம் இருப்பார்கள் என்பதை நாம் சொல்ல முடியவில்லை. அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. முதன் மந்திரி—ஏழைகளின் பிரதிநிதி—காமராஜ் அவர்களுடைய மந்திரி சபையில் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சலுகை கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதுவும் தொழிலாளர்களின் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் அந்த இலாகாவுக்குத் தலைமை தாங்கி மந்திரியாக இருக்கும் காலத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய சம்பள உயர்வு கிடைக்கும்படியான வழிக்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் பெரிய ஒரு கிளர்ச்சி வருவதற்கு வழி ஏற்படும்.

இரண்டாவது இங்கே—நம் சென்னை நகரத்தில்—புனிதத் தலைவர்களின் பெயரால் இருக்கும்படியான தொழிலாளர் காலனிகள் இரண்டு இருக்கின்றன. திரு. வி. க. நகர், சர்மா நகர் என்று இந்த இரண்டு இடத்திலும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து பத்து ரூபாய், பன்னிரண்டு ரூபாய் என்று குடிக்கூலி வாங்கும்படியான நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தாலும் போதுமான அளவுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி இங்கெல்லாம் கிடையாது. குடிதண்ணீர் இல்லாமல் இங்கே வசிக்கின்றவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எது இல்லாவிட்டாலும் குடிதண்ணீர் இல்லாவிட்டால் எந்த இடமும் பாதுகா

15th March 1960] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

இடம்தான். அதோடு மூன்று நாளைக்கு முன்னால் லேபர் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து மின்சார இலாகாவுக்கு கரண்டு சார்ஜ் பணம் செலுத்தவில்லை என்று சொல்லி மின்சார இலாகா அந்தக் காலனி களுக்கு விளக்கு இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். தெரு விளக்குகள் எல்லாம் இப்போது அணைக்கப்பட்டுவிட்டன. அங்கே ஒரே இருட்டு மயமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் கவனித்து இதற்கு ஆவன செய்யும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் சமீபத்தில் பார்த்தோம். மின்சாரக் கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது, இனிமேல் எவ்வித கட்டுப்பாடும் தொழிற்சாலைகளுக்கு இராது, தொழிலாளர்கள் தொடந்தாற்போல வேலை செய்யலாம் என்கிற தன்மையில் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருந்தது. ஸ்டாகரிங் எல்லாத் தொழிற் சாலைகளிலும் இருக்கிறது. அதை மாற்ற முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக பி. அண்டு லி. மில்லிலே இப்போது காலை 6½ மணிக்குத் தொழிலாளர்கள் வரவேண்டும். 11½ மணிக்கு இடைவெளி. ½ மணி கூட சாப்பிடுவதற்கு ரெஸ்ட் இருப்பதில்லை. சீக்கிரம் சீக்கிரமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு ஸ்டாகரிங்தான் காரணம். இதைத் தளர்த்திவிட்டால் சாப்பாட்டுக்குச் சரியான வசதி செய்ய முடியும். ராத்திரி, காலையில் சௌகர்யமாகப் போவதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே இந்த ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக எல்லா அழகு பொருள்கள் மீதும் இருந்த விற்பனை வரி நீக்கப்பட்டது. இப்போது பாலுக்கு இருக்கிற ஒரு வரியையும் நீக்கவேண்டும் என்பது அநேகர்—முக்கியமாகப் பால் வியாபாரிகள்—கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு உணவுப் பொருளைச் சார்ந்தது. பாலுக்கு வரி போட்டால் நல்லது அல்ல. அதை நீக்கவேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் இதில் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஒன்பது ஆண்டு காலமாக தொடர்ந்து நமது ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைக்குப் பொறுப்பு வகித்து வந்திருக்கூடிய நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் மிகமிக முக்கியமானவை என்று நான் கருதுகின்றேன். அவற்றுக்கு இந்தச் சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி போதுமான கவனம் செலுத்தவேண்டும். தம்முடைய சொந்த அநுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு, இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை ஆரம்ப முதல் முடிவு வரையில் உருவாக்கி, அமுல் நடத்துவதிலும் சிறந்த அநுபவம் பெற்ற ஒருவர் கூறி இருக்கக்கூடிய பிரசங்கம் இது. ஆகவே அதற்குள்ள ஒரு தனி முக்கியத்துவத்தோடு இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். முதலில் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1960]

அதாவது நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகளை—இந்த நடவடிக்கைகளை—மட்டும் தனியாக எடுத்துப் பரிசீலனை செய்வது சரியாக இருக்காது. ஏனென்றால் நமது அரசியல் சட்ட அமைப்பில் அமைந்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம்—பல்சக்கிரத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு பல் போன்றதுதான். மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி அமைச்சர், தேசிய அபிவிருத்திக்குழு, ப்ளானிங் கமிஷன் இவர்கள் எல்லாம் எடுக்கக்கூடிய முடிவுகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தையும், மற்ற ராஜ்யங்களையும் ஒருமிக்க சேர்த்தே பாதிக்கக்கூடியதாகும். அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் நம் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையையும் அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தையும் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் புதிய வரி எதுவும் போடவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புதிய வரி போடாமலே பட்ஜெட்டில் கிட்டத்தட்ட ஒரு சிறிய தொகைதான் துண்டு விழக்கூடும் என்கிற விளக்கத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய மனதிற்குள் தெரியும். இப்படி விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லலாமே தவிர இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் புதிய வரிகள் மூலம் நம்முடைய திட்ட வேலைகளுக்காக ராஜ்ய சர்க்கார்களும், மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து புதிய வரிகளின் மூலம் வசூலிக்கவேண்டியது 450 கோடி என்று தீர்மானித்திருக்க புதிய வரியின் மூலம் ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக வசூலாகியிருக்கிறது என்பதை டெல்லி அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் ப்ளானிங் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்திலும் சரி, தன்னுடைய உரையிலும் சரி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 12½ கோடி புதிய வரியின் மூலமாக வசூல் செய்வதாகச் சொல்லியிருந்தாலும் 20 கோடிக்கு வசூலாகியிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கோடி அளவுக்கு அதிகமாக புதிய வரிகள் நம் மக்கள் மீது சுமத்திருக்கிறதென்பதை மனதில் வைத்து இப்போது புதிய வரி போடாமல் விட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாமேயொழிய அதைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட முடியாது மக்களுக்கு புதிய வரிச்சுமை ஏற்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களேயானால் என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது அதற்குப் பொறுப்பாளி யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ரயில்வே அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வாண்டு 5 சத வீதம் சரமான் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதோடு மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எக்ஸைஸ் வரி புதிய பல பொருள்களுக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரிகள்—புதிய எக்ஸைஸ் வரியும் சரி, ரயில்வே சரமான் கட்டண உயர்வு வரியும் சரி—பல பொருள்களுடைய விற்பனை விலையை அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். அதன் மூலம் விற்பனை வரி அதிகமாக வசூலாகும். நம் பட்ஜெட்டில் வழக்கத்தைவிட 40 அல்லது 50 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகத்தான் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இவ்வாண்டு நாம் நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலம் புதிய வரி போடாமல் விட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாமே. தவிர, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மக்களின் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரிப் பளு மிக அதிகமானது.

15th March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

அது அதிகரித்து கொண்டேதான் போகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டே நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். புதிய வரிகள் போடவில்லை என்பதை பிரசாரத்திற்கு வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, உண்மை அது அல்ல என்று கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த திட்டகாலத்திலே பல சாதனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறித்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இந்த சந்தோஷத்தில் நானும் பங்கு கொள்ளத்தான் விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் சரியானவை. இதில் இங்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. 152 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் இட்டோம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில். 181 கோடி ரூபாய் அதுவரைக்கும் செலவாகும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. இது ஒரு சாதனையா என்று கேட்டால் கட்டாயம் சாதனை என்றே ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். இதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டது? பல புதிய நீர்த்தேக்கங்கள் தோன்றியுள்ளன. திட்டமிடப்பட்டபடி மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பூமி சாகுபடிக்கு வர இருக்கிறது. அங்கங்கே வந்துவிட்டது என்றுகூட சொல்லலாம். உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா? கட்டாயம் பெருகியிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் பெருகி இருக்கிறது. எல்லா உணவுப்பொருளின் உற்பத்தியும் கிட்டத்தட்ட 50 லட்சம் டன் பெருகியிருக்கிறது. தேசம் பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய தேசத்தின் சரித்திரத்திலேயே உயர்ந்த கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறோம். 1958-59-ல் உணவுப்பொருள் உற்பத்தி பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுவது என்ன? 1949-50-ல் 100 புள்ளி இருந்ததாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இப்பொழுது 128 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. யுத்தத்திற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட நிலைமை அல்ல. 1949-50-ல் 100 புள்ளி என்று வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது 128 புள்ளி உணவுப்பொருள் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. அதாவது 7 கோடியே 35 லட்சம் டன் நம் தேசத்தில் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. தொழில் துறையில் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் பெருகியிருக்கிறது. நாங்கள் அதற்கு புள்ளிவிவரம் கொடுக்கமுடியும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் என்னுடைய விவரங்களை இப்போது கொடுக்க முடியவில்லை.

உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி சரித்திரத்திலேயே இல்லாத அளவிற்கு பெருகி இருக்கும் நேரத்திலே விலைவாசி எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்தால் அப்போதுதான் மக்கள் என்ன பலனை அனுபவிக்கிறார்கள் என்று நாம் பாராட்டிக் கொள்வதற்கோ, சந்தோஷப்படுவதற்கோ நமக்கு உரிமை உண்டு. திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவது பற்றி நாம் சந்தோஷப்படலாம். நம்முடைய நிர்வாக யந்திரம் திறமையாக பணிபுரிந்து வருகிறதென்று சந்தோஷப்படலாம். பரிபூர்ணமாக, இதனால் மக்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்த்து தான் நாங்கள் இந்த சந்தோஷத்தில் பங்கு கொள்ள முடியும் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1960]

உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு பல புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அது கேட்ட நண்பருடைய குறையினாலோ என்னவோ 1959 நவம்பர், டிசம்பரில் இருந்து தொடர்ச்சியாக ஜனவரி, பிப்ரவரி வரைக்கும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தினுடைய விலைவாசி புள்ளி விவரங்களை இந்த மாதத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். 1959 ஜனவரி, பிப்ரவரியிலே எப்படி இருந்தது, 1960 ஜனவரி, பிப்ரவரியிலே எப்படி இருந்தது என்பதை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, இதில் விலை இறங்குமுகமாக இருக்கிறதா என்று திருப்தி அடையலாம். அதற்குள்ள புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறேன். உணவு மந்திரி அவர்களே பதில் சொல்லட்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் கொடுத்த நோட்டீஸ்படி கொள்முதலை நிறுத்தி யதில் இருந்து விலை அதிகமாக இல்லை என்பதைக் காட்டுவதற் காகத்தான் அதைக் கொடுத்தேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 1959 ஜனவரியில் வாழ்க்கைப் புள்ளி 421. 1960 ஜனவரியில் 441. 1959 பிப்ரவரியில் 411. அப்படி குறைந்தகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் 1960 பிப்ரவரியில் 448; இப்படி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் எப்போதும் விலை குறையக்கூடிய காலம். இரண்டு மாதங்களினுடைய புள்ளிவிவரங்களையும் இந்த மாதத்தில் இருக்கக் கூடிய விலைவாசியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இறங்குமுக மாக இருக்கிறதா ஏறுமுகமாக இருக்கிறதா என்றால் அறுவடைக் காலத்திலே ஏறுமுகமாக இல்லை. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சில நிமிஷங்கள் முன்னால் சொன்ன இந்தக் காரணமே சரியில்லை. ஆனால் கொடுத்த புள்ளிவிவரத்திலே கிடைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதிக புள்ளிவிவரங்களுக்கு போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனென்றால் உணவு அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். சென்னை நகரத்தை மற்ற நகரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு பாயிண்டு இரண்டு பாயிண்டு வித்தியாசம் ஏற்படலாம். விலைவாசி உயர்ந்து இருப்பதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தகராறுக்கு இடம் இன்றி ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் நான் புள்ளிவிவரங்களுக்குப் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் கூறியிருக்கும் வார்த்தைகளை மட்டும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் 38-ம் பக்கத்தில் “விலை உயர்வின் காரணமாக பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு சேமிக்கும் சக்தியே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதன் காரணத்தால்தான் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் விலை உயர்வினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை எடுத்துக் காட்டியிருந்தேன். அங்கு குறிப்பிட்டதுபோலத் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தாறுமாறாகக் கட்டுப்பாடில்லாத விலையுயர்வுக்கும் பெரிய முரண் பாடுள்ளது என்பதை உணரவேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறார் கள். பக்கத்திலே இருக்கும் உணவு அமைச்சர் அவர்களை உணரச்

15th March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

சொல்லுகிறார்களா? அல்லது அவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் அங்கத்தினர்களை உணரச்சொல்லுகிறார்களா? யாரை உணரச்சொல்லுகிறார்கள்? யார் உணரவேண்டும்? அமைச்சர் உணர்ந்திருக்கிறார்களா? தேசம் உணரவேண்டுமா? உணர்ந்துதான் அதற்குள்ள யோசனையைச் சொல்லுகிறார்கள். டெல்லி சர்க்கார் உணரவேண்டுமா? யார் உணரவேண்டும்? உணரும் அமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறார்கள். அடுத்து பார்க்கிறோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கும் துறை நேரத்தில் இரண்டாவது திட்டகாலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு விளைவாகக் கொண்டு அதிலும் முக்கியமாக விவசாயப்பொருள்களை ஓரளவுக்குள்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஓரளவுக்குள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஓரளவிற்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்காக வழிவகைகளை வகுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை மறுமுறையாக இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வலியுறுத்தியதை எதிர்க்கட்சியிலே வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். யாருக்கு வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியம்? மந்திரி சபைக்கே வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலுக்கு வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? அல்லது திட்டக் கமிஷனுக்கு வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? யார் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறார்கள். நோயைத் தெரிவித்த வைத்தியர் ஏன் மருந்தை அதற்குத் தெரிவிக்க முடிக்கவில்லை? மருந்தைப்பற்றிய ஞானக்குறைவ இருக்கிறதா? நோயைப்பற்றி அறிய்ச்சி பண்ணத் தெரிந்தவர்களுக்கு மருந்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு திறமைக் குறைவுக்கு என்ன காரணம்? அல்லது கொள்கை கோளாறு? அவரே இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு தன்னால் கையால் ஆகாகவர்போல் பரிசுபகரமான நிலைமையில் இங்கே நிற்கிறார். அதைப்பார்க்க வருத்தப்படுகிறேன். அவர்கள் பெற்று இருக்கிற மகிம்மையும் என்னைப் பெறாமையினாலே என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வினால் என்ன பாகசும் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களே தேட்டத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். “திட்டமிட்ட பொருளாகாரத்தின் அடிப்படையே தகர்ந் துவிடும்” என்பதுகான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கும் கருத்து. அப்படி இருந்தும் பார்க்கிறோம். திட்டத்தைத் தீட்டுவதற்கு சக்தியற்றவர்கள்போல் திகைக்கின்றார்களே, அதுதான் எனக்குப் பரியமில்லை. அதன் காரணத்தை நன்றாக அறிய்ந் து அதற்கு யோசனை அவர்கள் கொடுக்கப்படும். நாங்கள் கேட்டோம் என்பதற்காக ஆட்சேபிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ப்ரொக்யூரெண்ட் அவசியமா இல்லையா என்பதைப்பற்றி ஒன்றைச் சர்ச்சை வேண்டுமா என்று உணவு அமைச்சர் அவர்களையே கேட்க விரும்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய ஆதாரங்கள் போதுமானவை.

[15th March 1960]

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்— முக்கியமான கட்சித் தலைவர் ஒருவர் கனம் அமைச்சர் அவர்களை கையால் ஆகாதவர் என்ற முறையில் பேசுவது இங்கிதமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் சொன்னதி லிருந்து கையால் ஆகாததன் வந்தது என்றால் என்னுடைய திறமையைப்பற்றி மற்றவர்கள் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படிப்பட்ட வார்த்தை யாரையாவது புண்படுத்துவதாக இருந்தால் நான் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். சாதாரணமாக பழக்க வழக்கத்தில் இருப்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். அது புண்படுத்தக்கூடிய வார்த்தை அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்குப் பரிகாரம் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் தவிக்கிறார் என்பதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அவரை அவமதிக்கும் நோக்கம் அல்ல. ஏதற்காக நான் அவரை அவமதிக்கவேண்டும்? என்னுடைய கொள்கையில் உயர்வு இருக்கும்போது பிறரை அவமதித்து நான் பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையிலும் சரி அல்லது வெளியிலும் சரி, டெல்லியில் நம்முடைய மக்களின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கும் பெரியோர்களானாலும் சரி, அவர்கள் நமக்கு வாக்களித்தது என்ன? உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள். விலைவாசி தானாக மெங்கிவிடும். உற்பத்தி பெருகிவிட்டால் சுபிட்சம் தானாக வந்துவிடும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். உற்பத்தி பெருகியது, அனால் விலைவாசி குறைந்ததா, சுபிட்சம் வந்ததா என்பது பற்றி நிகியமைச்சர் அவர்களே பதில் சொல்லி விட்டார்கள், நிலைமை திருப்திகரமாக இல்லை என்று. என்னைக்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதுபற்றி நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் என்ன நோக்கத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள் என்று தெரியாது. சென்னை சர்க்கார் அமைத்திருக்கக்கூடிய பே கமிஷன் அதிகப்படியாக சிபார்சு செய்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக ஏற்கெனவே நாங்கள் 20 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து விட்டோம் என்று இங்கு பகிரங்கமாக கான்வாஸ் செய்கிறார்களோ, தெரியாது. அப்படி 20 கோடி ரூபாய் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்தாங்கூட அவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை, விலைவாசி உயர்வுதான் இதற்குக் காரணம் என்றால் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த உங்களுக்கு சக்சியில்லையா அல்லது அதற்குள்ள அதிகாராதான் உங்களுக்கு இல்லையா என்று கேட்கிறேன். அப்படி விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்தால் இந்த 20 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்கிறாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி செலவு செய்துகொண்டு என்ன பலன் எப்பட்டிருக்கிறது? சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வேலை செய்வோர், விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டது, எங்களுக்கு சம்பளம் போதாது, மத்திய சர்க்கார் சம்பளக் கமிஷன் செய்திருக்கும் சிபார்சுபடி, அந்த அடிப்படையில் எங்கள் சம்பளத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். ஆகவே, 20 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் அதிருப்திதான் மிச்சம் என்று சொன்னால், சர்க்காரின்

15th March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்கையில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். அந்தக் கோளாறுக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும். 20 கோடி ரூபாய் செலவழித்து விட்டோம். ஆகவே, மேலும் என்.ஜி.ஓ - க்களுக்கோ அல்லது மற்ற கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கோ ஒன்றும் அதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதைக் கொண்டுவந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அதைத்தான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் சொல்லி வர்த்தகத்தை அரசாங்கமே செய்ய வேண்டும். அறுவடைக் காலத்திலும் சரி, அல்லது மற்ற காலங்களிலும் சரி, விலை ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும், அதை வாங்குபவர் களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டால் அரசாங்கம் எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும் சரி, அதனால் யாதொரு பயனும் இருக்காது. கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்குத்தான் அதன் பயன் போய்ச் சேரும். அவர்களுக்குத்தான் மிகுந்த லாபம் கிடைக்கும். உற்பத்தி அதிகரிப்பால் ஏற்படும் விலைவையும் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். சமீபத்தில் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் விவசாயிகளிடம் ஒரு பெரிய கூக்குரல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிளகாய் வத்தலின் விலை திடீரென்று குறைந்து போய் விட்டதென்று. மிளகாய் வத்தல் மார்கட்டுக்கு வரும் காலம் இது. அதன் விலை ஏன் குறைந்தது? உற்பத்தியாகும் காலத்திலேயே குறைகிறது, விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் முறையில் குறைகிறது. விலை வாசி குறைந்தாலும் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களே என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன், உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும், அதை வாங்குபவர்களுக்கும், அதை உபயோகிப்பவர்களுக்கும், அவர்களின் சக்திக்கு உகந்த முறையில் நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டால், அரசாங்கத்தின் கொள்கையில்தான் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று அர்த்தம். அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் காணப்பட வேண்டும். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி பரிகாரம் காண, ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மட்டும் அதிகாரம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள், அவர்கள் செல்வாக்கை உபயோகித்து தேசிய அபிவிருத்திக் கொள்கையிலிலும் சரி, ப்ளானிங் கமிஷனின் முன்பும் சரி, மத்திய சர்க்கார் நிதியமைச்சர் முன்பும் சரி, எடுத்துச் சொல்லி அடிப்படைக் கொள்கையையே இந்திய சர்க்கார் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். ப்ளானிங் கமிஷனும், தேசிய அபிவிருத்திக் கொள்கையிலும் இதன் அடிப்படைக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் போடும் திட்டங்கள் மக்களுக்குப் பலனளிக்காது. உழைக்கக் கூடிய மக்கள், அவர்கள் தொழிலாளர்களானாலும் சரி அல்லது சர்க்கார் ஊழியர்களானாலும் சரி, சம்பளம் அதிகம் வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். அதுபற்றி நிதி

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1960]

அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது விஷயக்காரம் என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி சம்பளத்தை விரட்டிக்கொண்டு போகிறது, சம்பளம் விலைவாசியை விரட்டிக் கொண்டு போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது, படிக்க நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. சம்பளம் விலைவாசியை விரட்டுகிறதா அல்லது சர்க்கார் போடும் திட்டங்கள் விலைவாசியை உயர்த்துகிறதா? உழைக்கக்கூடிய மக்களைக் காண்பித்து அவர்களின் ஊதியம் அதிகமாகப் பெறுவதால்தான் விலைவாசி அதிகமாகிறது என்று எடுத்துக்காட்டும் கெட்டிக்காரத்தனம் வேண்டாமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி நான் சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். உணவுப் பண்டங்களை, மக்களின் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களை, சர்க்காரே வியாபாரம் செய்யக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ளாமல் இருந்தால் எந்த நிதியமைச்சரும், அது ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது யாராக இருந்தாலும் சரி, பலன் இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். உணவுப் பண்டங்கள், அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வியாபாரத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். 35 ரூபாய்க்கு சரக்கு வாங்கினால் அதை 150 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள், வியாபாரிகள். ஆகவே, சர்க்காரே ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வியாபாரத்தை நடத்தினால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய லாபம் ஏதாவது இருக்குமானால் அது சர்க்காருக்கே போகும். விலையும் நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே, இறக்குமதி, ஏற்றுமதி, உள் நாட்டில் உபயோகமாகவுள்ள அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் வியாபாரத்தை சர்க்காரே ஸ்டேட் ட்ரேடிங் மூலம் எடுத்து நடத்தாமல் இருந்தால், 10,000 கோடி ரூபாய்க்கு ப்ளான் போட்டாலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் மக்களுக்கு என்ன பலன் கிடைத்ததோ அதேபோல்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலனும் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற அபாயத்தை நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யம் அபிவிருத்தி அடையக் கூடா தென்று நான் அபசகுனம் பிடித்த மாதிரி சொல்லவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உள்ள அபாயத்தைத்தான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 450 கோடிக்கு வரிகள் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைவிட கூடுதல் வரிகள் போடவேண்டுமென்று தேசிய அபிவிருத்திக் கௌன்ஸிலும், ப்ளானின் கமிஷனும் யோசனை கூறினால் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். அப்படி நிதியமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த யோசனைக்குப் பிறகும் அவர் நிதியமைச்சராக இங்கு வந்தால் கட்டாயம் முதல் வருடத்திலேயே புதிய வரிகள் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கும். அதற்குள் வேறு சூழ்நிலை காரணமாக அவர்கள் வேறு எங்கேயாவது போக வேண்டி வந்தால் அங்கும் இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இந்த அடிப்படைக் கொள்கை மாற வேண்டும். முக்கியமாக பணப் பூழ்க்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டும். அது நம் நாட்டில் யார் மூலம் நடக்கிறது? யாங்கு மூலம்

15th March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு நோட் அடித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். அது பாங்கர்ஸ்க்கு போகிறது. அவர்கள் கையில் பணப் புழக்கம் இருக்கிறது. அதை ரிசர்வ் பாங்க் கட்டுப்பாடு செய்யலாம். அது பயன் அளிக்கக்கூடியதல்ல. பணம் பூராவும் பாங்கில் இருக்கிறது. அந்த பாங்குகள்தான் மக்களின் முக்கியமான எதிரிகள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பாங்க் என்ற ஸ்தாபனத்தை அல்ல நான் குறிப்பிடுவது. அதை நிர்வகிக்கும் தனிப்பட்ட நபர்களைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். பாங்குகளை சர்க்கார் நடத்தும் நிலை ஏற்படுமானால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் புது வரிகளைப் போட்டு மக்களை கசக்கிப் பிழியாமல் பாங்குகளில் உள்ள பணத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளிநாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்து வந்தால் அதனால் மக்களுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்க முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கெங்கு வற்புறுத்த வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் வற்புறுத்த வேண்டும். எங்களை வற்புறுத்தி பிரயோஜனமில்லை, எங்களை உணரச் செய்வதில் அர்த்தமில்லை. ஏனெனில், அதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம், அதை வற்புறுத்தியும் வருகிறோம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் அவருக்கு பக்கபலமாக இருந்து சொல்லி வற்புறுத்த எதிர்கட்சிகள் தயார் என்று நான் நம்புகிறேன். என் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் அதற்குத் தயார் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : சுதந்திராக் கட்சி அதை ஒப்புக்கொள்ளுமா ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆனால் இந்த சபையில் சுதந்திரா கட்சியின் நிலைமை வேறுக இருக்கிறது. சுதந்திராக் கட்சியை பின்பற்றுகிறவர்களே சிலர் அந்தப் பக்கத்திலும் இருந்து கொண்டிருப்பதினால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பு கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு யோசனை என்னவென்றால், பஸ் போக்குவரத்து எல்லாம் இன்று தனியார் கையில்தான் அதிகமாக இருந்து வருகின்றன. அரசாங்கம் ஏற்றெடுத்து நடத்துகிற பஸ் போக்கு வரத்தில் லாபம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது, இந்தப் பொறுப்பை வகித்துக்கொண்டிருக்கிற கனம் அமைச்சர் வெங்கட் ராமன் அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது பெங்களூருக்கு பஸ் விட்டிருப்பதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பஸ் சர்வீஸ் தொடங்கி நான்கு மாதங்கள்தான் ஆகியிருக்கும், இதற்குள் பஸ்ஸினுடைய கிரயம் பூராவும் கிடைத்துவிட்டது என்ற முறையில் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு, மிகவும் உற்சாகத்தோடு சொன்னார்கள். நான்கு மாதத்திற்குள்ளேயே பஸ்ஸின் கிரயம் பூராவும் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதிலும் சர்க்கார் நடத்துகிற சர்வீஸ், சர்க்கார் நடத்துகிற பஸ் சர்வீஸைப்பற்றி யாருக்கும் சொல்ல வேண்டிய தில்லை, அப்படி சர்க்கார் நடத்துகிற சர்வீஸிலே கிடைத்திருக்கிறது என்றால் தனியார் நடத்தும் போக்குவரத்தில் எவ்வளவு

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1960]

லாபம் கிடைக்கும் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அவர்கள் பகிரங்கமாக கொடுக்கும் கணக்கிலே லாபம் கிடைப்பதாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் நடத்துவதாக இருந்தாலும் லாபம் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்வதற்கு இது ஒரு அளவுகோலாக இருக்கிறது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதில் என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், எல்லா பஸ் போக்கு வரத்துகளை ஏற்று நடத்த முடியாவிட்டாலும், குறைந்த தூரங்களில் இருக்கும் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லாம் தனியார்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்தாலும் கூட, நெடுத்தூரத்தில் போய்க்கொண்டு இருக்கும் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லாம், அதாவது, 50 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லாம், அதேபோன்று எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லாம் சர்க்கார் நடத்துவதாக இருந்தால் நிச்சயமாக லாபம் கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைக்கும், புதிய வரிகள் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. இதற்காக நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸிலில் போய் கேட்கவேண்டிய அவசியமில்லை. நமது மந்திரி சபைக்கே அதிகாரமிருக்கிறது. ஆகவே இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் புதிய தொழில்கள் அதிகமாக பெருகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கான ஆதாரங்கள் எங்கே திரட்டப் போகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. சர்க்காருடைய நோக்கங்களை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு முன்னால் இதற்காக செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆதாரங்களை எல்லாம் பார்த்தால் எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் ஏற்படுவதாக தெரிகவில்லை. இதல்லாமல் வேறு எந்த கொள்கை பேசினாலும் பிரயோசனமில்லை. எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் பிரயோசனமில்லை. இப்போதிருக்கின்ற நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படப்போவதில்லை. அதே நேரத்தில் பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில் கஷ்டங்கள் தான் ஏற்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இவர்கள் கைக் கொண்டிருக்கிற கொள்கையில் இருக்கிற ஒருசில அபாயத்தை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got two minutes more.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I may be given five more minutes, Sir. பொதுவாக மேலும் மேலும் தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் கொடுக்காமல் பொதுத் துறைக்கு, அதில் அதிகமான அளவில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இது சோஷியலிஸம், அல்லது கம்யூனிஸம் என்ற தத்துவார்த்த பிரச்சனை அல்ல. பொதுமக்களிடையே, இந்த சர்க்கார் ஒரு பெரிய நம்பிக்கையையும், ஆசையையும் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். வெல்பேர் ஸ்டேட் என்கிற ஆசையை

15th March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

எங்கும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் அந்த நம்பிக்கை ஏற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அதோடு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களை எல்லாம் எவ்விதம் நிறைவேற்றப் போகிறார்கள், எவ்விதம் இந்தக் கடமையை செய்து முடிக்கப் போகிறார்கள் என்ற நினைப்பில்தான் பேசுகின்றேனே தவிர, வேறு எந்த தத்துவார்த்த போட்டிக்காகவும் இதை நான் குறிப்பிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் நடத்தக் கூடிய தொழில்கள் இதில் எது இருக்கின்றது என்று பார்த்தால் இதில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தைப் பொறுத்த அளவில் நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை தொழில்கள் வளரவில்லை என்பது உண்மை. மூன்றாவது திட்டகாலத்தைப் பொறுத்த அளவில் இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் அதிலும் தனியார் துறைக்குத்தான் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு உதாரணத்தை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள காகிதப் பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி பாராட்டுவதற்குரியதாகும். ஆனால், அதுவும் தனியார் கையிலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் இதில் ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடுவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு சென்னை இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் ஒரு கோடி மூலதனம் போடுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் சர்க்காருடைய பொறுப்பில்தான் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதோடு டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷனில் இருந்து 50 லட்சமும், அயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து 50 லட்சமும் கொடுக்கப்படவிருக்கிறது என்றும் தெரிகிறது. மத்திய சர்க்கார் இதற்கான உதவியை கொடுப்பதாக உறுதியளித்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இது தவிர, எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் ஸ்தாபனத்திலிருந்தும் இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதாக உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. ஆனால் இவ்விதம் எல்லாப் பொதுப் பணத்தையும் தனியார்களுடைய லாபத்திற்காகத்தான் கொடுத்து உதவ வேண்டியிருக்கிறது, இது அவசியம்தானா என்பதைத்தான் நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். அதோடு இவ்விதம் பங்கு எடுப்பதில் “அண்டர் ரைட்டிங்” இனத்தில் $2\frac{1}{2}$ சதமானமும், “ப்ரோக்கரேஜ்” இனத்தில் 1 சதமானமும் கிடைக்கும். இவ்விதம் கிடைக்கும் வசதியை நாம் இன்று பெறுவதற்கு வசதியில்லை. இந்த வசதி இப்போது தனியார் கம்பெனிக்குத்தான் போய் சேருகிறது. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார் துறையில் எடுத்து நடத்த முடியாத நிலைமை இருப்பதுதான். சர்க்கார் நடத்துவதற்கு ஏதாவது வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி நாம் அலோசனை செய்யவேண்டும். அதல்லாமல் எந்தவிதமான பிராஜெக்ட்டுகள் செய்தார்களோ தெரியவில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram] 15th March 1960]

இன்று சேஷசாயி பிரதர்ஸ் கையில் இது ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய விவரங்களை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சேஷசாயி பிரதர்ஸ் கம்பெனியில் இரண்டரை லட்சம் ரூபாய்க்கு நமது சர்க்காருக்கு பங்கு இருக்கிறது. இப்போது, பங்கு ரூபாய் 10 என்றாலும் இன்றைய நிலையில் பங்கு 4½ ரூபாயாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் அங்கு இருக்கவும் முடியவில்லை, வெளியேறவும் முடியவில்லை, இந்த நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் இவர்கள் ஸ்தாபனத்தையே சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டும், மேலும் பல உதவிகள் செய்து கொடுத்தும் இவர்கள் கையில் ஒரு தொழிலை ஒப்படைப்பது என்றால் இதற்கு போதுமான அஸ்திவாரம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதோடு மட்டுமல்ல, இதில் சர்க்காருடைய பொறுப்பு என்ன என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டதின் காரணமாக வெறும் ஒரு டயரக்டர் மட்டும் மீட்டிங்குகளில் போய்க் கலந்துகொண்டு விட்டு வரக்கூடிய நிலைதான் இருக்குமா என்பதும் தெரியவில்லை. அவ்விதநிரந்தரம் அதை மாற்றி அங்கேயே ஒரு ரெஸிடன்ட் டயரக்டராக ஒருவரை நியமிக்கவேண்டும்—என் இதை சொல்லுகிறேன் என்றால், இனிமேல் இந்த நடவடிக்கையை மாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை, அந்த அளவுக்கு வெகு தூரத்திற்கு இவர்கள் போய்விட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதனால்தான் நிரந்தரமான ஒருவரை ரெஸிடன்ட் டயரக்டராக போட்டு அங்கேயுள்ள வேலைகளை எல்லாம் பாதுகாத்து வருவதோடு, அங்குள்ள வேலைகளை எல்லாம் கண்காணித்துக்கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் இந்தவிதமான தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆகவே, இந்த யோசனைகளை எல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சாதாரண ஒன்றிரண்டு விஷயங்களையும் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நிர்வாகத்தில் ஒன்றிரண்டு டிப்பார்ட்மெண்ட்கள் சரிவர தங்கள் வேலைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (அக்ரிகல்ச்சர்) விவசாய டிப்பார்ட்மென்ட்டை பொறுத்த அளவில் நாம் 12½ லட்சம் டன் தானியம் அதிகமாக பெருக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தும் 9 லட்சம் டன்தான் சாதனையாக்க முடிந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆலோசனைக் குழுவிலும் சொல்லப்பட்டது. ஏன் சாதனை குறைவாக ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதா? இல்லையென்றால் தக்கவிதத்தில் வேண்டிய ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[15th March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

இரண்டாவதாக கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் திட்ட ஆலோசனைக் குழு அறிக்கையிலேயே பல விவரங்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தன. இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிஸரும் நியமித்து இதிலிருந்து நன்மை என்ன, தீமை என்ன என்பதை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே, இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே இன்னொரு டிபார்ட்மென்ட்—அசிரத்தையாக இருக்கக் கூடிய டிபார்ட்மென்ட்—மெடிகல். பப்ளிக் ஹெல்த்தின்கீழ் போதுமான அளவுக்கு அர்ப்பன், ஈரஸ் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவாகியிருந்தாலும், “அதர் ஹெல்த் ஸ்கீம்ஸ்” என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டதில் 9.41 லட்சம் ரூபாய்க்கு 6.75 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல சுட்டிட வேலைகள் நிறைவேற்றவில்லை. இந்த இலாகாவில் என்ன கோளாறு இருக்கிறது? இதிலே அபிவிருத்தி வேலைகள் ஏதாவது கைவிடப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவேண்டிய விஷயம். என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சட்டாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே இன்று நான் பங்கெடுத்துக்கொண்டு இதுவரையில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய சிலவற்றிற்கு சமாதானம் கூறுகிற முறையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முகன் முதலாக என்னுடைய இலாகாவைப் பொறுத்த அளவில் அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுப்பது என்னவென்று சொன்னால், இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ, எந்த அளவுக்கு நமது ராஜ்யத்தில் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை அதிகரிக்க முடியுமோ, அந்த அளவில்—அந்த அடிப்படையில்—சர்க்கார் வேலை செய்து வருகிறது என்று நான் திட்டவாட்டமாகக் கூற விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் அதிகரித்து வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நான் இதைச் சொன்னவுடன் நம் ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையே வழிக்கு விட்டோமா என்று கேட்பது சரியாகாது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் முழுவதையும் ஒழிப்பது என்பது பல நூற்றாண்டுகளாக ஆண்டுகளாக சுகந்திர நாடுகளாக இருந்து, கொமில் காலத்தில், யந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து தாங்களாக சிறந்த முறையில் ஆலைகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் அமைத்து, சிறந்த யந்திரங்களை அமைத்து, நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கக்கூடிய நாடுகளினாலேயே முடியாது

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

இருக்கும்போது, 10 ஆண்டுகளுக்குள் நம் நாடு—நம் ராஜ்யம்—அடைந்துவிடும் என்று எதிர்பார்ப்பது அவ்வளவு சுலபமல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் ராஜ்யத்தில் எந்த அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றன என்பதைக் குறித்து சில புள்ளிவிவரங்களைக் கூற முடியும். நம் ராஜ்யத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போடுகிற காலத்தில் நாம் ஒரு “காம்பொஸிட் ஸ்டேட்”—ஆக இருந்தோம். இவ்வாறு “காம்பொஸிட் ஸ்டேட்”—ஆக இருக்கும்போது முதலில் நம் ராஜ்யத்திற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை ரூபாய் 173.6 லட்சம். இந்த 173 கோடி ரூபாயைப் பொதுத் துறையில் சர்க்கார் செலவழித்தால் சற்றேறக்குறைய 3,30,000 பேர்களுக்குப் புதிதாக பொதுத் துறையில்—சர்க்கார் துறையில்—வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர்—கனம் சுப்பிரமணியம் என்று நினைக்கிறேன்—பேசும் போது கேட்டார்கள், “10 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் என்று முதலில் சொன்னீர்கள், இப்போது குறைவாகச் சொல்லுகிறீர்களே” என்று. சர்க்கார் துறையில்—பொதுத் துறையில்—ஒரு கால் மடங்கு வேலை கிடைத்தால், முக்கால் மடங்கு தனியார் துறையிலும் இதரத் துறைகளிலும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நம்முடைய நாட்டில் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது “ஈ-ஆர்கனைஸ்ட் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்”—ஐ எடுத்துக்கொண்டால் 152 கோடி ரூபாய் நம் ராஜ்யத்திற்குச் செலவாகும்போது 2,84,000 பேர்களுக்கு வேலை வசதிகள் நம் ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் துறையில்—அதாவது பொதுத் துறையில்—2,84,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இதை மூன்று மடங்காகப் பெருக்கினால், தனியார் துறையில் சற்றேறக்குறைய 7 அல்லது 7½ லட்சம் பேர்களுக்கு, ஆக மொத்தம் 10 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. நாம் நம்முடைய நாட்டில் இது வரையில் வேலை எவ்வளவு கிடைத்தது, வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் எவ்வளவு கூடியிருக்கிறது என்பதற்கு புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கவில்லை. ஆனால் கடந்த றண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக இதற்கான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கிவிட்டோம். அவ்வாறு சேகரிக்கத்தில் இப்போது எம்ப்ளாய்மெண்ட் மார்க்கெட் இன்பர்மேஷன் என்று ஒரு புள்ளிவிவரம் சேகரித்திருப்பதில், அதன்படி 1959-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதியில் இருந்த நிலையை நான் எடுக்கக்கூற விரும்புகிறேன். நடப்பு வருஷத்திற்கு இன்னும் புள்ளிவிவரம் தயாராகவில்லை என்ற காரணத்தினால் முடிந்த வருஷத்தினுடைய புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுக்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்றைக்கு 2,150 ஸ்தாபனங்கள் பொதுத் துறையில் இருக்கின்றன. நான் சொல்வதெல்லாம் பொதுத் துறையைப் பற்றியது. அவற்றில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் 1,51,878; ராஜ்ய

15th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

சர்க்கார் ஊழியத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் 1,98,404 ; “க்வாஸி-கவரன்மெண்ட்” என்று சொல்லுகிற—சர்க்கார் பொறுப்பு ஓரளவுக்கு உள்ள ஸ்தாபனங்கள்—ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் 60,867 பேர்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் 1,09,339. ஆக 1959-ம் வருஷம் மார்ச் மாத இறுதியில் நம் ராஜ்யத்தில் 5,20,458 பேர்கள் பொதுத் துறையில் வேலையில் இருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குமிடையில், இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்த்தால் 45 சதவிகித அளவுக்கு 3 வருஷங்களில் உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பார்க்கும் போது பொதுத் துறையில் ஏறக்குறைய 3,65,000 பேர்கள் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் வேலையில் இருந்தது, இன்றைக்கு 5,20,000 பேர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள் ; ஆக 1,60,000 பேர்களுக்கு மேல் மூன்று வருஷங்களுக்குள் பொதுத் துறையில் வேலை அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய இரண்டு வருஷங்களுக்கு இதே அடிப்படையில் கணக்குப் போட்டால் இன்னும் குறைந்த பட்சம் 1,00,000 பேர்களுக்கு அதிகமாக நாம் வேலை கொடுக்க முடியும் ; ஆக நம்முடைய திட்ட அளவாகிய 2,56,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்துவிடும் என்று நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல தனியார் துறையில் எந்த அளவு வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, பொதுத் துறைக் கணக்கைப் போல் மூன்று மடங்கு என்று கணக்கிட்டிருப்பது ஓரளவுக்கு உண்மை என்று ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்ததில் தெரிகிறது. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் “எம்ப்ளாய்மெண்ட் மார்க்கெட் இன்பர்மேஷன்” தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுத் துறையில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், தனியார் துறையில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டதில் 1959-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி பொதுத் துறையில் வேலையிலுள்ளவர்கள் 43,075 பேர்கள், தனியார் துறையில் வேலையிலுள்ளவர்கள் 1,23,686 பேர்கள். ஆகவே, அந்த அளவுக்கு மற்ற இடங்களிலும் சராசரியாக உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நாம் இன்றைக்கு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு 6 லட்சத்துச் சில்லரை—அதாவது 7 லட்சம்—பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று நாம் கண்கொள்ள முடியும். (குறுக்கீடு) கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவின் கணக்கைப் பார்த்தால் குறைவாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் சென்னையின் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கும் என்று. நாம் எப்போதும் சராசரியாகத் தான் பேசவேண்டுமே தவிர, எங்கள் கிராமத்தில் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதெல்லாம் பொருத்தமல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

ஆகவே, சபையின் முன்னால் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழித்து விட்டேன் என்று சொல்ல முடியாது—அவ்வாறு நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றன, வேண்டிய முயற்சிகளெல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு திட்டமிட்டோமோ அந்த அளவுக்கு வெற்றி அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம், திட்ட மெல்லாம் செவ்வனே நடந்து வருவதன் காரணமாக எதிர் நோக்கி யவைகளெல்லாம் கைகூடாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-20
a.m.

இந்த நேரத்தில், தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு பிரச்சனைகள் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக டெக்ஸ்டைல் வேஜ் போர்டைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் சில அபிப்பிராயங்களைக் கூறினார்கள். சர்க்கார்—இந்த விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று ஓரளவுக்கு குற்றச்சாட்டாகக் கூடச் சொன்னார்கள். ஒரு வேஜ் போர்டு நியமித்து, அதனுடைய ரிப்போர்ட் கிடைத்தவுடனேயே சர்க்கார் எதுவும் செய்ய முடியாது. ரிப்போர்ட் கிடைத்தவுடன் தொழிலாளர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள், முதலாளிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்த்து, அவர்களுக்குள் ஏதாவது சமரச ஏற்பாடு ஏற்பட்டு விட்டால் சர்க்கார் தலையீடு ஏதும் இல்லாமல்—ஒரு குடும்ப விவகாரத்தைத் தாங்களே தீர்த்துக்கொண்ட மாதிரி—தீர்க்கப் பட்டுவிட்டால் நல்லது என்பது சர்க்காருடைய கருத்து. அப்படி அது தீரவில்லையென்றால் அதற்கான ஒரு மாநாட்டை ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரத்தில் கூட்டுவது என்று யோசனை செய்திருக் கிறோம். இரு தரப்பாரையும் கேட்டு அவர்கள் இது சம்பந்தமாக என்ன தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதை அறிவதற்காக ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரத்தில் ஒரு மாநாடு கூட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக் கிறது. சர்மா நகர், திரு. வி. க. நகர் ஆகிய இடங்களில் இருக்கும் குறைகளைப்பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். புதிதாக எந்த இடத்தில் காலனி அமைத்தாலும் அதற்கு தண்ணீர் வசதி அளிப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு காலாகாலத்தில் எல்லா வசதிகளும் வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாம் “டெவலப்மென்ட் ஏரியா”—வை எடுத்து அங்கே வீடுகளைக் கட்டு வதில்லை. வயல்களை எடுத்து அங்கே வீடுகளைக் கட்டினோம். அதன் காரணமாக அங்கே சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், அங்குள்ளவர்கள் இதற்கு முன்னால் எங்கே இருந்தார்கள், அங்கே அவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதி எந்த அளவுக்கு இருந்தது, அங்கே அவர்கள் எவ்வளவு சுகாதார வசதிகளுடன் இருந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்த்து அதை அவர்களுடைய இப்போதைய வசதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், சர்க்கார் செய்தது தவறில்லை என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும். அவ்வாறு அவர்களுடைய முந்திய நிலைமையை இப்போதைய நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சர்க்கார் செய்த காரியத்தால் அவர்கள் ஓரளவு நன்மை யடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும். அவர்கள்

15th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

மூன்று ரூபாய் கொடுப்பதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நான் அங்கே சென்றிருக்கிறேன். எனக்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுடன் அதிகமான பழக்கம் உண்டு. அவர்கள் “நாங்கள் முன்பு இருந்த இடங்களில் ஒரு வீட்டில் எட்டுக் குடித் தனங்கள் இருக்கும். ஒவ்வொரு குடித்தனக்காரரும் 12 ரூபாய் வீதம் பணம் கொடுத்து, ஒரு பாளைத் தண்ணீருக்கு மண்டையை உடைத்துக்கொண்டிருந்தோம். இப்போது அவ்வளவு கஷ்டப் படவில்லை. எங்களுக்கு அந்த அளவுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று எனக்குப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் அதிகமான வசதிகள் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்து வருகிறது. எனவே சர்க்கார் செய்த காரியம் தவறு என்று சொல்வது பொருத்தமில்லை.

தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதை எடுத்துக் கொண்டால், “ஸ்பஸ்டைஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங்” திட்டத்தின் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நான்கு வருஷங்களில் 1,738 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் 160 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷத்தில் 1,350 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அடுத்த வருஷத்திலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி ஆண்டில் கட்டப் பட வேண்டிய 200, 300 வீடுகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப வருஷத்தில் கட்டப்பட்டதுபோல, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் கட்டப்பட வேண்டிய வீடுகளில் சில முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப வருஷத்தில் கட்டி முடிக்கப்படக்கூடும். தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதில் நாம் எந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிவித்தேன்.

குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதைப் பொறுத்த வரையிலும், இந்த நான்கு வருட காலத்தில் 1,553 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. 846 வீடுகள் இப்போது பாதி கட்டத்தில் இருக்கின்றன. அடுத்த வருஷத்தில் 693 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கென வீடுகள் கட்டித் தருவதை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த நான்கு வருஷ காலத்தில் 946 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 518 வீடுகள் இப்போது பல கட்டங்களில் இருக்கின்றன. அடுத்த வருஷத்தில் பாக்கி கட்டவேண்டிய வீடுகள் 350.

அரசாங்கம் சென்னை நகரத்தில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து, சென்னை நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் “லாடிஸ்டவுன்னை—புதிய நகர்களை—அமைக்கவேண்டுமென்று உத்தேசித்து, மேற்கு சென்னை என்ற புதிய ஊரை அமைக்கத்

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

திட்டமிட்டிருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்பு தியாகராயநகர் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டதோ அவ்வாறே வெஸ்ட் மெட்ராஸ் என்ற நகரை அமைப்பதற்கு ஆயிரம் ஏக்கர்கள் கொண்ட ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கான நல்ல ஆர்ஜிதம் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் வருகின்றன. அதேபோல, வட சென்னையில் வியாசர்பாடியில் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அங்கே ஆயிரம் ஏக்கர்கள் வாங்க ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு திட்டங்களின் செலவு சமீபமாக குறைய 5 கோடி ரூபாய் ஆகும். நான் இதுவரை கூறிய வசூலங்களைப் பார்த்தால், எங்களை அதிகப்படுத்துவதற்கும், மனைகளை மக்களுக்கு அதிகமாக வழங்குவதற்கும் நாம் செய்து வரும் சாதனைகள் திட்ட அளவைவட ஓரளவு அதிகமாகவே இருப்பது தெரியும் என்று சொல்ல வரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிற்சாலைகளைப்பற்றியும் தொழில்களைப் பற்றியும் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. தொழிலைப்பற்றிப் பேசியபோது தொழில் துறையில் கொள்கை அடிப்படையில் சில குறைச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. உதாரணமாக, ஸ்ரீ சின்னதுரை, இந்த பட்ஜெட் உரை சுதந்திரக் கட்சியின் உரையைப் போல இருக்கிறது என்று சொன்னார். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர், ஆறதக் காங்கிரஸ் நிர்வாகம் பொது உடைமைக்காரர்கள் நிர்வாகம் போல இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டினார். இந்த பட்ஜெட் எந்தக் கட்சியைப் பட்ஜெட்டைப் போல இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார் அந்தக் கட்சி அந்தக் கருத்தை ஒப்புக்கொள்கிறதா? இல்லை. இது பொது உடைமை கட்சி பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று அந்தக் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள். நான் ஒரு சில கதை சொன்னால் கனம் அங்கத்தினர்கள் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆறு குருடர்கள் சேர்ந்து ஒரு யானையைப் போய்ப் பார்த்தார்கள். (சிரிப்பு.) நான் அதற்கு மேல் அந்தக் கதையைச் சொல்லவில்லை. அவர்களைப் போல அவரவர்கள் கைக்கு எது எது அகப்பட்டு அது எப்படி எப்படித் தோன்றுகிறதோ அப்படி இருக்கிறது இந்த பட்ஜெட் என்று அவரவர்கள் சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை, எல்லாக் காரியங்களையும் ஏன் சர்க்கார் துறையில் செய்யவில்லை, சர்க்கார் அவ்வாறு செய்யாததால் இது யானையின் காலைப் போல இருக்கிறது, மரத்தைப் போல இருக்கிறது என்று சொன்னார். நாம் என்ன லட்சியத்தை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், எந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் நாம் அந்த லட்சியத்தை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த லட்சியத்திற்குரிய கொள்கையை நாம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது நாம் செய்துவரும் காரியங்களை மாற்றியமைத்தால், அதனால் லட்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், ஸ்ரீ சின்னதுரை

15th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

அவர்களும் சொன்ன ஒரு கருத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த சர்க்கார் கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளில் தனியார் துறைக்கு அதிகமாக ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்திருக்கிறது என்பதில் சற்றும் சந்தேகம் இல்லை. அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய காரணம் என்ன என்பதைச் சற்று சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். தாரங்கதரா கெமிகல் கம்பெனிக்கு 10 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறோம். 'மெட்ராஸ் சிமென்ட்ஸ்'-க்கு 10 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறோம். 'ஸெலத் இண்டியா பிஸ்கட்ஸ்'-க்கு 10 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறோம். 'ஸதர்ன் ஸ்ட்ரக்ச்சரல்ஸ்'-க்கு 2 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆக மொத்தம் நாம் தனியாருக்கு 40, 50 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்வாறு நாம் பணம் கொடுத்ததன் விளைவாக அவை ஒவ்வொன்றும் 1½ கோடி ரூபாய் அளவில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கின்றன. ஆக, நம் ராஜ்யத்தில் மொத்தத்தில் 7, 7½ கோடி ரூபாய் மதிப்புக்கு தொழில் வளம் ஏற்படச் செய்வதற்காக நாம் 50 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். சர்க்காரே எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்த வேண்டுமானால், 50 லட்ச ரூபாயில் அரை பாக்டரியைக்கூட அமைக்க முடியாது; கால், அரைக்கால் பேருக்குக்கூட வேலை கொடுக்க முடியாது. நாம் தனியார் துறைக்கு இவ்வாறு ஆக்கமளித்ததன் விளைவாக, இந்த ஏழு தொழிற்சாலைகளின் மூலம் 17,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 50 லட்ச ரூபாய் முதலில் 17,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டுபண்ணுவது நல்ல திட்டமா, அல்லது 50 லட்ச ரூபாய் செலவில் சர்க்காரே தொழிற்சாலை வைத்து ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது நல்ல திட்டமா என்ற கேள்விக்கு மக்களே தீர்ப்புச் சொல்வார்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : தொழிற்சாலைகளை சர்க்காரே அமைத்து நடத்துவதற்கு, வேண்டிய மூலதனத்தை சர்க்கார் திரட்டக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லையே! சர்க்கார் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று யார் தடுக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூலதனத்தை சர்க்கார் திரட்ட வேண்டுமானால், அதற்கு இரண்டு வகைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று வரி. மற்றொன்று கடன். கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், அதற்கும் எல்லை இருக்கிறது. வரி விதிக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கும் எல்லை இருக்கிறது. சர்க்கார் ஒரு வருஷத்திற்குள் 14 அல்லது 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரியோ கடனோ வாங்கினால், மற்றக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு என்ன பண்ணுவது? மற்றத் துறைகளில் செய்யவேண்டிய காரியங்களுக்காகவும் சர்க்கார் தனியாரிடமிருந்து பணம் வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறதே! ஒரு வருஷத்தில் தொழில்களுக்காக அவ்வளவு ரூபாய் கடன் வாங்கினால் அந்தக் காரியங்களெல்லாம் தயங்கிவிடாதா? எப்போதும், நாம் என்ன நினைக்கிறோம்? நமக்கு வேண்டிய காரியங்களுக்கு மட்டும் பணம் கிடைத்தால் போதும் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் பல துறைகளில் பல காரியங்கள்

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போன்ற பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை நிறைவேற்றவும் தனியாகக் கடனும் வரியும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தால், தொழில்களுக்காக மாத்திரம் சர்க்கார் 14, 15 கோடி ரூபாயை மக்களிடமிருந்து வாங்கிவிட்டால் மற்றத் துறைகளில் ஆக்கம் இல்லாமல் போய்விடும் என்பது தெரியும். ஆகவேதான், தனியார் சுதந்திரமாக அவரவர்கள் தொழில்களை நடத்தலாம் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அதே சமயத்தில், சர்க்காரே எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்தலாம் என்ற கொள்கையையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்குக் காரணம், அதிகமாகப் பின்தங்கியுள்ள நாடுகள் இன்று கலப்புப் பொருளாதார சமூக அமைப்பு முறையில்தான் தொழில்வளம், வேலை வாய்ப்புகள் முதலியவை பெறமுடியும் என்ற கருத்திற்கிணங்க நாம் நமது கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய நிதி வசதியை எவ்வளவு அதிகமாகப் பல பேருக்கு விநியோகம் பண்ணிக் கொடுப்பதன் மூலமாக பெரிய அளவுக்குத் தொழில்களை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளும் அதிகரிக்கும். இந்த நோக்கத் துடன்தான் சர்க்கார் இந்த முறையைக் கையாள்கிறது.

கனம் சின்னதுரை அவர்கள் இங்கு வந்து உட்கார்ந்து அவருடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இப்போது நாங்கள் செய்கின்ற இந்த முறை, மக்கள் அவர்களுக்கு வோட்டு அளித்து இங்கு உட்கார வைக்கின்றபோது மிக்க உதவியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் ஏராளமாக தொழில்களைத் தனியார் துறையில் வளர்த்துக் கொடுத்துவிட்டால் மக்கள் சோஷலிஸ்ட் கட்சியை அதிகாரத்தில் வைக்கின்றபோது அவர்கள் பல தொழில்களை சர்க்கார் வசமாக்க முடியும். நாங்களே மிகக் குறைந்த அளவில் தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அவர்கள் வந்தால் அப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியாது. தொழில் வளம் பெருக தனியார் துறையை ஊக்குவிக்கும் திட்டம் இன்று வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது.

கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தனியார் கம்பெனியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் பேப்பர் கம்பெனிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். சென்னை ராஜ்யம் தோன்றிய நாளில் இருந்து இன்று வரையில் 5 கோடி ரூபாய் வரையில் மூலதனம் போட்டு ஒரு பெரிய தொழிலை அமைக்க யாரும் முன்வரவில்லை. (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் : சர்க்கார் கொடுத்தால் முன் வருகிறார்கள். பொதுப் பணந்தானே.) இப்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏன் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சர்க்கார் கொடுத்தால் முன் வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

15th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

ஆகவே, அவர்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதில் கோபம் ஏன்? ஐந்து கோடி ரூபாய் போட்டு பெரிய தொழிற்சாலை அமைக்க நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முன் வரக்கூடிய வர்கள் யாரும் கிடையாது. இன்னும் 10, 12 கோடி ரூபாய் வரை போட்டு மற்றொரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவும் முயற்சி செய்யப் பட்டு வருகிறது. அதற்கு சர்க்கார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்க யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு, 10, 12 கோடி ரூபாய் போட்டு பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி வளர்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நோடியான வேலை வாய்ப்பும், அதிலிருந்து பல உப தொழில்களை ஏற்படுத்தவும் வழி ஏற்படுகிறது. இந்த முறையிலே சிறிய அளவு உதவித் தொகை யாகக் கொடுத்து பல பெரிய தொழில்களை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வளரச் செய்கிறோம். இதற்காக சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரியாது. எத்தனையோ நாட்களாக ஸ்டேட் டெவலப் மெண்ட் அட்வைசரி கமிட்டி, யாராவது காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு, இங்கிருக்கும் மூலப் பொருள்கள் போதாத காரணத்தினால் சென்னை ராஜ்யத்தில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியாது என்று அபிப்பிராயம் மாறி, இன்று அமெரிக்காவில் இருந்து நிபுணர்கள் வந்து இங் கிருக்கும் குறைந்த பட்ச மூங்கிலையும், சக்கையையும் (பகாஸ்) சேர்த்து காகிதம் செய்ய முடியும் என்று புதிதாக ஒரு திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யம் அவர்களுக்கு என்றும் கடமைப் பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். இதனால் நஷ்டம் வந்து விட்டது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் பாங்கானது, “இந்தத் திட்டம் சரியாக இருக்கிறது, பணம் போடுகிறேன்” என்று முன் வந்தால், அது சரியா இல்லையா என்று வெங்கட்ராமன் ஆராய்ந்து பார்த்தாரா என்று சொல்ல முடியாது. இது போன்ற பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வெளி நாட்டு நிபுணர்கள் முதலீடு செய்ய வரும்போது அரசாங்கமும் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் பணம் கொடுக்க முன் வந்தது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்க இசைந்த பிறகு அவர்கள் பணம் போட முன் வந்தார்களா? அல்லது அவர்கள் கொடுக்க முன் வந்த பிறகு வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கொடுக்க இசைந்தார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகுதான் நாங்கள் முன் வந்தோம். இந்த மாதிரித் தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியுமா முடியாதா என்று சந்தேகம் ஒரு சமயம் இருந்தது. இப்போது முடியும் என்று தெரிந்து எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும் என்று தெரிந்தது. வெளிநாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் நிதி

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

எவ்வளவு, உள்நாட்டில் எவ்வளவு சேகரிக்க முடியும், என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. உள்நாட்டில் சேகரிக்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் இதைக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளும்படி கனம் அங்கத்தினர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்து எத்தனை பேர் இதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்று சொன்னால், அலுமினியம் தொழிற்சாலையை நாம் வைக்க முடியாது. 10, 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் போட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டிய பல்வேறு தொழில்களை இந்த சட்டசபையை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்— இந்தக் கொள்கையில் சர்க்காருக்கு ஓரளவுக்கு ஆதரவு கொடுத்து மேலும் மேலும் பல பெரிய தொழில்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வளர வழிசெய்ய வேண்டுமென்று. இந்தக் கொள்கைக்கு மக்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறார்களா, இந்த சட்டசபை ஆதரவு கொடுக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நிச்சயமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளரவேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த மாதிரி முதலீடுகள் கொடுப்பது அவசியமாகிறது. ஆகவே, இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : ஏறக்குறைய 4 கோடி ரூபாய் வேறு வகைகளிலே கிடைப்பதன் மூலம் சேஷசாயி கம்பெனியார் 5 கோடி ரூபாய் மூலதனம் உள்ள காகிதத் தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அது தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொல்லுகிற சர்க்கார் சேஷசாயி கம்பெனியாருக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அதே முறையைக் கையாண்டு இந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏன் ஆரம்பிக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் பாங்கில் இருந்து வாங்கமுடியாது. ஆகவே, 5 கோடி ரூபாய், 10 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் . . .

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்பியது, சேஷசாயி கம்பெனியார் எந்த முறையைக் கையாண்டு 4 கோடி ரூபாய் பெற்றார்களோ, அந்த முறையைச் சர்க்கார் கையாண்டு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதில் என்ன தடை இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் பாங்கிலிருந்து சர்க்காருக்குப்

15th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

பணம் கொடுக்க மாட்டார்கள். எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் பாங்கில் இருந்து 2 கோடி ரூபாய் எனக்குக் கொடுப்பதாய் இருந்தால் 4 கோடி ரூபாய் வேறு யாராவது கொடுப்பதாய் இருக்கவேண்டும். தனியாருக்குத்தான் அங்கிருந்து பணம் கிடைக்குமே தவிர சர்க்காருக்குத் தரமாட்டார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் பாங்கு தனியாருக்குத் தருவார்கள், சர்க்காருக்குத் தரமாட்டார்கள். நான் சொன்னது, சேஷசாயி கம்பெனியார் எந்தெந்த முறையைக் கையாண்டார்களோ அந்த முறையில் எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட் பாங்கில் இருந்து சர்க்காருக்குத் தரமாட்டார்கள் என்றாலும், சர்க்கார் என்ற முறையில் வேறு நாடுகளில் இருக்கும் சர்க்காரிடம் இருந்து கடன் தொகை பெற்று ஏன் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுக்காவிட்டால் ஒருவரும் முன்வர மாட்டார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் வேறு சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கவேண்டுமென்றால் ஏற்கனவே வேறு பல தொழில்களை நடத்துவதற்காக ஏராளமாக வெளிநாடுகளில் இருந்து வாங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தத் தொழில்களில் ஒருசில பாதிக்கப்படும். இந்தத் தொழிலை அவ்வாறு கடன் வாங்கிய தொகையில் இருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அவ்வாறு வேறு தொழில்களுக்காக வாங்கிய ரூபாய் குறைந்துவிடும். வெளிநாடுகளில் இருந்து 100 கோடி ரூபாய் கடன் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அதைப் பல துறைகளில் செலவழிக்க இருக்கிறோம். உதாரணமாக, கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை வைக்கப் போகிறோம். அடுத்தபடியாக கிண்டியில் சர்ஜிகல் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் தொழிற்சாலை வைக்கப் போகிறோம். வெளிநாட்டு உதவியுடன் இவைகளை வைக்கப் போகிறோம். ஒரு பெரிய “ப்ரோடா டைப்” தொழிலை பிரஞ்சு உதவியுடன் வைக்கப் போகிறோம். இவைகள் எல்லாம் அந்த 100 கோடி ரூபாயில் வருகிறது. பேப்பர் தொழிற்சாலைக்கு 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதாகச் சொன்னால் அது 98 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்து விடும்.

SRI C. N. ANNADURAI : வெளிநாடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் கடன் தொகை வேறு வழிகளில் பயன்படுவதாகவும், இதற்குப் போவது சரியாக இருக்காது என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தத் தொழிலை சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டு நடத்த ஏன் பொதுமக்களிடம் இருந்து பங்கு பெற்றிருக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுதான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன்—ஒரு எல்லை தான் இருக்கிறது என்று. சென்னை ராஜ்யத்திலே கடன் எழுப்பவேண்டுமென்று சொன்னால்

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

பத்து கோடி ரூபாய் எழுப்பலாம். வரிகள் போடவேண்டுமென்றாலும், சந்தேகக்குறைய கடன் எழுப்புகிற அளவுக்குத் தான் போடலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சரிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் அதாவது . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not interrupt too much.

SRI P. S. CHINNADURAI : I am not interrupting too much, Sir. I only want some clarification from the Hon. Minister. Because, he has not understood what the Members have said here.

DEPUTY SPEAKER : The Members could express their views when the relevant demands come up before the House for discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI rose—

DEPUTY SPEAKER : I hope the hon. Member will resume his seat.

SRI P. S. CHINNADURAI : I am only seeking the Chair's permission to get some clarification.

DEPUTY SPEAKER : I have not given permission to the hon. Member. The hon. Member should not rise too often.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கடன் என்று சொன்னாலும், பங்கு என்று சொன்னாலும் 'க்ரெடிட்' தான். இந்த ராஜ்யத்திலே எவ்வளவு 'க்ரெடிட்' கிடைக்குமோ அந்த 'க்ரெடிட்' தான் கிடைக்கும். அதைக் கடனாகவும் வாங்கலாம்; பங்காகவும் வாங்கலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், பங்கு என்று சொன்னால், அது ஒரு இடத்திலிருந்து வரும்; கடன் என்று சொன்னால், அது வேறு இடத்திலிருந்து வரும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி அல்ல, இந்த ராஜ்யத்தினுடைய க்ரெடிட் லிமிட் என்னவோ அந்த க்ரெடிட் லிமிட்டுக்குத்தான் எந்தத் துறையிலிருந்தும் வரமுடியும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கடனாக சர்க்கார் கொடுப்பார்களானால் நிச்சயமாக அந்தப் பணத்திற்கு உத்தரவாதம் இருக்கும். சுதர்சனம் ஆயில் மில்லுக்குப் பத்து லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்தால், இயந்திரமாவது மிச்சம் இருக்கும். அது ஆறு லட்சம் ரூபாய்க்காவது தேரும். அப்படி இல்லாமல் ஒரு கோடி ரூபாய் 'ஈக்விடி ஷேர்' ஆகப் போட்டிருக்கிறோம். பத்து ரூபாய் பங்கு 4½ ரூபாய்க்கு குறைந்து நாம் நஷ்டம் அடையவேண்டியிருக்கிறது. கடனாகக் கொடுத்திருந்தால் பொருளாவது மிச்சம் இருக்கும்.

15th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 4½ ரூபாய் எங்கே ஆகியிருக்கிறது ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்பேர்ப்பட்ட கம்பெனியினிடத்திலே ஒரு கோடி ரூபாய் வரை 'சக்ஷடி ஷேர்' ஆக கொடுக்கப்பட்டதால் ஏற்படக்கூடிய பலனை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை இன்னும் நன்றாகக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், சர்க்காரே தொழிலில் ஈடுபடவேண்டுமென்றால் லாப நஷ்டம் நிச்சயமாக வரும். சர்க்கார் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டு அதில் லாபமே தான் வரவேண்டுமென்றால், சர்க்கார் தொழிலிலே ஈடுபடவே முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சர்க்கார் எடுத்து நஷ்டம் வந்தாலும் வரட்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்றைக்கு தொழில் நடத்துவதிலோ, ஏதோ லாபம் வந்தால்தான் சர்க்கார் தொழிலை நடத்தவேண்டும், லாபம் வராவிட்டால் சர்க்கார் தொழில் நடத்தக் கூடாது, உடனே சர்க்காரைக் குறை சொல்லவேண்டியது என்று அந்தக் கொள்கையைத்தான் சட்டசபை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்றால், சர்க்கார் தொழிலே செய்யமாட்டார்கள். அமமாதிரி கடந்த காலத்திலே நடந்ததுவிட்டது. இன்றைக்கும் தைரியமாக, ஓரளவு இதனால் பொதுமக்களிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய கட்டணத்தைக்கூட பொருட்படுத்தாமல் தொழில்களை ஏற்று நடத்துவோம் என்று சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறது. 'கிரிடி ஷிஸம்' இருந்தாலும், அதை எதிர்நோக்கி நிற்போம் என்று முன்வந்திருக்கிறதென்றால், ராஜ்யத்திலே தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காகத்தான். அவ்வாறு செய்தாலல்லாமல் இன்றைக்குத் தொழில் வளம் பெருக முடியாது; வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகவேண்டும், வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் பெருக வேண்டும் என்று ஒரு புறம் கூறி, மற்றொரு புறத்திலே எது லாபகரமாக இருக்கும் என்று தெரிந்ததோ அதைப் போய் சர்க்கார் நடத்தவேண்டும்; யார் யார் தனியார் துறையில் நல்ல லாபம் அடைகிறார்களோ, அதைப் போய்ப் பிடிங்கிக்கொள்வதால் ராஜ்யத்திற்கும் உகந்ததல்ல; மக்களுக்கும் உகந்ததல்ல. ஆகவே தான் மீண்டும் சொல்கிறேன், ராஜ்யத்திலே இன்றைக்குத் தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஓரளவு 'ரிஸ்க்' கட்டாயம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள முன்வந்திருக்கிறது. முன்வந்திருப்பதனால், இந்த பட்ஜெட் உரையிலேயே சொல்லியிருக்கிறோம், ஒரு கோடி ரூபாய் போடுகிறோம் என்று. மேற்கொண்டு போட மற்றும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சபையில் அது

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

சம்பந்தமாக நல்லதொரு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்து அப்பிரயயத்தைத் தெரிவித்துவிட்டால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்; தொழில் வளம் எந்த அளவு ஏற்படுத்துவது, எப்படி நாய்கள் நடத்துவது, சர்க்கார் தொழில் நடத்த வேண்டுமா, நடத்த வேண்டாமா என்பது மக்களுக்கும் புரிந்துவிடும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு சில வார்த்தைகள் 'ஹாண்ட்லாமை'ப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சனையைப் பொய் அளவு சர்க்கார் அவ்வப்போது கண்காணித்து வந்திருக்கிறதென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்குக் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே கைத்தறி நெசவு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதற்குச் சில புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறேன். ராஜ்யத்திலே இருக்கும் 460,000 தறிகளில் 1953-54-ல் 114,000 தறிகள் சற்றேறக்குறைய கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருந்தது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள்தான் குறைவாகச் சோந்ததாகச் சொன்னார்கள். 1959-60-ல் 214,774 தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வந்து விடுகின்றன. அடுத்த வருஷம் 18 ஆயிரம் தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குள் கொண்டுவருவதாக உத்தேசம் இருக்கிறது. ஆகவே, திட்டமிட்டபடி நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், தறிகளைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டுவருவதற்கு. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள், புள்ளி விவரத்தில் குறைவாக இருக்கிறது என்று. ஐந்து வருஷங்களுக்கு கடைசி வருஷத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நாம் எந்த அளவு தறிகளைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நினைத்தோமோ, அதைவிட ஆயிரம், இரண்டாயிரம் அதிகமாகவே கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

துணி விற்பனையை எடுத்துப் பார்த்தால், 1953-54-ம் வருஷத்தில் 2 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள துணி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்தார்கள். 1958-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிய கணக்கிட்டிருக்கிற அளவுக்கு 7 கோடி 7 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். விற்பனையை எடுத்துக்கொண்டால், 7 கோடி 48 லட்சம் ரூபாய்க்கு கடந்த 1958-ம் வருஷத்தில் விற்பனை ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறி முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று சொல்பவர்களுக்கு இந்தப் பெரிய புள்ளிவிவரங்கள் மறுப்புக் கூறுகின்றன, தாமதமாகவே. அடுத்தபடியாக, பிரச்சனைகள் வந்த காலத்திலெல்லாம் சர்க்கார் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை உடனடியாகக் கவனித்திருக்கிறது. ஆரம்பக் காலத்தில் . . .

DEPUTY SPEAKER: May I know how long will the Hon. Minister take to conclude his speech?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Another ten minutes, Sir. Can I take that much of time, Sir?

15th March 1960]

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister has already taken more than half an hour.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is because of the interruptions, Sir, But for the interruptions, I would have concluded my speech a few minutes earlier.

துணித் தேக்கம் ஏற்பட்ட காலத்தில், சர்க்கார் தங்களுடைய நிதியிலிருந்து 25 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து, அவர்கள் துணியை ராஜ்ய கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக வாங்கி விற்பனை செய்த காரணத்தினால் துணித் தேக்கம் நிவர்த்திக்கப்பட்டது என்பது கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அடுத்த படியாக, 'ரிபேட்' தொகை கொடுக்கும் அளவு கூட, மற்ற ராஜ்யங்களைவிட நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிற ராஜ்யங்களில் இரண்டு வாரங்களுக்குத்தான் தள்ளுபடி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், சென்னை ராஜ்யத்தில் மூன்று வாரங்களுக்கு நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். மூன்றாவது வாரத்திற்குக் கொடுத்த ரிபேட் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது. தவறாகப் பிரசாரம் செய்தார்கள். "இந்தக் கைத்தறி வாரத்தின்போது டில்லி சர்க்கார் உங்களுக்கெல்லாம் நாமம் போட்டுவிட்டது; கழிவுப் பணம் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்" என்று. உண்மையை நான் இங்கே விளக்க விரும்புகிறேன். அகில இந்தியாவிலும் இரண்டு வாரங்கள் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி கொடுக்கலாம் என்று ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு இரண்டு வாரம் கொடுக்கப்பட்டது. சென்னை ராஜ்யத்தில் தீபாவளிக்கு ஒரு வாரம், பொங்கலுக்கு ஒரு வாரம் கொடுத்தார்கள். மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களிலும் எந்த அளவு கொடுக்கப்பட்டதோ அதே அளவு நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், தேக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் மேற்கொண்டு கழிவுத் தொகை ஒரு வாரத்திற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் அதிகமாகக் கொடுத்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மற்றொரு தவறான பிரசாரம்—'14 நயே பைசே வடநாட்டில் கொடுத்தார்கள், தமிழ்நாட்டில் 10 நயே பைசேதான் கொடுத்தார்கள், நாமம் போட்டு விட்டார்கள்' என்று. நாமம் போட்டுக்கொள்வதில் அவர்களுக்கு ரொம்ப ஆர்வம் இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். அங்கேயும் பத்து நயே பைசேதான், இங்கேயும் பத்து நயே பைசேதான். தெரியாமல் கண்டபடி நாமம் நாமம் என்று சொல்வதானது மக்களிடத்திலே தவறான அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்குவதாகும். உண்மையாக, இந்தியா பூராவும் 6 நயே பைசே சாதாரண ரிபேட்; ஸ்பெஷல் ரிபேட் 4 நயே பைசே. ஆக, 10 நயே பைசேவுக்குமேல் யாரும் எங்கேயும் கொடுக்கவில்லை. 14 நயே பைசே கொடுக்கப்பட்டது என்றும், அதை சென்னை ராஜ்யம் கொடுக்கத் தவறிவிட்டது என்றும் சொல்வதானது முற்றிலும் தவறாகும்.

[Sri R. Venkataraman] [15th March 1960]

11
a.m.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களுக்கும் சில சலுகைகள் செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டு பட்டு நூல் கிடைக்காமல் சென்ற வருஷத்தில் மிகவும் கஷ்டம் உண்டாகிவிட்டது. உடனடியாக ராஜ்ய சர்க்கார் இதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து 8 லட்சம் அளவுக்கு பட்டு நூல் இறக்குமதி செய்து, ராஜ்யத்தில் இருக்கிற எல்லா தறிகளுக்கும் விநியோகம் செய்தோம். இரண்டாவதாக, ஹைட்ரோ சல்பேட் போன்ற சாயப் பொருள்கள் கிடைக்காமல் இருந்த காலத்தில், ராஜ்ய சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்து சாயப் பொருள்கள் விநியோகத்தை அதிகரிக்கச் செய்திருக்கிறது. மூன்றாவதாக, 'யார்ன் பிரைஸ்' உயர்ந்தவுடன் ராஜ்ய சர்க்கார் அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து, மகாநாடு ஒன்றை கூட்டி, அதற்கு வியாபாரிகளையும், மில் முதலாளிகளையும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து சரியான முறையில் விலைவாசிகள் குறைக்கப்படாவிட்டால் ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி விலைக் கட்டுப்பாடு போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்க நேரிடும் என்று வற்புறுத்தியதின் பேரில், எச்சரிக்கை செய்ததின் பேரில், விலைவாசி ரூ. 2½ அளவுக்கு குறைந்துவிட்டது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கைத்தறி நெசவுத் தொழில் சம்பந்தமாக எந்தெந்த பிரச்சனை எந்தெந்த சமயத்தில் எழுந்த போதிலும் அந்தந்த சமயத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் உடனடியாக அவைகளுக்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நான் நீண்ட நேரம் பேசியதற்காக மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, On a point of personal clarification Sir குருடன் யானையை தடவிப் பார்த்து போல் நான் பட்ஜெட்டை ஆராய்ந்து பார்த்ததாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு வருத்தம் இல்லை. ஜராவதத்தையே கொண்டு வருவதாக மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டினார்கள். ஜராவதத்தையே கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். குருடன் போல் நான் தடவிப் பார்த்தாலும், ஜீவன் உள்ள யானைக்கும் கல் யானைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஜீவன் உள்ள யானை அல்ல, இது கல் யானை என்று சொல்லுவது எந்த வகையிலும் தவறு இல்லை. குருடனாக இருந்தாலும், குருடனுக்கு இருக்கிற இதர புலன்களை ஒருபோதும் ஏமாற்றிவிட முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் . . .

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Member may resume his seat there will be no further discussion.

* **SRI R. KRISHNASAMI NAIDU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷத்திய வரவு செலவு கணக்கையும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை சமர்ப்பித்த முறையையும் மற்ற

15th March 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

எல்லோருடனும் நானும் பாராட்டுகிறேன். இந்த வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையானது சென்ற வருஷத்தைவிட இன்னும் சிறப்பான முறையில், எல்லோரும் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளத்தக்க வகையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் சம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்காக பல வழிவகைகள் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதும், அதற்கான பிரகாரங்களை அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுத்திருப்பதும் எல்லோராலும் வரவேற்கத் தக்க விஷயமாகும். நீண்ட நேரம் பேசுவதற்கு விஷயங்கள் இருந்தாலும்கூட, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு குறுகிய காலம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த, சங்கரன் கோவில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர், கோவில்பட்டி ஆகிய தாலுகாக்கள் வறண்ட பிரதேசமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்திற்கு ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நான் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும், ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கடமை உணர்ச்சியால் சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு மருந்து கோளத் தண்ணீர் அன்றி வேறு ஒன்றமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து இந்த வறண்ட பிரதேசமான 4, 5 தாலுகாக்களில் உள்ள பூமிகளை செழிப்பாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தொடர்ந்து முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிதி வசிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பூர்த்தி செய்வதற்காக வேண்டி ஒரு லட்சிய அளவை வைத்துக்கொண்டு, அதை ஓரளவுக்கு எட்டிப் பிடிக்கும் வகையிலே காரியங்கள் சரிவர நடைபெற்றுக்கொண்டு வருவது கண்டு நான் சந்தோஷமடைகிறேன். இவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி ஆனாலும் கூட நாட்டிலே இதனுடைய பயனை அடைந்தவர்கள் யார் என்றெல்லாம் விவாதத்தினிடையே பேசப்படுகிறது. 1947-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் பல தலைமுறை தலைமுறையாக தகப்பன் பட்ட கடன் மகன், மகன் பட்ட கடன் பேரன் இம்மாதிரி ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தொடர்ந்து அவரவர்கள் மூதாதைகள் பட்ட கடன்களை வழிவழியாக விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பிரிவினையாகும் பொழுது சொத்தும், கடனும் அவரவர்களுடைய தலையில் கட்டப்பட்டு வந்தன. அவர்கள் ஆண்டவன் மீது பழியை போட்டுவிட்டு கடனை யெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். அம்மாதிரி நிராதகடனையெல்லாம் இப்பொழுது சில வருஷங்களில் விவசாயிகள் தீர்த்து விட்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எந்த கிராமத்திற்கு போகட்டும், எந்தப் பகுதிக்கு போகட்டும், எந்த ஜில்லாவுக்கு போகட்டும், சிறிய, பெரிய விவசாயிகள் இன்றைய தினம் கடன் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி கடன்பட்டிருந்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [15th March 1960]

தால் நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக வாங்கிய கடனாக இருக்கும் அது. மாடுகள் வாங்குவதற்காகவோ அல்லது பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்காகவோ ஏற்பட்ட கடனாகத்தான் இருக்கும். இம்மாதிரி அவர்கள் மூலதனத்திற்காக, வருவாய் வரக் கூடிய இனத்திற்காக, அவர்கள் நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கடன் வாங்கியிருப்பார்களே தவிர, முன்னால் பட்ட கடன் களையெல்லாம் சில வருஷங்களுக்குள்ளாக தீர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருவாய் பெருகியிருக்கிறது. உற்பத்திப் பெருக்கின் காரணமாக சிறிய பெரிய விவசாயிகள் இம்மாதிரியான செழிப்பான நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் இந்த பத்து வருஷ காலத்தில் பரவலாக எந்த வகையிலும் சிறிய, பெரிய விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான தொழுவங்கள், நல்ல வீடுகள், அழகான வீடுகள் போன்ற வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கு நல்ல படிப்பு வசதிகள் பெருகியிருக்கின்றன. இம்மாதிரியெல்லாம் சிறிய, பெரிய விவசாயிகளுக்கு பல வசதிகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன என்பதை நியாய புத்தி உள் எவரும் மறுக்க முடியாது. நிலமே இல்லாதவர்கள் இப்பொழுது நிலம் வாங்குகிறார்கள். நில உச்சவரம்பு வருவதன் காரணமாக நிலத்திற்கு உண்மையான மஹிமை அல்லது மதிப்பு குறைந்துவிட்டது என்று பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், சென்ற சில வாரங்களில் விவசாயிகள் எங்கு பார்த்தாலும் நிலத்தை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தை ஒருவருக்கொருவர் வாங்கிக்கொடுப்பதற்கான காரியங்கள் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நிலமே இல்லாதவர்கள் அதிகமாக நிலத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சிறிய, பெரிய விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை செழிப்பாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருகுவதன் காரணமாக . . .

DEPUTY SPEAKER : There is much of noise, I request the hon. Members to maintain silence.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கிராமத்திலுள்ள எவிய விவசாயிகள் இப்பொழுது நிலத்திற்கு சொந்தக்காரர்களாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் புதிதாக நிலம் யாராவது வாங்கினால், இதற்கு முன்னால் நிலம் இல்லாத விவசாயிகள்தான் வாங்குகிறார்கள். போட்டா போட்டியுடன் வாங்குகிறார்கள். நிலத்தை வாங்குவதற்கு போதிய பணம் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. உற்பத்தி பெருகியதின் காரணமாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு இதுதான் விடை என்பதை நான் தெரிந்துக்கொள்ளுகிறேன். தைரியமாகக் கூற முடியும் இதுதான் நியாயமான பதில். தற்காலிகமான சமாதானம் அல்ல. அரசாங்கத்தின் திட்டங்களின் மூலமாக கிராமப் பொருளாதாரம் நல்ல வகையிலே உருவாகியிருக்கிறது. மக்கள் சுபிட்சமான நிலையிலே முன்னேற்றம் அடைந்து

15th March 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

வருகிறார்கள். நான் கதை சொல்ல விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். மதுரையில் 35 வருஷத்திற்கு முன்னால் எனது நண்பர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வீட்டிற்கு நான் போவது வழக்கம். அது ஒரு சிறிய வீடு. அந்த வீட்டில் ஒரு அம்மாள் குடியிருந்தாள். அந்த அம்மாள்தான் அவர் களுடைய கணவனுக்கும் மகனுக்கும் சம்பாதித்து சோறு போட்டார்கள். அந்த அம்மாள்தான் இடியாப்பம், இட்லி போன்றவை களைச் சுட்டு, விற்று பணத்தைச் சேகரித்து வருவாள். அந்த அம்மாளின் கணவரும் மகனும் ஒன்றும் வேலை செய்யாமல் சீட்டு, 15-ம் புள்ளி கட்டம் ஆடி காலத்தைப் போக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். மத்தியான வேளையில் மகன் வருவான். 'அந்தக் கிழட்டுப் பயல் இன்னும் வீட்டுக்கு வரவில்லையா? இப்படி இருந்தால் குடும்பம் எப்படி உருப்படும்' என்று கேட்டுவிட்டு சோற்றை போடச்சொல்லி சாப்பிடுவான். பிறகு தாயைக் கேட்டு ஏதாவது சில்லரையையும் வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுவான். பிறகு தகப்பன் வருவான். 'சின்னப் பயல் இன்னும் வரவில்லையா? இப்படி இருந்தால் வீடு எப்படி உருப்படும்?' என்று கேட்பான். பிறகு அவனும் சாப்பிட்டுவிட்டு, கொஞ்சம் சில்லரையை வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுவான். இம்மாதிரி தகப்பனுக்கும், மகனுக்கும் அந்த அம்மாள் உழைத்து சம்பாதித்துப் போடவேண்டும். இந்த இரண்டு பேர்களும் வேலையில்லாமல் இப்படி ஒருவரை ஒருவர் சொல்லிக்கொண்டு, அவர்களுக்காக உழைக்கும் அந்த அம்மானை தாறுமாறாக திட்டிவிட்டு, அந்த அம்மாள் போடும் சாப்பாட்டை சாப்பிட்டுவிட்டு போய்விடுவார்கள். இம்மாதிரி இருந்தால் அந்தக் குடும்பம் எப்படி முன்னேறும்? அந்த அம்மாள் மாதிரி அரசாங்கம் பல திட்டங்களை வகுத்து நல்ல காரியங்களை செய்து வருகிறது. அது மட்டும் போதாது. அத்துடன் எல்லோரும் அவரவர்களுடைய வேலையை சரிவரச் செய்து அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தால்தான் திட்டங்களினால் மக்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையின்கீழ் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் சாகு படிக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, அதற்காக அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேள்வி மேல் கேள்வியாக அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள் :—

(1) உறுப்பினர்களின் பங்குத் தொகைக்காக, ஒவ்வொரு வருக்கும் ரூ. 10 வீதம் (ரூ. 10-க்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் தீர்வை யுள்ள நிலம் படைத்த உறுப்பினர் நீங்கலாக) இலவச மான்ய உதவியும்;

(2) விதை, உரம் வாங்குவதற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 முதல், ரூ. 10 வரை மான்ய உதவியும்;

(3) ஒரு ஜதை உழவு மாடுகள் வாங்க ரூ. 400, பாதி கடனாகவும், பாதி மான்யமாகவும்;

[Sri R. Krishnasami Naidu] [15th March 1960]

விவசாயக் கருவிகளும், போக்குவரவு சாதனங்களும் வாங்க பாதிக்கடனும், பாதி மான்யமாகவும்;

(5) நிலங்களில் நிரந்தரமான சீர்திருத்தம் செய்ய, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வரையில் பாதிக்கடனாகவும், பாதி மான்யமாகவும்;

(6) கிணறுகள் வெட்டுதல், பம்பு செட்டு அமைத்தல் போன்ற நீர்பாசன வசதிகளுக்காக, ஆரம்ப கட்டத்தில் தேவையான தொகை பூராவும் வட்டியில்லாக் கடனாகவும்;

(7) கிடங்கு கட்டுவதற்கு ரூ. 5,000 வரையில் 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய வட்டியில்லாக் கடனாகவும், மேலும் ரூ. 5,000 வரை மான்யமாகவும்;

(8) மாட்டுத் தொழுவங்கள் கட்டுவதற்கு, ரூ. 2,500 வரை 10 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தும் கடனாகவும், ரூ. 2,500 மான்யமாகவும், அரசாங்கம் உதவியளிக்கின்றது.

இந்த மாதிரி அரசாங்கம் கூட்டுறவுப் பண்ணைக்கு, ஒரு ரக பண்ணைக்கு உதவிகள் அளிக்கின்றது. இது ஒரு ரகம். இது தவிர, டெனெண்ட்ஸ் ஸொசைடி, இன்னும் என்னென்னவோ இருக்கின்றன. இம்மாதிரி யளிக்கப்படும் உதவிகளை வர்க்கப் பெயரால், பெரிய பெரிய வார்த்தைகளைப் போட்டு, இவை வர்க்க ரீதியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்றெல்லாம் குறை கூறுகிறார்கள். அரசாங்கம் மூடுமுறையாகக் கொண்டு வந்து இப்படி வசதிகளைச் செய்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் சென்று பார்த்தால் தெரியும். சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள், பண வசதியற்ற ஏழை விவசாயிகள், இந்த திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டால், எவ்வளவு வளம் அடைவார்கள் என்பதை விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியது, என்போன்ற, இங்கே பேசும் அங்கத்தினர் களுடைய கடமை, அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இங்கே பணியாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பாராட்டி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு டெவலப்மெண்ட் பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும்போது, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக வகுப்பது தவறில்லை யென்ற நியதி இருந்தாலும்கூட, சராசரி, இரண்டு, மூன்று ஆண்டு காலமாக, கூடிய மட்டும் சரிக்கட்டப்பட்ட பட்ஜெட்டாகவே கொடுத்து வருவது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய அம்சம் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் மேற்கொண்டு வரிபோடுதற்கு வழியில்லை யென்பதால்தான் அரசாங்கம் வரி போட முடியவில்லை என்று பேசினார்கள். அப்படி அவர்கள் பேசியது, வரி விதிக்கும் முறைகளை நன்கு ஆராயவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. காரணம் இன்னும் வருவாய் வரக்கூடிய இனம் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இதுவரைக்கும் இந்தியாவிலேயே வரிக்குள்ளாகாத இனம் ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் அட்வர்டைஸ்மெண்ட் டாக்ஸ், விளம்பர வரி. 1950-ம் ஆண்டிலே, பம்பாய்

15th March 1960]

[Sri S. Lazar]

மாகாணத்தில் அந்த வரியைப் போட முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அடுத்த ஆண்டிலேயே அதை கைவிட்டுவிட்டார்கள். பத்திரிகை விளம்பரங்கள், சுவரொட்டி விளம்பரங்கள், சினிமா விளம்பரங்கள் இவைகள் இந்த வரியின்கீழ் வரலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் பல செலவு இனங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கப் போதிய அவகாசம் இல்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கத்திய நாடுகளிலும், அமெரிக்காவிலும் இதற்கென்று சில கமிட்டிகளை நியமித்து ஒவ்வொரு செலவினத்தையும் ஒரு கமிட்டியைக் கொண்டு பட்ஜெட் கூட்டம் நடக்கும்போதே, பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட்டுகளை இங்கே வைக்கும் அளவில், நல்ல முறையில் செய்தால், இந்த பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் அமைக்க முடியும் என்ற கருத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதி ஸ்தலங்களிலே ஏராளமாகக் கோர்ட்டு பீஸ் விதிக்கப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக சில புள்ளிவிவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக நீதி நிர்வாகம் அரசாங்கத்தின் அடிப்படையான கடமை. எப்படி “லா அண்டு ஆர்டர்” அரசாங்கத்தின் கடமையோ, அதேபோல்தான் நீதி நிர்வாகமும் என்று பெரிய பொருளாதார அறிஞர்களும் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தோமேயானால், கோர்ட்டுகள் கட்டணங்களிலே, ரூ. 114 லட்சம் வருவாய், செலவு ஏறக்குறைய ரூ. 76 லட்சம். ஸிவில் விவகாரங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். ரூ. 40 லட்சத்திற்கும் மேல் அதிகப்படியான வருவாய் இருக்கிறது. அதேபோல், கிரிமினல் துறையையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் வருவாய் ரூ. 170 லட்சம், செலவினம் ரூ. 137 லட்சம், ஆக ரூ. 33 லட்சம் உபரியாக இருக்கிறது. இது உலகத்தில் எந்த நாட்டிலும் இல்லாத முறையென்று என் கருத்து மட்டுமல்ல, சமீபத்தில் லா கமிஷனும், டாக்சேஷன் என்குயரி கமிட்டியும் அவர்கள் அறிக்கைகளில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆடம் ஸ்மித், மில் போன்ற பெரிய, பெரிய நிபுணர்களும் இது சரியான முறையில்தான் யென்று கண்டித்திருக்கிறார்கள். இந்த வரியை நீக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமான வரி. ப்ளான்டேஷன் ஏரியாக்களுக்கு இருந்தது, முதலில் 1958-ம் நான்-ப்ளான்டேஷன் களுக்கும் கொண்டுவந்தோம். அதைச் சட்ட பூர்வமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது, 1957-58-ல் ப்ளான்டேஷன் ஏரியா மட்டுந்தான் இருந்தது. பிறகு 1958-59-ல் நான்-ப்ளான்டேஷனும் சேர்ந்தது. ஆனால் கணக்கைப் பார்த்தால், 1957-58-ல் ரூ. 131 லட்சம் வருவாய் இருந்தது. 1958-59-ல் ரூ. 88 லட்சந்தான் வந்திருக்கிறது. 1959-60 அல்லது 1960-61-ல் ரூ. 150 லட்சம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்படி நான்-ப்ளான்டேஷனும் சேர்ந்த பிறகு வருவாய் குறைந்திருப்பதற்குக்

[Sri S. Lazar]

[15th March 1960]

காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. தனிப்பட்ட ப்ளான் டேஷன் ஏரியாக்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 131 லட்சம் வந்திருக்க, இரண்டும் சேர்ந்த பிறகு எப்படி ரூ. 88 லட்சமாகக் குறைந்தது. காரணம், அந்த வரியைச் சரியாக வசூலிக்க வில்லை யென்பதுதான். ஆனால், அமித்த ஆண்டிலும், அதிக வருவாய் இல்லை என்பதைத் தான் பார்க்கிறோம்.

விவசாயத்தைப் பொருத்த வரையில், நில உச்ச வரம்புக்கு பிறகு இந்த வரி அவசியம் இல்லை யென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏற்கனவே நிலச்சவாந்தார்களின் வருவாய் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது. நியாய வரரச் சட்டம், ஆட்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்ற சட்டம் இவைகளால், அவர்களின் வருவாய் மிகக் குறைந்து விட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில், இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் அவசியமா? வந்த பிறகு வருமானம் இன்னும் அதிகமாய் குறையும்.

மோட்டார் துறையிலிருந்து, ரூ. 6 கோடிக்கும் மேல் வருவாய் வருகிறது. இங்கே சரியான கவனத்தைச் செலுத்தத் தவறியிருக்கிறோம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏராளமான டயர்கள், ரோட்டுகளில் கிடக்கும் லாடங்களால் பாதிக்கப் படுகின்றன. இதன் காரணத்தால், நாட்டுக்கே ஒரு நஷ்டம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக இந்த நஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்ய முடியும். ஆனால் இது விஷயத்தில் எந்த விதமான முயற்சியும் நாம் இன்று வரை செய்ய வில்லை.

மேலும், இந்த மோட்டார் துறையில், மக்களுக்குச் சாதாரணமான வசதிகள் கூடக் கிடையாது. பிரயாணிகளுக்கு அவசியமாக உட்காருவதற்கு வேண்டிய பெஞ்சுகளோ, நாற்காலிகளோ அந்த அலுவலகங்களால் கிடையாது. மற்ற வசதிகளான, லெட்ரீன் முதலியவைகளும் மிகவும் கவனிக்கத் தக்க விஷயம். அதே போல் மற்ற அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் இந்த வசதிகள் செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியம். நாம் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்ட பூர்வமாக வற்புறுத்தி யிருக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்காவது இந்த சர்க்கார் அலுவலகங்களில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுவது மிகமிக அவசியம்.

இப்பொழுது, ட்ரெஷரி தனியாக இயங்கவில்லை. ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் கீழ் இயங்குகின்றன. அடிக்கடி மாறுதல்கள் ஏற்படுவதன் காரணத்தால், வேலை தாமதமாகிறது இந்த ட்ரெஷரி களில். ஆகவே, இந்த ட்ரெஷரிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும், இதற்கென்று ஒரு தனி சர்வீசையே ஏற்படுத்தினால், இவை நல்ல முறையிலே இயங்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இப்போது பல சட்டங்களின்கீழ் அபராதத் தொகை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அபராதத் தொகைகள் எல்லாம் பல ஆண்டுகள் முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இன்று பணத்தின்

15th March 1960]

[Sri S. Lazar]

மதிப்புக் குறைந்து வந்திருக்கிறது. அதேசமயத்தில் அந்த விகிதங்கள் அதிகப்படவில்லை. இதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க முடியும். இப்போது ஏறக்குறைய நீதிஸ்தலங்களுக்கு வரக்கூடிய கிரிமினல் கேஸ்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால், அங்கு வருவாகும் வருவாயைப் பார்த்தால் மிகவும் குறைந்தே இருக்கிறது. உதாரணமாக 1957-58-ம் வருஷம் 58 லட்சமாக இருந்தது, 1960-61-க்கு 48 லட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. தாவாக்களின் எண்ணிக்கையோ மிக மிக அதிகரித்து வருகின்றன. இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அதேமாதிரி நாமும் செய்தால் வருவாய் கொஞ்சம் அதிகமாக வரும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு பங்களுநர் மகாநாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியில் நிறைவேற்றிய தீர்மானப்படி அதிகாரங்களை அங்கங்கே பகிர்ந்து கொடுத்துக் காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டோமானால் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் சட்டத்தின்படி, மதுரை, சேலம், திருச்சி, கோயம்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில் அந்த திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு என்று சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய பணத்தில் ஒரு பைசா கூடச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு அதையும் சீக்கிரம் தாமதமின்றி அந்த நகரங்களுக்கு செலவழிக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையாக இருந்தாலும் சரி, கெஜெட் ஆபிசர்களுடைய நிலைமையாக இருந்தாலும் சரி எல்லாவற்றையும் ஒரே முறையின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

விவசாயத்தில் நல்ல முறையில் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் இன்றைக்கு 30 கோடியி லிருந்து 40 கோடி வரைக்கும் வெளிநாட்டுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக அந்தத் தொகையை இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு—நல்ல முறையில்—நார்மல் விளைச்சலுக்கு மேல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு லாண்டு ரெவினியூ ரெவினூன் மூலம் கொடுக்கும் படியான ஒரு முறையைக் கையாண்டால் விவசாயிகள் மிகவும் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள், உற்பத்தியும் பெருகும். ஆகவே இப்படி அவர்களுக்கு ஒரு உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய முறையைக் கையாளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. THIRUMALAIMUTHU VEERASAKKAYA THIRU-
VENKADASAMI NAICKER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
1960-61-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது

[Sri T. Thirumalaimuthu Veerasakkaya
Thiruvankadasami Naicker] [15th March 1960]

சில விஷயங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமாக 1960-61-ம் வருஷத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவிடப் போவதாகவும், புதிதாக 32 அபிவிருத்தி வட்டாரங்கள் இத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தலைப்பின் கீழ் பார்க்கும்போது 3 கோடிக்கு அதிகமாக ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட உத்தியோகஸ்தர்கள், சிப்பந்திகள், கட்டிடங்கள் மற்றும் பயிற்சி சாமான்கள் ஆகியவற்றின் செலவு இந்த வகையிலே 2 கோடிக்கு அதிகமாகவே செலவழிந்து போகக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாகத் தான் தெரிகிறது. இத்திட்டத்திற்காக 3 கோடிக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிற நிலையில் 2 கோடிக்கு நிர்வாகச் செலவு அதிகி விடுகின்ற காரணத்தினால் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் பாக்கியுள்ளவற்றை செலவழிக்கும்போது ப்ளாக்குக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாயாவது செலவழிக்கப்படுமா என்பது சந்தேகமாகத் தெரிகிறது. இது எதைப்போல இருக்கிறது என்றால் “தோட்டத்தில் பாதி கிணறு” என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தினால் குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு ஒரு கணிசமான அளவு கூட நன்மை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இந்தத் திட்டங்கள் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் சிலவிடங்களிலே சில பகுதிகளில் எஸ்.இ.ஓ. போன்றவர்கள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை. அவர்கள் ப்ளாக் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்களில் இருந்து கொண்டு ஆங்காங்கு எங்கும் போகாத நிலைமையில் காரியங்கள் எதையும் செய்யாமல் சும்மா இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த இலாகாவுக்கென்று அதிகப்படியான ரூபாய் செலவழிக்கிற இந்த நேரத்தில் அதிகப்படியான பலன் கிடைக்கும்படியான மார்க்கத்தைத் தேடாமல் மக்களிடமிருந்து வரியாக வாங்கக் கூடிய பணம் அத்தனையும் இவ்விவாகா மூலம் வீண் விரயம் ஆகிறதென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாய உணவுப் பொருள் உற்பத்தி உம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது குளங்களை அதிகமாக ஆழப்படுத்தி, அதன் கரைகளை உயர்த்துவதனாலே நீரை அதிகமாகத் தேக்கி வைத்து குளத்தின் உள்வாயில் உள்ள நீர்ப்பிடி நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பதாக சொன்னார்கள். அந்த முயற்சியினால் அதிகப்படியான பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருந்தபோதிலும்கூட குளத்திற்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய வரத்துக் கால்வாய்கள் பலகாலமாக கவனிக்கப்படாமல் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. அதனால் பெரும் வெள்ளம் வருகிற காலத்தில் பக்கத்தில் உள்ள நிலங்களின் சத்தையும், சத்தைகளையும் அடித்துக்கொண்டு போகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் குளங்களை ஆழப்படுத்துவதோடு கூட குளத்திற்கு நீர்

[Sri T. Thirumalaimuthu Veerasakkay
15th March 1960] Thiruvankadasami Naicker]

வருகிற வரத்துக் கால்களையும் ஆழப்படுத்தி, அகலப்படுத்தி கரைகளை நல்ல முறையில் உயர்த்தி வைத்தால்தான் வெள்ளம் வருகிற காலத்தில் குளம் நன்றாக நிரம்புவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்படிச் செய்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு ஆகக்கூடிய செலவைக்கூட கிஸ்தியோடு சேர்த்து விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்வது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே, இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி சம்பந்தமாக ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு வரக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுப்பது என்கிற திட்டம் சிறந்த முறையில் நடக்கிறதாகவும், இந்த ஆண்டிலும் அவ்வினத்திற்காக 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவிலும் என்கொகுதியில் பலவிடங்களில் நான் கேள்விப்பட்ட அளவிலும், நேரில் பார்த்த அளவிலும்கூட மதிய உணவுத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் விபரமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் கனம் மின்சாரத்துறை அமைச்சர்கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் மதுரை ஜில்லாவில் ப்ளானிங் கமிஷன் போர்டு கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கினார்கள். அன்றையதினம் அவர்களும் கூடச் சொன்னார்கள். மதிய உணவு கொடுக்கும் திட்டமானது சில பள்ளிகளில் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. தாம் நேரில் பார்த்தபோதுகூடச் சரியான முறையில் இல்லாமல் இருந்தது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் அசிரியர்கள்கூட பணம் சேகரிப்பதற்காகப் பலவிடங்களுக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் வசூப்பில் பாடம் கற்பிக்கும் நேரங்கூட வீணாகச் செலவழிக்கப்படவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் கல்வித்தரம் குறைகிறது.

அடுத்தாற்போல இப்போது எங்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு ஒரு ஜி.ஓ. வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது பள்ளிக்கு வருகிற குழந்தைகள் எல்லோரும் ஒரேமாதிரியான உடைதான் போட்டுவர வேண்டும் என்று சொல்வதாகக் தெரிகிறது. எல்லோரும் ஒரேமாதிரியான உடைதான் போட்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் எழைக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்களுக்கு ஒரு மிகவும் பாதகமாக இருக்கும். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லாதவாறு இந்த உத்தரவை சீக்கிரமே மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மன்னேற்றம் சம்பந்தமாகப் பல கோடி ரூபாய்கள் நாம் செலவழித்து வந்திருந்தபோதிலும் கூட இன்றையதினம் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டமானது நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்பதை நான் அநேக இடங்களில் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

[Sri T. Thirumalaimuthu Veerasakkaya
Thiruvencadasami Naicker] [15th March 1960]

அவர்கள் பூராவும் விவசாயிகளே. பெரும்பாலும் நிலத்தையே நம்பி சாகுபடி செய்த வாழ்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு விவசாயத் துறைக்கு வேண்டிய ஒத்தாசை புரிந்தால் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் அதிகமாக முன்னேறி நல்ல முறையில் வாழ்வார்கள். அதற்கு வேண்டிய வழி ஏற்படும்.

ரோடுகள் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. கடந்த வருஷத்தில் பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக எங்கள் ஜில்லாவில் பல ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகப் பழுது பார்த்துக் காக்க வேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள நிலைமையில் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அவைகளை எல்லாம் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக அழகும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பது போல பாலுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1.30 a.m. * SRI A. A. RASHEED : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Budget for the year 1960-61 has been acclaimed on the one hand as being a budget of the common man and it has been criticised and attacked on the other hand as being dull and disappointing.

(Sri. T. Sampath in the Chair.)

The Budget is welcome because there is no fresh taxation imposed. Secondly, sales tax on perishable articles has been removed. The Budget is attacked because no exemption has been given from sales tax in respect of other articles and also the existing taxes have not been reduced. What is the truth? The truth lies in between these two. I would like to ask the Hon. Minister for Finance—unfortunately, he is not here and of course, I would ask the Finance Minister through the one Minister who is present here—how it is that in the year 1957-58, our share of income-tax was 616.07 lakhs of rupees, in 1958-59, 636.72, in 1959-60, 625 and in the revised estimates of the same year, 652 whereas the Budget Estimate now before the House shows the share as 437 lakhs of rupees.

SRI S. LAZAR : Look at the Grants-in-aid from the Centre.

SRI A. A. RASHEED : I understand that the grants-in-aid from the Centre have increased to 273 lakhs of rupees. However, why should we not get our share of income-tax, viz., 7 crores of rupees and also insist on the grants-in-aid being given? We have been getting for the last three years nearly seven crores of rupees as our share of income-tax.

Another point is, we have got special irredeemable loans amounting to 2.52 lakhs of rupees. Why should the Government keep this legacy for the last several centuries? It is stated that the loan was

15th March 1960] [Sri A. A. Rasheed]

first floated nearly three hundred years ago, 1696 or so, and the amount was 2.5 lakhs of rupees. Why should we pay 8 per cent interest? Why not be done with the loan by paying away the entire amount? We can float loans now bearing 3 to 4 per cent interest.

Then, Sir, I would request hon. Members on the other side not to be little our achievements. The Budget speech gives a very impressive reading. A number of industries are going to be established during the Third Plan period. I would like to say, however that the Central Government are following, though not wantonly, a policy of . . . (Sri M. Kalyanasundaram : Discrimination?) I will not say 'discrimination' but "go slow", whenever questions relating to Southern India come up. I do not know how many industries on which decisions have been taken by the Central Government are yet to be established. Now we have to depend upon only one major project and that is Neveli. It has become to be all and end all of our aspirations and hopes. I pray that this Neveli project really becomes successful so that our industries may thrive. But I do realise that the Madras Government alone cannot work wonders. Of course, they must start more industries. How can they do it when they are adopting a dog in the manager policy? They have not reduced the taxes which are crippling industries. On the other hand, they are not prepared to invest large amounts of money in the private sector. The hon. Minister for Industries owes an explanation not only to the Opposition but also to the members on this side of the House in this connection. He cannot simply say that more industries would be established in the public sector. More industries can be established in the private sector provided incentives are provided and the proper climate created for indigenous as well as foreign investment in our State.

Another important point which I would like to discuss is regarding the introduction of Tamil as medium of instruction at the University level. I find two inconsistent statements have been made by the Minister for Education. He has stated that this will be on an experimental basis. Again he says that by 1963-64, all colleges must fall in line and that, otherwise, grants will be withheld. I cannot understand how a Minister could make such a statement, without consulting the proper authorities like the Senate, the Academic Council and the Syndicate. In his Budget speech, he has said that he consulted the Vice-Chancellors of the Madras and the Annamalai Universities. But more consultation is one thing and getting their consent is another. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar has been openly opposing this scheme. He said that the Government could not afford to experiment with higher education, especially in the matter of medium of instruction. Even Dr. C. D. Deshmukh has said that English should continue as the medium of world thought. I understand from the statements made now and then by the Union Government that they are not also in favour of this scheme. Yet, why should this Government, in spite of opposition, try to work this experiment? Another point the Government must

[Sri A. A. Rasheed]

[15th March 1960]

realise is that they will be paving the way for the linguistic Balkanisation of the country. Chances of employment in other states will be very few. If all the Universities in India were to adopt the regional language as medium of instruction in colleges, what will happen? Parochialism will take hold of everybody. Every State will think that it is separate from the other States and that it has nothing to do with them. I would request of the Hon. Minister one thing. Let him proceed with the experiment that has to be carried on in Coimbatore. But let him wait for the outcome of the experiment. Then only he must proceed further. Until then, let him keep his statement that grants will be withdrawn in abeyance.

Another point I wish to stress is the behaviour of the Police towards the public. Government must issue fresh instructions that they must change their present behaviour. The Police must not be under the impression that they are the champions of imperialism to oppress the public. A mere four oz. of liquor found in the baggage of certain distinguished visitors led to their arrest and detention. But on the other hand, hundreds of murder cases remain undetected even to-day. I read the other day the report issued by the Police Department. It says that the number of murder cases have increased in 1958-59. Guilty persons get acquitted for want of proper evidence being let in. I would request the Government to appoint more number of Police Officials to see that the guilty persons are brought to justice.

Sir, the sales tax on perishable articles has been removed. It is welcome. What about the sales tax on the East India Tanned Leather? It employs 20,000 persons in the State. Why should not the Government at least consider the question of exempting it from sales tax levy? If not exempted at least to reduce the rate of levy on it. (Interruption). I am not speaking for my sake but for the industry as a whole. This industry employs, as I said, nearly 21,000 persons and it earns a foreign exchange to the extent of Rs. 30 crores for our State. But that industry has been given a step-motherly treatment.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI T. SAMPATH): The hon. Member has already exceeded his time.

SRI A. A. RASHEED: Two seconds Sir, I will finish. Mr. Chairman, I would sum up the Budget as the Budget of the past achievements with a promise for future. Thank you, Sir.

* SRI A. VEDARATHNAM: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்குமுகத்தான் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வரி எதுவும் இல்லாத ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை என்பதற்காக நான் இதை வரவேற்கவில்லை. இந்த ஆண்டில் வரி எதுவும் இருக்காது என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்து சென்ற ஆண்டிலேயே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை அறிவித்ததற்காக நான் இதை

15th March 1960] [Sri A. Vedarathnam]

வரவேற்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. இன்னும் அடுத்த வருடத்
தைப்பற்றி ஜோஸ்யம் கூறியிருக்கிறார்கள். தேர்தல காரணத்தற்
காக வரி இல்லாத ஒரு அறிக்கையை இந்த மாநிலத்தில் கொண்டு
வந்திருப்பதாகவும், இதுபோன்று பல மாநிலங்களிலும் வரி
யில்லாத நிதிநிலை அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்திருப்பதாகவும் இங்கு
குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. 1937-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு இந்த
மாகாணத்தோடு கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் எல்லாம் சோந்
திருந்த காலத்தில் 16 கோடி, 17 கோடிக்குள்ளதாகத்தான் வரவு
செலவுத் திட்டம் இருந்தது. அந்த மாநிலங்கள் எல்லாம் மொழி
வாரியாக பிரிந்த பிறகும் கூட 81 கோடி ரூபாய் அளவில் நமது
மாநிலத்தில் வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால்
அவ்வளவும் வரிகள் மூலமாகத்தானே சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்
கிறது? இத்தனை ஆண்டுகளும் வரிகள் போட்டால் தேர்தலு
தங்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்காது என்று நினைத்திருந்தால் இந்த
நிலையை எய்திருக்க முடியுமா? என்பதை குற்றம் கூறுபவர்கள்
எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்கு
மாநிலங்களும் சேர்ந்திருந்தபோது எவ்வளவு வருமானம்
வந்ததோ, அந்த அளவு இந்த கல்வி இனத்திற்காக மட்டும்
ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்பு
கிறேன். அதிலும் சிறப்பாக அழுது கொண்டிருந்த அழகும்
பண்டங்களின் அழகையைப் போக்கி அழகானதொரு நிதிநிலை
அறிக்கையை இங்கு சமர்ப்பித்ததற்காக நாம் நிதியமைச்சர் அவர்
களுக்கு நன்றி கூற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சட்டசபை
அங்கத்தினர்கள் சிலர் குற்றச்சாட்டுகள் கூறும்போது இந்த
அறிக்கையை வெங்காயத்தோடு ஒப்பிட்டார்கள். ஏன் அப்படிச்
சொன்னார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது இப்பொழுது
வந்த விஷயமல்ல. குரு பரம்பரையாக வந்த விஷயம் என்று
தோன்றுகிறது. குருவை விட்டுப் போனால் அந்த உதாரணம்
அவர்களிடம் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த
அறிக்கையில் வேறு பல விஷயங்களும் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்
கின்றன. பெரிய திட்டங்கள் ஒன்றும் நம் மாநிலத்தில் கிடையாது.
ஆகவே, நமது உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வழி இல்லை
என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. பக்ராநங்கலைக் காட்டிலும் பெரிய
திட்டம் இந்த மாநிலத்திலும் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் நாம்
போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுதான் குறையே தவிர
திட்டம் இல்லை என்று கூறுவதற்கில்லை. அதுபோன்று பெரிய
சென்ட்ரலைஸ்ட் ஸ்கிமாக வேண்டுமானால் இல்லையென்று சொல்ல
லாமே தவிர திட்டம் இங்கு இல்லை என்று சொல்ல நான் தயாரா
யில்லை. மூன்று நான்கு தினங்களாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்
தின்மீது பேசிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவர்கள் பகுதியில்
ஏதாவது ஒன்றிரண்டு பாசனத் திட்டம்பற்றி குறிப்பிட்டாத அங்கத்
தினர் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அநேகமாக எல்லோரும்
ஒவ்வொரு திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். குளங்கள்
மட்டும், 33,000 இருக்கிறது. அவைகள் மூலம் பாசனம் கிடைக்க
வேண்டிய விஸ்தீரணம் 22 லட்சம் ஏக்கர் என்று சொன்னால் பக்ரா
நங்கலில் கால் பகுதி விஸ்தீரணம் பாயக் கூடியது குளங்களில்

[Sri A. Vedarathnam] [15th March 1960]

மட்டும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அவரவர் பகுதியில் உள்ள ஒன்றிரண்டு ஆறுகளைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இல்லை. அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் இத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று ஒவ்வொருவரும் கூறினார்கள். இதை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக மத்திய அரசாங்கமும் போதிய ஆதரவு காட்ட முன்வந்திருப்பதால் பக்ராநங்கல் திட்டத் திற்கு எவ்வளவு செலவாயிற்றோ அதைவிட குறைந்த செலவில் பக்ராநங்கல் மூலம் எவ்வளவு ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கொடுக்க முடிந்ததோ அதைவிட அதிக ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்திற்கு பாசன வசதி கொடுக்கும் திட்டம் நம் மாநிலத்தில் இல்லாமல் இல்லை. அதை எடுத்து வேலை செய்யும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தான், அவர்கள் தலையில்தான் ஏராளமான இலாகாக்களை சுமத்திய தால் இதில் முழு கவனத்தையும் அவர்களால் செலுத்த முடிய வில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, மற்ற இலாகாக்களை அவரிடமிருந்து நீக்கிவிட்டு பொது மராமத்து இலாகா ஒன்றை மட்டும் அவரிடம் கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தில் அவர்களது முழு கவனத்தையும் செலுத்தும்படிச் செய்தால் ஒரு கோடி ஏக்கருக்கு அதிகமாக இந்த மாநிலத்தில், ஆயிரம் ரூபாய் செலவிட்டாலும் அதற்குத் தகுந்த பாசனம் கிடைக்கும். தூறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பின்னர்தான் அதன் பலன் கிடைக்கும் என்பதில்லை. டி-ஸென்ட்ரலைஸ்ட் பாரத்தில் இந்தத் திட்டம் இருப்பதால், எல்லாத் திட்டத்திலும் மிக முக்கியமான திட்டமாயிருக்கும். இந்த சிறுபாசனத் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தி அதைப் பூர்த்தி செய்து விட்டால் எந்தக் காலத்திலும் இவர்களை இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து யாராலும் அசைக்க முடியாது என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் திட்டத்தில் பல முக்கியமான விஷயங்கள் இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசியவர் பேசியதைப் போன்று கல்லூரியில் தமிழைப் போதின மொழியாக வைப்பதைப்பற்றி பலர் குறை கூறிப் பேசினார்கள். எனக்கு அதைக் கேட்க மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. நம் நாட்டில் இப்பொழுது ஆரம்பகல்வி, உயர்தரக் கல்வி ஆகியவைகளில் இப்பொழுது தமிழ் மொழி மூலம் பாடங்கள் போதிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதுபற்றி எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் யாரை உதாரணமாக காட்டினார்களோ அவரை வைத்து நான் சொல்கிறேன். நமது பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராகிய டாக்டர் லக்ஷ்மணஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் கூறியதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் மீடியமாக ஹைஸ்கூல்களில் வந்த காரணத்தால் மாணவர்கள் பேசும் தமிழைப் பார்த்தால் எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் அழகாக தமிழில் பேசும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு ஆசிரியர்களும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள் என்று அவர்கள் கூறிய உதாரணத்தையே நான் ரஷித் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தை அடி

[15th March 1960] [Sri A. Vedarathnam]

யோடு எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கம், முயற்சி செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஐந்தாம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும் ஆங்கிலம் போதிக்கும் ஆசிரியர்களின் திறமைக் குறைவாக உள்ளவர்கள் போதிக்கக் கூடாதென்று, திறமையை அதிகரிக்கும் திட்டத்தை வகுத்து, கல்லூரிகளில் மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆங்கிலமாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்களே தவிர ஆங்கிலத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை என்ற விஷயத்தை அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சைனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் ஆங்கிலம் இல்லாமலே அவர்கள் விஞ்ஞானத் துறையில் வளர்ந்து கொண்டு வரும் விஷயத்தை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாடபோதனை, சரித்திரம், கணிதம் முதலிய பாடங்களில்கூட தமிழில் நடந்தாலும் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை. ஆங்கிலத்துக்குரிய ஸ்தானம் குறையவில்லை. தம்முடைய தாய் மொழிக்கு அடுத்தபடி ஆங்கிலம். அதன் பின்னால்தான் தேசிய மொழி ஹிந்தி என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்த நிலையை மறந்து விட்டுப் பேசுவது முறையல்ல என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டியது தான், வேண்டாம் என்று யாரும் கூறவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலம் தான் மீடியமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. அவ்விதம் தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் கூறுவது அவமானம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். வேறு பல நாட்டில் எல்லாம் கல்லூரிகளில் அவரவர்கள் தாய் மொழியில்தான் பாட போதனை நடந்து வருகின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இதனால் எந்தவிதமான சங்கடங்களும் ஏற்படாது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டவும் விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி நல்ல விதமான ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்த நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதாரக்கல்னியைப் பற்றி இதில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி யிருக்கால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அறிக்கை விரிந்து விடும் என்று நினைத்தோ அல்லது வேறு எந்த காரணத்தாலோ இது விடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் நாம் வகுப்புவாதமற்ற வர்க்க பேதமற்ற, சுரண்டலற்ற ஒரு சமசூயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பததான் நம்முடைய குறிக்கோள். இதை நாம் அடைய வேண்டுமானால் ஆதார கல்வியில்லாமல் முடியாது என்று சொன்னால், அதை யாரும் எளிதில் மறுக்க முடியாது. சுரண்டலை அடிப்படையாக ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு கல்வித் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நாம் ஒரு சுரண்டல் அற்ற ஒரு சமுதாயத்தை அமைத்துவிடலாம் என்பது கனவில்கூட நினைக்க முடியாத விஷயம். நம்முடைய எதிர்காலத்தை நம்பி இந்த கல்வித் திட்டத்தை நம்முடைய மாகாணம் மட்டுமல்ல, எல்லா மாகாணங்களும் நடத்த ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Vedarathnam] [15th March 1960]

அடுத்தபடியாக, உரம் பற்றாக்குறையைப்பற்றி இங்கு பேசப் பட்டது. கிராமங்களில் மனித உரம் ஏராளமாக வீணாக்கப்பட்டு வருகிறது. பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டார் “வார்தா லட்ரின்” முறையை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஒரு மனிதனுடைய கழிவு உரத்தில் அதாவது தைட் ஸாயில் குறைந்தது 25 சென்ட் நிலத்திற்குப் போதுமான உரம் என நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள். அதோடு நமக்கு இருந்துகொண்டிருக்கும் உரப் பற்றாக்குறையையும் அதை உபயோகித்து போக்கமுடியும் என்றும் நம்புகிறேன்.

அதே போன்று உணவு உற்பத்தி அதிகமாகியும், மேலும் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்திலும் விலை இறங்க வில்லை அதற்குக் காரணம் என்ன என்று பல எதிர்க்கட்சி அங்கத் தினர்கள் கேட்டார்கள். உணவு உற்பத்திக்கும் பிரஜா உற்பத்திக்கும் போட்டி நடந்து வருகின்ற காலமாக இருக்கிறது. இதை உணர்ந்திருந்தால் இந்த கேள்வியை கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். உணவு உற்பத்தியை விட நம்முடைய ஜனத் தொகை உற்பத்தி அதிகமாக எறிக்கொண்டே போகிறது. அதனால்தான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகியும் விலை குறையாத தற்கு காரணமாக இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : On a point of explanation, Sir. I have never said that Tamil should never be the medium of instruction at University level. What I said was when we are experimenting this new measure at Coimbatore College at least we must wait for the results of the experiment and then only go ahead with it. Besides that, this is a matter which has to be decided by experts. However, there are other countries such as Belgium and Switzerland, where they do not have their own language as Belgium and Swiss. Here also it is the same thing. We have been brought up like that. That is all I wanted to say.

SRI P. S. SANTHANAM : சட்டமன்ற தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இன்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என் கருத்தினை கூற விரும்புகிறேன். 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் முக்கியமாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ மூன்றரைக் கோடி மக்களில் விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள் இரண்டே மூக்கால் கோடி பேர்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில், இவர்களை நம்பி விவசாயம் வளரும், விவசாயத்தை நம்பி பொருளாதாரம் வளரும், பொருளாதாரத்தை நம்பி கொழில் வளங்கள் வளரும் என்பது அமைச்சர் அவர்களுடைய திட்டம். இந்த அடிப்படையில் விவசாயத்திற்கான திட்டங்கள் எல்லாம் நன்றாக நடந்தேறி வருகிறது என்றும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன என்றும், கிரிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள்தான் பாக்கி, அவைகள் எல்லாம் 1961-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட விரும்புகிறது என்றும், அவைகள்தான் விவசாய

15th March 1960] [Sri P. S. Santhanam]

உற்பத்திக்கு மூலகாரணம் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் இதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்தபார்க்கும்போது நம்முடைய மனதில் ஒரு பழமொழி ஞாபகத்தில் வருகிறது. அதாவது “வயிற்றுப் பிள்ளையை நம்பி மாடு மேய்க்கிற பிள்ளையை காலை வாரிவிடுவது” போல் பெரிய பணக்காரர்களை நம்பிக்கொண்டு, சுதந்திரம் வந்து 11 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் ஏழைகளுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளும் செய்து கொடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆனால் சிலர் சுதந்திரம் வந்த பின் விவசாயம் நன்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெருமளவு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற பெருங்குடி மக்களுக்கு சர்க்கார் என்ன செய்கிறாக்கிறது என்பதைப்பார்த்தால், அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மான்யங்கள் எல்லாம் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படாமல் தவறி விடுகிறது. இன்றைக்கு விவசாய நிலையைப்பற்றி பார்க்கும்போது ஆண்டு தோறும் அதாவது 1957-லிருந்து 1959-வரையிலும் சாகுபடி திட்டம் உயர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று பள்ளி விவசாயங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் விலைகள் எல்லாம் குறைந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. விலை உயர்ந்து கொண்டேதான் போகிறது. விலையைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் எல்லாம் விலையை உயர்த்தக்கூடிய வர்களுக்கு சாதகமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. விவசாய உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உபங்களையோ அல்லது அவர்களுக்கு அவசியப்படுகிற கருவிகளையோ நல்ல முறையில் காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு நாம் தயங்கிவிடுகிறோம். அந்தக் காரணத்தினால் நான் விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை அதிக விலைக்கு விற்ப்பது விடுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பேரில் கோபப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. உதாரணமாக இந்த நாட்டில் விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்களில் முக்கால்வாசி பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் தான். அக்கூடியவர்களுக்கு சர்க்கார் அதிகமான சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக ரூபாய் இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று 1956-57-லிருந்து 1960-61 வரையில் 353.10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1960-61-ல் 83.45 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்ற நலன்களைப்பற்றி பார்ப்போமானால் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 18 ஆயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் இல்லாத கிராமமே கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டலாம். ஹரிஜனங்களை நம்பித்தான் பணக்காரர்களும் முதலாளித்துவ வர்க்கமும் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி 18 ஆயிரம் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதில் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையையும் பார்ப்போமானால் குறைவு என்று நான் சொல்லவேண்டும். குறிப்பாக 1960-61-ல் 3,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக சர்க்காரில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 18,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு கிணறு என்று

[Sri P. S. Santhanam] [15th March 1960]

கணக்குப் பார்த்தால்கூட நாம் 18,000 கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியிருக்கிறது. (கனம் டீரீ பி. கக்கன் : ஏற்கனவே பல கிராமங்களில் வெட்டப்பட்டிருக்கிறதே, அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமா?) அது வேறு இருக்கிறது. மாடுகள் வாங்குவதற்காக, விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்காக, விதைகள் வாங்குவதற்காக 285 ரூபாய் வீதம் 6,790 குடும்பங்களுக்கு சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு நாம் பார்க்கும் நேரத்தில் ஏறத்தாழ 1,954 ஜோடி காளைகள் வழங்கப்படும் என்று இருக்கிறது. மற்றப்படி உரங்கள், விவசாயக் கருவிகள் பற்றி இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. 1,954 ஜோடி காளை மாடுகள் வழங்கப் போகிறோம் என்று இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜன மக்கள் வாழக்கூடிய 18,000 கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரு கிராமத்திற்கு $\frac{1}{4}$ மாடு அளவுக்குக்கூட வராது என்று தெரிகிறது. இக்கையை திட்டத்தைப் போற்றவேண்டுமென்று சொன்னை எப்படிப் போற்றுவது. சர்க்கார் திட்டம் போடுகிறார்கள், ஹரிஜன மக்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும், அவர்களுடைய விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும், உரங்கள் கிடைக்க வரி செய்யவேண்டும், மற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று. ஆனால் ஒரு கிராமத்தில் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் வசதியுள்ளவர்கள்—கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லக்கூடியவர்களுக்குத்தான்—கட்சி பாகுபாடுகள் பேரில் இந்த உதவிகளெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர வேறு யாருக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நான் இதைச் சொல்லும்போது அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் மீது வருத்தம் ஏற்படலாம்—என்ன சர்க்காரம் இப்படி சொல்கிறதே—என்று. நான் இதை வேதனையோடுதான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கையல் யந்திரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அத்தனையும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். எம்.பி. ஒருவர் இருக்கிறார், 7 அல்லது 8 எம்.எல்.ஸி.க்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாரையும் கேட்பது கிடையாது. யாரோ இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று, ஹரிஜன இலாக்காவின் சொல்லுகிறார்கள் என்று அத்கையவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்காக கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நல்ல முறையில் பார்க்கும்கொடுக்காமல், வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த முறையானது என்னே காரணம் என்று இருக்கிறது என்பதைக்கான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறி நான் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மார்க்கிரமல்ல. சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு காலனி கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சாதாரண முறையில்.

SRI S. THANGAVELU : On a point of Order Sir, மகிப்பிற் றுரிய நண்பர் சொன்னார், காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள், மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை என்று. எப்படிக்க

15th March 1960] [Sri S. Thangavelu]

கொடுத்தாலும் ஆதித்-திராவிட மக்களுக்கு—ஹரிஜன மக்களுக்கு—மட்டும்தானே கொடுக்கப்படுகிறது, வேறு யாருக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லையே என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI T. SAMPATH) : இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சந்தானம் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI P. S. SANTHANAM : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதைப் போல் புலையன், பரையன், பள்ளன், என்று இம்மாதிரி 18 ஜாதிகள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குள் கொடுப்பதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால் ஒருதலைப் பட்சமாக கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். எந்தப் பொருளை யார் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. தையல் மெஷினை தையல் தெரியாதவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அந்த மெஷினை விற்பனைச் சாப்பிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மாதிரி சாமான்கள், மாடுகள் முதலியவைகள் கொடுப்பதெல்லாம், அதற்கென்று ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்து, கருவிகளாக இருந்தால் அந்தத் தொழிலை கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்துத்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பிரதிநிதியாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். இதில் ஒன்றும் பட்சப் பிரதி பட்சமாகக் கொடுப்பதில்லை என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : ஆனால் உண்மையிலேயே நான் மன வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். இந்த சட்ட மன்றத்தில் உள்ள எந்த அங்கத்தினரைக் கேட்டு எதுவும் செய்வதில்லை. எனது தொகுதியில் 4 தையல் மெஷின்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபிஸ் கிளார்க்குக்கு ஒரு மெஷினும், கிராம சேவக்கின் சொந்தக்காரருக்கு ஒரு மெஷினும், இன்னும் ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு ஒரு மெஷினும், இப்போது எழுந்து பேசிய மதிப்பிற்குரிய தங்கவேலு அவர்களுக்கு ஒரு மெஷினும், அவருடைய சக்பாடிக்கு ஒரு மெஷினும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார் இவர்களைப் பற்றி லர்ட்டிபை செய்தார்கள்? இவர்களுக்கு உண்மையிலேயே தையல் தெரியுமா? மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கேட்டுக் கொடுத்தார்களா? இல்லை. மக்கள் பிரதிநிதியாக எம்.எல்.ஏ.க்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது. சர்க்காரால் நாமினேட் செய்யக்கூடிய அங்கத்தினர்களை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் கமிட்டி போட்டு செய்தார் என்று சொல்லக் கூடிய நிர்வாக அமைப்பைப் பற்றித்தான் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் அன்பினால் முற்போக்கு அடையவேண்டும், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில்

[Sri P. S. Santhanam] [15th March 1960]

முன்னேற வேண்டும், கல்வித் துறையில் முன்னேற வேண்டும் என்று சர்க்கார் நல்ல திட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும்கூட அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் அவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை.

ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்வி வசதி செய்து கொடுக்க செங்கம் தாலுகாவில் 3 பிரக்காவிலும், திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் 3 பிரக்காவிலும் மொத்தம் 17 ஹரிஜன வெல்பேர் ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. மழை வந்தால் உள்ளேதான் விழுகிறது. வெய்யிலும் உள்ளேதான் விழுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. நான்கில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால் பாக்கிப் பணத்தை சர்க்காரி விருந்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? அவர்களுடைய நிலையை உணர வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்கு பரிசீலித்து வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கி அந்தத் தொகை பூராவும் நல்ல முறையில் பயன்படும்படி செய்யவேண்டும்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அழகக்கூடிய காய்கறிகளுக்கு வரியைத் தள்ளிவிட்டோம் என்று. சென்ற வாரத்தில் கூட வருகடலை வியாபாரிகள் வறண்ட மனத்தோடு கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் சிந்துத்துப் பார்க்கவேண்டும். வங்காளத்திலிருந்து வருகிறது பச்சைக் கடலை. அவர்கள் இரண்டு மூட்டை அல்லது ஒரு மூட்டை வறுத்து வறுகடலை தயாரிக்கிறார்கள். அது வறுத்த பிறகு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் இருந்தால் அதனுடைய திறம் மாறி விடுகிறது. அதை பிரதி தினமும் வறுக்க வேண்டும், பிரதி தினமும் விற்க வேண்டும். அதற்கு இப்போது பல முனைவரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஒரு குடிசைத் தொழில் போல பாவித்து இதற்குப் போட்டிருக்கக்கூடிய வரியை நீக்கி அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாட்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்த நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியதைப்பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். நான் பார்த்த வரையில் 8 வருஷங்களாக அவர்கள் பட்ஜெட்டை அசெம்பிளியின் முன்பு சமர்ப்பித்துச் செய்த பிரசங்கத்தில் இதுதான் ரொம்ப அழகாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களே கூட பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை ரொம்ப நன்றாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் இந்த 8 வருஷங்களாக நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வரவு-செலவு இலாகாவைத் திறம்பட நடத்தி வருவதைப் பற்றி நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதுவும் சாதாரணமாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைவதாகச் சொல்வது சரியாகாது. ஓரளவுக்கு இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்திருப்பது பெருமைக்குரியது. இதைப் பற்றி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம் ராஜ்யத்

15th March 1960] [Sri M. A. Muthia Chettiar]

திலுள்ள ஆபீஸர்களுடையவும், டிபார்ட்மெண்டுகளுடையவும் உதவியினால்தான் இவ்வளவும் சாதிக்க முடிந்தது என்று அவர்களுக்குப் பாராட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்டும் விஷயத்தில் இந்தச் சட்ட சபையிலுள்ள எல்லோரும் கலந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இது வரையில் அவர்கள் டில்லி சென்று பல கூட்டங்களில் சன்டை போட்டு, நமது திட்டங்களுக்காக பணம் கொண்டு வந்து திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றியிருப்பது பற்றி நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். வரும் காலத்திலும் அவர்கள் செய்யக் கூடியதற்கு இந்தச் சட்டசபையானது அவர்களுக்கு உதவியாக, துணையாக, இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுமக்களின் ஆர்வம் குறைந்தாலும், கனம் அமைச்சர்கள் இன்னும் அதிகமான பணத்தை நமது ராஜ்யத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கொண்டுவர வேண்டும். அவர்கள் இதுவரை செய்துள்ள முயற்சியை நான் குறைத்துப் பேசவில்லை. அவர்கள் இதுவரையில் எவ்வளவோ சிரமம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக்கொண்டிருந்திராவிட்டால், இவ்வளவு பணம் வந்திருக்காது, திட்டங்கள் பூர்த்தியடைந்திருக்காது. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும், ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் திட்டங்களும் பூர்த்தியடைந்ததற்கு அவர்களுடைய பெரு முயற்சிதான் காரணம். இனிமேல் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டியது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்தான். டாம்ஸ் எலெக்ட்ரிசிட்டிக்கு வேண்டும், எலெக்ட்ரிசிட்டியை விவசாய காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். குந்தாத் திட்டம் முடிகிறது. இன்னும் பல திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலித் திட்டம் வேறு இருக்கிறது. தெர்மல் ஸ்டேஷன்ஸ் ஜாஸ்தியாக வேண்டும். அவை ஜாஸ்தியானால் எலெக்ட்ரிகல் ரிலேயர்ஸஸ் ஜாஸ்தியாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் கனம் நிதி அமைச்சர் ஸோனல் கவுன்சிலைப் பற்றிச் சொன்னார். இந்தத் தடவை அவர் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஸோனல் கவுன்சில் மூலம் இந்த அரசாங்கத்தார் எடுத்த நடவடிக்கைகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு, கனம் நிதி அமைச்சரோ கனம் மராமத்து அமைச்சரோ தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மற்ற ராஜ்ய சர்க்கார்கள் எருடன் பேசி அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில்தான் அவற்றை நாம் பயன்படுத்த முடியும். அதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு தடவையும் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : அதற்கு ஸோனல் கவுன்சிலில் முயற்சி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[15th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸோனல் கவுன்சிலில் தீர்மானிக்கப்பட்டாலும் தீர்மானிக்கப்படலாம், அல்லது நாமே நேரில் பேசி சம்மதித்துக் கொண்டாலும் சம்மதித்துக்கொள்ளலாம். அதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : எப்படியாவது மைசூர் அரசாங்கத்துடனும் கேரள அரசாங்கத்துடனும் பேசித் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் நல்லது. கிருஷ்ண-கோதாவரித் தண்ணீரை இங்கு கொண்டுவர வேண்டும். கிருஷ்ண கோதாவரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து தண்ணீர் சப்ளை வேண்டியிருக்கிறது. கோதாவரித் தண்ணீர்தான் கிருஷ்ணாவுக்குப் பாய வேண்டும். செங்கற்பட்டு, சென்னை, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செலத்தில் சில பகுதிகள், திருச்சி ஒப்பள்ளியின் 'அப்பர் ரீச்சஸ்' ஆகிய இடங்களுக்கு கிருஷ்ணத் தண்ணீரை கொண்டுபோகக் கூடும் என்பது என் அபிப்பிராயம். கடலூரிலிருந்து வேலூருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம். கால்வாய் வெட்டி மணப்பாரை வழியாக திருப்பத்தூர், தொண்டி முதலிய இடங்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம். இதற்கான திட்டம் சாதாரணமாக நிறைவேற்றப்படக்கூடியது. கனம் அமைச்சர்கள் ஸ்ரீ காமராஜ், ஸ்ரீ கக்கன் இவ்விருவருக்கும் இது நன்றாகத் தெரிந்ததுதான். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பிரமாதமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை. சுமார் 10 கோடி ரூபாய்தான் செலவாகக் கூடும். இத்திட்டத்தை கனம் அமைச்சர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெகு காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பம்பையாற்றுத் திட்டத்தின் மூலம் திருநெல்வேலி, மதுரை, ராமநாதபுரம் ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் பாசன வசதி அளிக்க முடியும். அந்தத் திட்டம் வந்தால் இப்போது 'நான்-இரிகேட்' ஏரியாவாக இருக்கும் இடங்களுக்கும் பாசன வசதி அளிக்கலாம். அது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வந்தாலும் போதும். அதைக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் அமைச்சர் செய்துவரும் முயற்சி கைகூட வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

1960-1961-ல் 32 கம்ப்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் ப்ளாக்குகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட பகுதிகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் முதலுளத்தூர் உட்பட எல்லாப் பிற்பட்ட பகுதி களிலும் கம்ப்யூனிடி டெவலப்மெண்ட், நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸெர்விஸஸ் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சிறு பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர்கள் செய்துள்ள முயற்சி எல்லோருக்கும் திருப்தியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். 'ஸப்ஸாயில் வாடர்ஸை' பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்த வரையில், முன்பு ஸப்ஸிட்யாக 250

15th March 1960] [Sri M. A. Muthia Chettiar]

ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள் ; இப்போது இதற்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும், ட்யூப் வெல்ஸ் போட்டால்தான் நன்றாகத் தண்ணீர் வரும். ஆயிரக்கணக்கான ட்யூப் வெல்ஸுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது. ஆற்றுப்பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் அதைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் மற்றவர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தினார்கள். அதுபற்றி சந்தோஷப்பட்டோம். அந்தக் கமிட்டி கூடிப் பேசுவதாக பத்திரிகைகளிலிருந்து அறிகிறோம். அந்தக் கமிட்டியின் முடிவுகளையும் ஆலோசனைகளையும், டெல்லிக்கு அவைகளைக் கொண்டு போவதற்குமுன் இந்த சபையில் தெரிவித்து அவைகள் பற்றி இரண்டு, மூன்று நாட்கள் விவாதிப்பதற்கு இந்த சபை அங்கத்தினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். சட்டசபைக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு அது ஆலோசித்திருந்தாலும் அதன் ஆலோசனைகளும் சட்டசபைக்கு வரவேண்டியது அவசியம். சட்ட சபைக் கமிட்டியின் ஆலோசனைகளை சட்ட சபையின் இந்தக் கூட்டம் கலைவதற்குள், அதாவது ஏப்ரல் மாத முடிவிற்குள் இந்த சபையில் கொண்டு வந்து விவாதித்தால் நல்லது. கனம் அமைச்சர்கள் டெல்லியில் அந்த ஆலோசனைகளை வற்புறுத்திப் பேசுவதற்கு அத்தகைய விவாதம் உதவும்.

நமது சர்க்காரின் சம்பளக் கமிஷனின் ரிப்போர்டு சீக்கிரம் வெளிவரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த சில வருஷங்களில் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகமான சம்பளம் அளித்ததால் சர்க்காருக்கு அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைச் செய்யும் இதே மாதிரியான வேலையைத்தான் ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் செய்கிறார்கள். ஆனால் இரு சர்க்கார்களின் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களுக்கும் இடையில் அதிக 'டிஃபாரிடி' இருக்கிறது. நமது ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகப் பணம் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பாக்கு, உருளைக்கிழங்கு முதலியவைகளுக்கு இருந்த வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு இருந்த வரியை நீக்கியது நல்லதுதான். இருந்தாலும், நமது ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், இந்த ஊர் விரிவாகாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். லாடலைட் டவுன்லை செங்கல்பட்டு போன்ற இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் அமைக்கவேண்டும். 'க்ரேடர் மெட்ரால் ஸ்கீமையும்' ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது நவதானியங்கள் சென்னைக்கு லாரிகள் மூலம் ஆந்திர தேசத்திலிருந்து வருகின்றன. ஐனங்

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [15th March 1960]

களுக்கு பல தானியப் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்துகொடுக்கலாம். ரேணிகுண்டாவிலிருந்து விழுப்புரத்திற்கு ஒரு ரயில் பாதையும், செங்கற்பட்டிலிருந்து அரக்கோணத்திற்கு ஒரு ரயில் பாதையும், ஆவடியிலிருந்து தாம்பரத்திற்கு ஒரு ரயில் பாதையும் அமைத்தால் இந்த ஆறு இடங்களிலும் கோடவன்னஸ் ஏற்பட்டு ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பர்மா, மலேயா, ஸிலோன் முதலிய நாடுகளிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு 'இவாக்விஸ்' அதிகமாக வருகிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். இதற்கு இந்திய அரசாங்கம் 10 லட்ச ரூபாய் கொடுத்தால் போதும். அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால், சென்னை அரசாங்கமே இதற்கென 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிவைத்து, இவர்களுக்கு அரைச் சம்பளச் சலுகையாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஹைவேலைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்கத்தா, பம்பாய் ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் ஒரு பாதையைப்பற்றி இதற்கு முன்பு கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப் பற்றி இப்போது கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிடவில்லை. அதே மாதிரி பம்பாயிலிருந்து வெஸ்ட் கோஸ்ட் வழியாக சென்னைக்கு வரக்கூடிய ரோடைப்பற்றி இதற்கு முன்பு கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் இப்போது அதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை. அந்த ரோடைப்பற்றி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆலோசிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக நடத்திய கனம் நிதி அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் அவர் வெற்றிகரமாக நடத்துவார் என்று நம்புகிறேன்.

SRI A. E. CHANDRASEKHARA NAYAGAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சபையில் சமர்ப்பித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு மிகச் சிறந்த முறையில் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட் வரமுடியாமல் நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்விக்காக கடந்த ஆண்டைவிட அதிகமான தொகை இவ்வாண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அரசியல் சட்டத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்டபடி கட்டாயக் கல்வி முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதிலும், தேசிய பாஷையான ஹிந்தியைப் பரப்புவதிலும் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் மத்திய சர்க்கார் வசூலிக்கும் இன்கம் டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் போன்றவைகளின் மூலம் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து கிடைக்கும் மொத்த தொகையையும் கொடுத்து,

15th March 1960] [Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar]

அதிலிருந்து நாம் பெரும் சதமானம் எவ்வளவு என்ற தொகையையும் காண்பித்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக “மலேரியா ஏராடிகேஷன்”, “பிலேரியா கண்ட்ரோல்” ஆகியவை களுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. அதனால் என்ன பலன் அடைகிறோம்? இன்றைய தினம் பல திட்டங்கள் மத்திய சர்க்காராலும், ராஜ்ய சர்க்காராலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஸ்கீம் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு தெரிவது என்று கருதுகிறேன். ஏராளமான பணம் உபகரணங்களும், வாகனங்களும் வாங்குவதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் திட்டங்கள் நடைபெறும் முறை அதிகாரிகளுக்கே புரியவில்லை. அங்குள்ள மக்களுக்கும் புரியவில்லை. இந்த மாதிரித் திட்டங்களை நடத்தும்போது அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் தெரியப்படுத்தி, எந்தெந்த இடங்களில் ஆரம்பித்து நடத்தப் போகிறார்கள் என்பதை நல்ல முறையில் விவரித்து விளம்பரம் செய்து நடத்தினால் இதனால் மக்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்காரால் செய்யப்படும் பல அபிவிருத்தி வேலைகளில், 25,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வேலைகளைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் புஸ்தக ரூபத்தில் வெளியிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கூடுமானால் அந்த வேலைகள் நடக்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்குத் தெரியும் வகையில் புத்தக ரூபமாக திட்டத்தைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வேலைகள் நடக்கின்றன. ஆற்காடு, ராணிப்பேட்டை முனிசிபாலிட்டியில் குடி நீர்த் திட்டம் 10 லட்சம் ரூபாயில் நடைபெற்று வருகிறது. அதைப் பற்றிய எஸ்டிமேட் விவரம் ஸ்தல ஸ்தாபனத்திடம்கூடக் கிடையாது. ஆகவே, இதையெல்லாம் தெரியப்படுத்தும் வகையில் புஸ்தக ரூபமாக விவரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போது ஜில்லாக்களிடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வகளை மனதில் கொண்டு தயாரிக்க வேண்டும். சில ஜில்லாக்கள் மிகவும் பின் தங்கிப் போவது, சில ஜில்லாக்கள் முன்னேறிக்கொண்டே போவது என்று இருந்தால் போகப் போக சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டு வரும். குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லா பின் தங்கிய ஜில்லா. விவசாயத்தில் மிக்க ஊக்கம் உள்ளவர்கள், அந்த ஜில்லா மக்கள். போதுமான வசதிகள் அங்கு கிடையாது. மாகாணத்திலேயே தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான உணவு உற்பத்தியை வட ஆற்காடு ஜில்லா மக்கள்தான் செய்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலேயே வேறு எந்த ஜில்லாவிலும் இல்லாத அளவுக்குக் கிணறுகள் இருக்கின்றன. இந்த ஜில்லாவுக்கு விப்ட் இரிகேஷன் ஸ்கீம் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar] [15th March 1960]

ஏற்கனவே பாலாறு பேரேஜ் என்று ஒரு ஸ்கீம் 50 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. காவேரிப்பாக்கம் ஏரிக்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. அவைகள் எல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டில் காணப்படவில்லை.

தொழில் வளம் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பரவலாக விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். சென்னையிலும், அடுத்தாற்போலுமே ஏற்படுத்திக் கொண்டிராமல் ஜில்லாக்கள் தோறும் ஏற்படுத்தி வேலை வாய்ப்பு களை அதிகரிப்பது சிறந்த முறையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலும் பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the chair.)

என்னுடைய தொகுதியில் பாரி கம்பெனி கழிவு நீரினாலும், தோல் ஷாப் கழிவு நீரினாலும் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாழடைந்து வருகின்றன. அங்கே பலர் சுகாதாரமற்ற முறையிலே வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் பல தடவை இந்தச் சபையிலும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம். இன்னும் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற்பட்ட மக்கள் சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய நிலை, கொள்கை என்னவென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. பிற்பட்ட மக்களுடைய குரல் எழுப்பப்படவில்லையென்பதால் புறக் கணித்துக்கொண்டே போகக் கூடாதென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்ட, காகா கலேல்கார் கமிஷன் தயாரித்த ரிப்போர்ட் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் படாமல் இருக்கிறது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டு போகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. சித்தாந்த ரீதியாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அலுவல ரீதியாக விலைவாசி உயர்வு எந்த அளவுக்கு மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. விலை உயர்வினால் யார் பலன் அடைகிறார்கள்? உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு லாபம் போய்ச் சேருகிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு இன்றைய தினம் பல செளகரியங்களை சர்க்கார் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வினால் பாதகம் எவ்வளவு? சாதகம் எவ்வளவு? என்று கணக்குப் பார்த்தால் சாதகந்தான் அதிகமாக இருக்குமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமாந்தரங்களில் சுகாதாரம் சீர்கேடுற்றிருக்கிறது என்று ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் தெரிவித்திருக்கிறோம். கிராம சுகாதாரத் திட்டத்தை தயாரித்து நம் ராஜ்யம் பூராவிற்கும் விஸ்தரித்து கிராம மக்கள் நல்ல வாழ்க்கை நடத்தச் செய்ய

15th March 1960] [Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar]

வேண்டும். ஒரு “ரூரல் ஹெல்த் ஸ்கீம்”-ஐ தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், மனித சக்தியை அதிகமான அளவுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுத்த 10 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைத் தயாரிக்க நிபுணர் கமிட்டி ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் பல அரிய பெரிய காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் மக்களுக்குப் புரியாமல் இருக்கின்றன. போதுமான விளம்பரம் கிடையாது. நம்முடைய விளம்பர இலாகா இவைகளையெல்லாம் தகுந்தாற்போல் விளம்பரம் செய்யவில்லை என்பது என் கருத்து. ஆகவே, நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஏழைக் குடியானவனும் திட்டங்களைப் பற்றி புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் விளம்பரம் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. JANGAL REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-30 p.m.
அவர்களே, இந்த 1960-61-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் அணுவளவு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமுன் தயாரிக்கப் பட்ட பட்ஜெட்டுக்கும் இந்த பட்ஜெட்டுக்கும் வித்தியாசம் என்ன வென்றால், இதில் வரி ஒன்றும் போடவில்லை. இதுதான் ‘எலெக்ஷன் ஸ்டண்ட்’ என்று சொல்வது. ‘எலெக்ஷன் ஸ்டண்டை’ முன்னிட்டு பட்ஜெட்டில் வரி போடாமல் தயாரித்திருப்பார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. இதற்குமுன் அழகும் பொருள் களுக்கு வரி விதிக்கும்போது நாங்களெல்லோரும் அதை எதிர்த்தோம். ‘அந்த வரி வேண்டாம், பல லட்சம் ரூபாய் அதனால் வந்துவிடாது’ என்று சொன்னோம். அப்பொழுது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எலெக்ஷனை முன்னிட்டு இப்பொழுது அதை வாபஸ் வாங்கிவிட்டார்கள். வாபஸ் வாங்கினதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுகிறோம். அந்த மக்களுக்காவது சலுகை இருக்கட்டும், அவர்கள் நன்றாக வாழட்டும் என்று நினைக்கிறோம். பாலுக்கு அந்த சலுகை கொடுக்கவில்லை என்று குறை சொல்கிறேன். மக்களுக்குப் பால் அவசியம். அதற்கு வரியை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தார் வரி போடும்போது மாகாண அரசாங்கங்களையும் கொஞ்சம் கலந்து போட்டால் நன்றாக இருக்கும். நாட்டு மக்களுடைய நிலை மாகாண அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவதைப்போல் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு நேரடியாக பழக்கமோ தொடர்போ மக்களோடு இருப்பதில்லை. மாகாண அரசாங்கத்தைக் கேட்டு மத்திய அரசாங்கம் பட்ஜெட் தயாரிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தை மாகாண அரசாங்கம் அணுகி, ‘நீங்கள் வரி போடும்போது எங்களைக் கலந்துகொண்டு, மக்களுக்கு நலனாக உள்ளவகையில் செய்யவேண்டும்’ என்று சொல்லவேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களிலாவது தலையிடவேண்டும்.

[Sri M. Jangal Reddiar] [15th March 1960]

எலெக்ட்ரிக் பம்ப் செட்டுக்கு வரி போடுகிறார்கள். எலெக்ட்ரிக் பம்ப் செட் விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதது. அதற்கு வரி போட்டால், அந்த வரி விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கிறது. அந்த வரி மூலம் விவசாய மக்கள் எப்படி உருப்பட முடியும்? ஒரு பம்புக்கு வருஷத்திற்கு, பத்து ரூபாய், என்று ஏற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருப்பதால் அது விவசாயிகளுடைய கேஷம் நிலைக்கு உகந்தது இல்லை என்று அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வரிகளைப் போட்டு மக்களைக் கசக்கிப் பிழிகிறார்கள். மக்களுக்கு காக அரசாங்கமா? அரசாங்கத்திற்காக மக்களா? மக்களுக்கு காகத்தான் அரசாங்கம் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்காகத்தான் இந்த மக்கள் வாழ்கிறார்களோ என்று நினைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போக்கை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

சென்ற பட்ஜெட்டில் க்ரூட் ஆயிலுக்கு வரி போட்டபோது அதை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டதற்கு, பிற்பாடு விதி விலக்கு அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் அது பற்றி ஒன்றும் காணோம். க்ரூட் ஆயிலுக்கு வரி போட்டதனால் விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தான் அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைக் கொண்டு பம்ப் செட் போட்டு உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஒரு பக்கம் சொல்கிறது; வெளி நாட்டிலிருந்து பல கோடி ரூபாய்க்கு உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்கின்றார்கள். ஆனால், உள் நாட்டில் விவசாய உற்பத்தி கெடுவதற்கு எவ்வளவு சீர்கேடு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கின்றார்கள். பத்து ரூபாய்க்கு விற்பனை ஒரு பாரல் க்ரூட் ஆயில் இப்பொழுது 70 ரூபாய்க்கு விற்கப் படுகிறது. இவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கி விவசாயி பயிரிட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். சென்ற பட்ஜெட்டில் சொன்னார்கள் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பரிமிட் முறை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று. ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டில் அதுபற்றி ஒன்றும் காணோம். அதனால் விவசாயிகளாகிய நாங்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறோம்.

அமோனியம் சல்பேட்டைப்பற்றி சொல்கிறார்கள். எழுபத்தைந்து ரூபாய் வரை ஒரு மூட்டை விற்பது. இது எப்படி விற்பது? ஏன் விற்பது? ப்ளாக் மார்க்கெட்டை அடியோடு ஒழித்து நியாயமான முறையில் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்குத் தகுந்த திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பசுந்தாள் உரத்திற்கான அவுரி, பில்லிபசரா போன்ற விதைகள் ப்ளாக் ஏரியாவில் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ப்ளாக் இல்லாத இடங்களில் முழு விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ப்ளாக் ஏரியாவில் 15 ரூபாய் என்றால், ப்ளாக் அல்லாத ஏரியாவில் 30 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது.

15th March 1960] [Sri M. Jangal Reddiar]

ப்ளாக் ஏரியாவில் இருக்கும் மக்கள் யார், நான்-ப்ளாக்கில் இருக்கும் மக்கள் யார் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பாகுபாடுகூடாது. பாகுபாடு இருந்தால் உற்பத்தி பெருகமுடியாது. விவசாய உற்பத்தி பெருகவேண்டுமானால், சலுகை கொடுக்கும்போது நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி கொடுக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் பாதி விலையில் நியாயமான முறையில் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து கிணறுகள் தோண்டும் விஷயம். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக நமது தென்னாட்டில் குறிப்பாக இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் மழை இல்லை. வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களில் மழை குறைந்துவிட்டது. கிணறுகளில் தண்ணீர் மிக ஆழமாகப் போய்விட்டது. எவ்வளவு தோண்டினாலும் போதுமான ஜலம் கிடைக்க வசதி இல்லை. மேலும் மேலும் ஆழப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், ஆழப்படுத்துவதற்கும், அதிகக் கடன் தொகையோ மான்யத் தொகையோ மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்குவதற்கான ஒரு திட்டம் தேவை. குறிப்பாக கிணறுகளை ஆழப்படுத்த ஒரு திட்டம் தேவை என்பதை வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால், சிறு சிறு ஏரிகள் எல்லாம் நீண்ட நாட்களாகத் தூர் எடுக்காமல் தூர்ந்து போய்விட்டன. அவைகளை புல் டோஸர் போன்றவற்றைக் கொண்டு ஆழப்படுத்த ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதுபற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

கால்நடையைப்பற்றி நாம் சொல்கிறோம், ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு நல்ல பொலி காளை தேவை என்று. ஒரு தாலுகாவுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று பொலி காளைகளை குறிப்பிட்ட இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். கூடுமானவரை 500 பசு மாடுகள் இருக்கும் போது ஒரு காளையாவது வேண்டும். ஆயிரம் மாட்டுக்கு ஒரு காளை கூட இல்லாமலிருக்கிறது. பத்தாயிரம் மாட்டுக்கு ஒரு காளை என்று இருக்கிறது. கால்நடை அபிவிருத்தி செய்வதென்றால், பசுமாட்டின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல காளைகள் இருக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணையைப்பற்றி நான் இப்பொழுது பேசினால் அதிக காலதாமதம் ஆகலாம். விதைப் பண்ணையை எடுத்துக் கொண்டு, லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கம் மான்யமாகக் கொடுக்கிறார்கள். விதைப் பண்ணையில் நான்கூட விதை நெல் வாங்கியிருக்கிறேன். ஒரு மூட்டை நெல் கிரயம் 44 ரூபாய். அதற்கு அரசாங்கம் பல ஆயிரம் ரூபாய் மான்யமாகக் கொடுத்தும் அவர்கள் 44 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை என்று விற்கிறார்கள். மூட்டை ஒன்று 164 ராத்தல் கொண்டதாகும். இது அரசாங்கத்திற்கு லாபமா? அல்லது மக்களுக்கு லாபமா என்று

[Sri M. Jangala Reddiar] [15th March 1960]

கேட்கிறேன். விதைப் பண்ணை என்பது மிகவும் மோசடி என்று சொல்கிறார்கள். விதையும் மோசம்: நான் ஒரு விவசாயி. எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் தயாரிக்கும் விதைகள் 100-க்கு 95 முளைக்கின்றன. கூட்டுறவு விதைப் பண்ணையில் வாங்கும் விதைகள் 100-க்கு 85 தான் முளைக்கின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் முளைப்பதில்லை. ஏனென்றால் அங்கு பராமரிப்பு கிடையாது; பாதுகாப்பு கிடையாது. அப்படிப்பட்ட விதை மூட்டை 44 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள்; விவசாயி தயாரிக்கும் விதை ஒரு மூட்டை 22 ரூபாய் ஆகிறது. எவ்வளவு பாருபாடு இருக்கிறது பாருங்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து உதவி பெற்று தயாரிக்கும் விதை மூட்டையின் விலை 44 ரூபாயாகிறது என்றால், கூட்டுறவுப்பண்ணை வந்துவிட்டால் என்ன நேருமோ என்று பயம் ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவுப்பண்ணை ஏற்படுத்துவதால் நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்வதைவிட, ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரே பண்ணையை நடத்திக் காட்டினால் போதும்; எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் பிரசாரம் பண்ண வேண்டியதில்லை. கூட்டுறவுப் பண்ணை கிராம மக்களே பிரசாரம் பண்ணிவிடுவார்கள். மந்திரிகளுக்கும் நேராகத் தெரிந்துவிடும்.

கிராமத்திற்கு ரோடுகள் அவசியம் தேவை. பள்ளிக்கூடம், மின்சாரம், கிணறுகள் முதலியவைகளை முக்கியமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் இவை ஒரு கிராமத்திற்கு அடிப்படையான தேவைகளாகும். நமது அரசாங்கம் எதில் தம் கட்சியை வளர்த்துக்கொண்டு போகலாம், எந்தத் திட்டத்தைக் கையாண்டால் வரும் எலெக்ஷனில் அதிக வோட்டுகளைப் பெறலாம் என்று நடத்திக்கொண்டு போவதுபோல் தோன்றுகிறது. நாட்டின் நலனை உத்தேசித்து, மக்களுக்கு எது நன்மையோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மந்திரிகள் இப்பொழுது பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்றால் பெரும் உத்தியோகஸ்தர்களும் செய்கிறார்கள், பர்த் கண்ட்ரோல் முறையைப் பற்றி. அதை நாங்களும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதைப்போல் இவர்கள் ஒரு கண்ட்ரோல் செய்யவேண்டும். அதிகாரம் அதிகமாக வளருகிறது. ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இருந்த இடத்தில் ஒன்பது அதிகாரிகளைப் போடுகிறார்கள். ஆனால், வேலை அந்த அளவுக்கு இல்லை. முன்னால் நடந்த வேலைக்கும் குறைவாக இருக்கிறது. இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சரிவர சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு சேவைக்கு வேண்டிய ஊதியம் கிடைக்காததால், அவர்கள் அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, உத்தியோகஸ்தர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகாமல், செலவைக் குறைத்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரியை ஏற்படுத்தினார்கள். அதனால் எத்தனை லட்ச ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தது? அதிகார வர்க்கத்திற்காக செலவு எவ்வளவு? எவ்வளவு நிகர லாபம் என்று பார்த்தால் ஒரு ரூபாய் வருமானம் வந்தால் அதில் $\frac{3}{4}$ ரூபாய்

15th March 1960]

Sri M. Jangal Reddiar]

செலவாகிவிடும் என்று நினைக்கிறேன். எங்களைப் போன்ற சாதாரண விவசாயிகள் படும் கஷ்டத்தைத் தவிர, அதனால் வேறு ஒன்றும் லாபம் இருக்காது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது பற்றிய கணக்கை நன்றாக படித்து விட்டு பேசுங்கள்.

SRI M. JANGAL REDDIAR : இதில் கஷ்டத்திற்குத் தகுந்த வருமானம் கிடைப்பதில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதனால் சாதாரண விவசாயிகள் ரொம்பவும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். கணக்கை தயாரிக்க முடியவில்லை. கணக்குப் பிள்ளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்களிடம் அடிபணிந்து நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல தொல்லைகளுக்கு அவர்கள் ஆளாகிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகள் இதனால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால், அரசாங்கம் இந்த விவசாய வருமான வரியை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRIMATHI D. RAGUPATHI DEVI :** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு அறிக்கையானது நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களால் பாராட்டும் முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரியிலிருந்து அழுகும் பொருள்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது அனைத்து மக்களாலும் பாராட்டக் கூடிய செய்தியாகும். அனைத்து மக்களும் அதை பாராட்டுகின்றனர்.

மிக்க மாண்புக்குரியது சமூகக் கல்விதான். மக்களுக்கு சிந்திக்கும் திறனை அளித்து சீரிய வழிவகைகளை போதிக்கிறது. உயர்ந்த எண்ணங்களை உண்டாக்கி, ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி, தீய எண்ணங்களை உழைக்கச் செய்கிறது. இன்றைய சிறுவர்கள்தான் எதிர்காலத்தில் பாரதத்தின் வீரர்கள். அவர்கள் அறிவுத் திறனும் மனப் போக்கும் வளர்வதற்கு நம்முடைய நாட்டின் நல் வாழ்வுக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் நாம் வகுத்துள்ள திட்டங்களை நாடே தடை செய்வதற்கு ஒப்பாகும் என்றால் மிகையாகாது. விஞ்ஞானத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் நம்முடைய நாடானது பல நாடுகளை விட பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. இன்று சில நாடுகள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றமானது நம் நாட்டு மக்களாலும் நினைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி நன்கு உணர்ந்து நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி, விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்காக ரூ. 15 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்க செய்தியாகும்.

ஜாதி, சமய வேறுபாடுகள் என்கின்ற நச்சுப் புகை சமுதாயத்தில் மண்டியிருந்த காலத்தில் அதில் சிக்கி மூச்சுத் திணறி அல்லலுற்ற மக்கள் ஹரிஜன மக்கள். ஹரிஜன மக்கள் இன்று அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இருப்பினும், இன்னும் பெருவாரியான லக்ஷக்

[Srimathi D. Ragupathi Devi] [15th March 1960]

கணக்கான ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள்? அவர்களின் நலனுக்காக ரூ. 2.95 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய செய்தியாகும். ஹரிஜன மக்களைப் போலவே நாட்டில் பல பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நலன்களும் இதே முறையில் கவனிக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதையும் நான் இங்கே வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பெரிய தீர்ப்பாசன திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும், உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியானது இன்று மக்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படும் பொருள்களை, அதாவது பம்பு செட்டுகள், மோட்டார்கள், உரங்கள், ரசாயன உரம் மட்டுமன்றி இயற்கை உரங்கள் முதலியவற்றை நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து அவற்றின் விலைகளையும் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தி அவர்களுக்கு நாம் காலாகாலத்தில் கொடுக்க முற்படுவோமானால், நாம் ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம். நாம் விவசாயிகளுக்கு பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தும் கூட, அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவால் இந்த உதவிகள் அவர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் பயன்படாமல் போகின்றன. விவசாய அலுவலகங்களுக்கு விவசாயிகள் சென்று விதைகளையும், உரங்களையும், பூச்சி மருந்துகளையும் கேட்கிறார்கள். கேட்கும்பொழுது அவர்களுக்கு இருப்பு இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அன்றேல் வருவதற்கு 10 நாட்கள் ஆகும் என்று கூறிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலையானது விவசாயிகளுக்கு ஏமாற்றத்தை உண்டு பண்ணுவதோடு, அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் உள்ள ஆர்வத்தையும் குறைக்கச் செய்கிறது. மருந்து வகைகள் விவசாயிகளுக்கு கையில் வருவதற்கு முன்னால் பூச்சிகள் தங்களுடைய வேலையை முடித்துக்கொள்கின்றன. இந்த நிலையானது பெருகி பல இடங்களில் இருந்துகொண்டிருப்பதின் காரணமாக விவசாய உற்பத்தியானது பெரும் அளவில் மட்டுப்படுகிறது என்பதையும் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிலையானது அலுவலகத்தில் அதிகாரிகள் சொல்ல, வெளியில் இந்த மருந்து 3 மடங்கு அல்லது 4 மடங்கு கூடுதல் விலைக்கு கிடைக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் இதை நன்றாகக் கவனித்து, இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய அலுவலகங்களிலிருந்து விவசாயிகளிடம் நல்ல விளைச்சல் இருக்கும்போது விதை வித்துக்களுக்காக வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு சரியாகக் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு உடனடியாக பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பணம் கொடுப்பதற்கு 15, 20 நாட்கள் ஆகின்றன. வியாபாரிகளானால், சரக்கு நன்றாக இருந்தால் உடனடியாக முதலில் பணம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவ்வப்பொழுது கணக்கை தீர்த்துவிடுகிறார்கள். விவசாய அலுவலகங்களிலிருந்து அவர்கள் விவசாயிகளை அணுகும்பொழுது கணக்கை உடனடியாக தீர்க்குமாறு செய்யவேண்டியது மிகவும்

15th March 1960] [Srimathi D. Ragupathi Devi]

அவசியம். அவ்வாறு பணத்தை உடனடியாகக் கொடுத்தால் விவசாய அலுவலகங்களிலிருந்து விதைக்காக விவசாயிகளை தேடிக்கொண்டு செல்லவேண்டியதில்லை. விவசாயிகளே தாங்களாக முன்வந்து விவசாய அலுவலகங்களில் நல்ல விதைகளை கொடுத்துவிட்டுச் செல்வார்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

கிராமப்புறங்களில் கடன் தொல்லைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதலால் இப்பொழுது இருப்பதைவிட கூட்டுறவு பாங்குகள் இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு பாங்குகள் ஏற்படுத்துவதோடு அல்லாமல், நில அடமான பாங்குகளையும் ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து, அவர்களுடைய கடன் பளுவை நாம் நீக்கவேண்டும். அத்துடன் அந்த நிலங்களில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக அவர்களுக்கு நாம் பணத்தை கொடுத்தோமானால், விவசாயிகளுக்கு நாம் பெரிய அளவில் உதவி செய்தவர்களாவோம்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும், சமுதாய நலத் திட்டமும் இன்னும் பிற்பட்ட பகுதிகளில் அமலாக்கப்படவில்லை. இதில் பிற்பட்ட பகுதிகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இங்கே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மிகவும் பிற்போக்காக உள்ள 200 கிராமங்களுக்கு மேற்பட்ட மேட்டுப்பாளையம் கொடுக்கிற நிலையை அமைச்சர்கள் எல்லோரும் நன்றாகப் பார்க்கிறார்களா? அந்த இடத்தை பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமில் சேர்க்க வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை நான் முன்பே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இன்னும் இது சேர்க்கப்படவில்லை. இவியும் காலகாலதாமதமில்லாமல் அதைச் சேர்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேட்டுப்பாளையம் கொடுக்கிற அமலாவதற்கும் மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு இடத்தில்தான் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. சுற்றுப்புற கிராமங்களிலிருந்து அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு படுக்கையிலேயே வைத்து வைத்தியம் செய்துகொள்ளக்கூடிய நிலையில் வரும் ஏழை நோயாளிகள் எண்ணற்றவர் இடமின்றி திரும்புகின்றனர். இதற்குக் காரணம் அங்கு இட நெருக்கடி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. வைத்திய வசதியும் குறைவாக இருக்கிறது. வராந்தாக்களில் படுக்கைகள் போடப்பட்டிருக்கும் காரணத்தினால், வெளியில் இருந்து மருந்து வாங்கிக்கொள்ளுவதற்காக வருபவர்களுக்கு உட்காருவதற்கு கூட இடமில்லாமல் நிற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதலால் இதன் அவசியத்தை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து இந்த ஆஸ்பத்திரி கட்டிடத்தை விஸ்தரிப்பதற்கும், இங்கே ஒரு எக்ஸ்ரே பிளாண்டி வைப்பதற்கும் ஆவன செய்யுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கணுவக்கரை, சிறுமுகை ஆகிய பிரிக்காக்களில் தாய் சேய் நல நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று நான் இங்கே வற்புறுத்திகிறேன். அந்த இடங்களில் தாய் சேய் நல நிலையங்களை உடனடியாக அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Srimathi D. Ragupathi Devi] [15th March 1960]

விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும் நிறைந்துள்ள மேட்டுப் பாளையத்தில் ஒரு 'சப்-டிஸ்ட்ரிக்ட்' ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று நான் முன்பே ஒரு தடவை கூறியிருக்கிறேன். அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் 8 மாதங்களுக்கு முன்பாக மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினர். அது காலதாமதப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. இதனுடைய காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அது சம்பந்தமாக உத்தரவை உடனடியாக பிறப்பிக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, ஆயிரக்கணக்கான வறண்ட ஏக்கர்கள் கொண்ட பிரதேசமான இந்தப் பகுதியை செழிப்படையச் செய்வதற்கு குந்தாவில் விடப்படும் கழிவு நீர் பாய்ச்சுவதுதான் ஒரே வழி என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61 வருஷ வரவு-செலவு திட்டத்தை நிகி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதை ஒட்டி, அவர்களை பாராட்டி, மனமார வாழ்த்தி, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று, நான்கு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் ஒரு நண்பர் இந்த பட்ஜெட்டை சுதந்திராக்கட்சி பட்ஜெட் என்று சொன்னார்கள். மற்றொரு நண்பர் அமுகிய வெங்காயத்தைப்போல் உரிக்க உரிக்க தோல் மட்டும்தான் வருகிறமாதிரி இருக்கக்கூடிய பட்ஜெட் என்று கூறினர். ஒரு நண்பர் உப்புச் சப்பு இல்லாத பட்ஜெட் என்று கூறினர். மற்றும் ஒரு நண்பர் முன்னால் பார்த்தால் சாயப் குதிரை, பின்னால் பார்த்தால் செட்டியார் குதிரை என்று சொன்னார்கள். பின்னால் பார்த்தால் செட்டியார் குதிரை என்று சொன்னவர் அந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதாலோ என்னவோ. சர்க்கார் கொண்டுவரும் எந்த திட்டத்தையும் எதிர்த்துத் தான் பேசுகிறாள் என்று சட்ட சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள் போலும். அவர்கள் இந்த திட்டங்களை ஊனக் கண் கொண்டு பார்க்கிறார்களா அல்லது ஞானக்கண் கொண்டு பார்க்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. (சுறுக்கீடு) அவர்களுக்கும் இன்னும் இரண்டு வருஷம் போனால் கண்ணாடி போடும் நிலை வரலாம். இந்த திட்டத்தை நண்பர்கள் ஞானக்கண் கொண்டு பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்னும் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சிலர் கனம் நிகியமைச்சரவர்கள் தன் உடல் நிலை சரியாக இல்லாதிருந்தும் (சுறுக்கீடு)—அவர்கள் சொல்லா விட்டாலும், டாக்டர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள்—ஒன்றரை மணி நேரம் வரைக்கும் நின்று கொண்டே தன் உரையை அற்றியதற்கு, அந்த உமைத்து குற்றம் சொல்வதென்பது, தர்மம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவு திட்ட விவாதத்தில், என்.ஜி.வ.-க்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. சம்பளக் கமிஷன் ரிபோர்ட் வந்த பிறகு அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்பது அவர்கள் அறிக்கையிலேயே குறிப்பி

15th March 1960] [Sri T. Karia Gounder]

பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இரண்டாவது முறையாகச் சொல்கிறேனே என்னவோ, என்.ஜி.ஓ.-க்களிடம் சர்க்காருக்கு விரோதம் இல்லை. ஆனால், இங்கு இப்படிப் பேசுகிறவர்கள் அவர்களின் ஆதரவைப் பெற அப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்களோ என்னவோ. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன், ஒன்று சர்க்கார் திட்டங்களை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். வரி போட வேண்டும். அல்லது திட்டங்களைக் கை விடவேண்டும். வரியும் போடக்கூடாது, திட்டங்களையும் கைவிடக்கூடாது என்றால் அது எப்படி சாத்தியமாகும்? அப்படி சாத்தியமென்றால், நண்பர்கள் வழிவகைகளை சர்க்காருக்கு சொல்லி விளக்கவேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் கண்டிப்பாக அளிப்போம் என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதில் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை. ஆனால், அந்த முன்னேற்றம் பற்றி புள்ளி விவரங்களில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கலாம். சரியான மழை பெய்யாவிட்டால், விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி குறையும். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். சென்ற வருஷத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் மழை குறைவு. நாலாண்டு பலிதம், ஆறாண்டு பலிதம்தான் கண்டது. அதிகமானால், எட்டாண்டு பலிதத்திற்கு மேல் இல்லை. ஒரு ரூபாய்க்கு பலிதம் விளைந்தால் நல்லதுதான், அரசாங்கமும் பல லட்ச டன்கள் அதிக உற்பத்தி என்று காட்ட முடியும். கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் தொகுதியில் அதிகமான மழை பெய்து வெள்ளம் கூட அடித்திருக்கிறது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அப்படி நடந்திருக்கிறது. அதனால், கனம் கோவிந்தசாமி கூட சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வர முடியவில்லை என்பதை ரூபாய் மூட்டி விரும்புகிறேன். புள்ளி விவரங்கள் எப்படியிருந்த போதிலும், உற்பத்தியில், பெருக்கத்தைப் பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டியதேயில்லை. அதே சமயத்தில் மக்கள் உற்பத்தியும் ஜாஸ்தியாகியிருக்கிறது. இதைச் சொன்னால், காங்கிரஸ்காரர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி பேசுகிறார்கள் என்பார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திருப்திகரமாகச் செய்தால்தான் உற்பத்தியான பொருளை சரியானபடி விநியோகிக்க முடியும். ஆகவே, இந்த குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு விஷயத்தில், கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உர விநியோகத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இப்பொழுதெல்லாம் எடை போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள் எங்கள் ஜில்லாவில். மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி தெரியாது. மூட்டைக் கணக்கைப் பற்றி ஏதோ ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம், 224 பவுண்டு எடை போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். உரம் இறக்குமதியில் கொஞ்சம் குறைவு இருக்கிறது வாஸ்தவம். இந்த வருஷத்தில் அதுவும் சரிக்கட்டி விடுவார்கள் என்று அறிந்து சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

[Sri T. Karia Gounder] [15th March 1960]

செட்டி நாட்டு அரசர் பேசினார்கள். சர்க்கார் அவர்கள் மனதைச் செலுத்தினால், பாலாறு விஷயத்தில் நல்லதொரு திட்டத்தைச் செய்தால், அவர்கள் மந்திரியாக இருக்கும் காலத்திற்குள் ளாகவே அதைச் செய்து கொடுத்தால், அதனால் பயன் அடையும் நான்கு ஜில்லாக்களும் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கும் என்பதையும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கான திட்டங்களை, சரிபார்ப்பதில் மேல் என்ஜினியர்களுக்குப் போய் அங்கங்கு தயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார், இந்தக் காரியங்களில் என்ஜினியர்களைத் துரிதப்படுத்தி, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் வெற்றி பெற்றால்தான் நம் உணவு உற்பத்தி கணிசமான அளவில் பெருகும்.

கிணறு வெட்டும் திட்டத்தில், மானியத்திற்காக ஒரு கிணற்றுக்கு ரூ. 1,000 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்களில் அது சரியாக இருக்க முடியாது. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவிலும் அது காணாது. நூறு அடி ஆழம் போன பிறகு கூட தண்ணீர் சில இடங்களில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, இந்த மானியத் தொகையை சற்று அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடனாகக் கொடுக்கும் தொகையையும் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த தேங்காய் உற்பத்திக்காக 3, 4 பண்ணைகளை நிறுவி யிருக்கிறார்கள். மனிதனுக்குக் காலரா நோய் வருவதுபோல்—அந்தக் காலரா இப்பொழுதெல்லாம் வருவதில்லை—தென்னமரத் திற்கு ஒரு நோய் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. பாலாற்றின் கரையில் நாங்களெல்லாம் அந்த தேங்காய் உற்பத்தியால் வெகுவாகப் பயன் அடைய வேண்டியவர்கள். அதை நம்பியிருப்பவர்கள். அங்கே இப்பொழுது கடுமையான நோய் வந்திருக்கிறது. அது என்ன நோய் என்றே தெரியவில்லை? சிறிது நாட்களில், தென்னங் கீற்றெல்லாம் நோய்வாய்ப்பட்டு, ஒலைகளெல்லாம் கருகி, மரம் பட்டுப்போய்விடுகிறது. அந்த விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தி அரசாங்கத்தார் தகுந்த பரிகாரம் தேடித்தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலியைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. அதற்கு ஆகும் தொகையை நாமே கடனாகப் பெற்றுக்கொண்டு, 20 வருஷத்தில் திருப்பிக் கொடுத்துவிடக்கூடிய திட்டத்தின்கீழ் மத்திய சர்க்காரிடம் பெற்று நாமே அதை எடுத்து நடத்த முடியுமா என்று யோசிக்கலாம். மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்தாலும் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இதில் வடக்கு-தெற்கு என்ற பிரச்சனை ஒன்றும் கிடையாது. அந்த திட்டம் துரிதமாக நடந்து நமக்கு நல்ல பயனைத் தரவிருக்கிறது.

15th March 1960] [Sri T. Karia Gounder]

நகரத்திலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதேபோல், கிராமத்தில் உள்ள தொழிலாளிகளைப் பற்றியும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளிகளும் இதரத் தொழிலாளிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் வீட்டு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதேபோல் ரோடு வசதியும் இல்லை. டிராக்டர்களைக் கொண்டும், புல்டோசர்களைக் கொண்டும், சரியான ரோடுகளைப் போட்டுக்கொடுக்க இந்த அமைச்சரவை ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் க்ரூடாயில் விலையைப் பற்றியும் சொல்கிறார்கள். க்ரூடாயில் விலையைப்பற்றிக் கவலையில்லை. எங்கள் பக்கத்தில் எல்லோரும் என்ஜின்களையெல்லாம் விற்றுவிட்டார்கள். க்ரூடாயில் வரி விஷயங்களெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் செய்திருக்கும் விஷயங்கள். நாம் ஒன்றும் போடவில்லை. இந்த மின்சாரக் கட்டணம் விஷயமாக சர்க்கார் சிறிது கவனம் செலுத்தி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தொல்லைகள் தீர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நான் ஒரு நெல் மிஷின் வைத்திருக்கிறேன். அது அரைக்கவும் இல்லை, மூடிக்கிடக்கிறது. ஆனாலும், பணம் கட்டவேண்டும் என்கிறார்கள். ரூபாய் 50 கட்டவேண்டும் என்கிறார்கள். அதையும் உணர்ந்து, மின்சாரக் கட்டணத்தில் உள்ள தொந்தரவையும் நீக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு நண்பர் பேசுகின்றார். திருச்செங்கோட்டுக்குக் காவேரித் தண்ணீரை கொண்டுவரவேண்டும் என்று. எப்படிக் கொண்டு வருவது, அங்கே காவேரி எப்படி வரும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

1-00
P m.

THE HON. SRI P. KAKKAN : காவேரியில் வீணாகப் போகக் கூடிய தண்ணீரைக் கால்வாய் மூலம் திருச்செங்கோட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதாகத்தான் அங்குள்ள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அபிப்பிராயத்தைத்தான் அந்த அங்கத்தினர் இங்கே வெளியிட்டார். அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதில் தவறு இல்லையென்று தெரிவித்தார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத் திலே மத்திய சர்க்கார் 50 லட்சமும் நாம் 25 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்போவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை தேசிய வளர்ச்சியில்லா பகுதியிலே காரியங்கள் செய்கிறார்கள். இந்த 25 லட்சம் ரூபாயோடு இன்னும் 25 லட்சம் ரூபாய் சேர்த்து வசதி செய்ய கோருகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He must resume his seat.

[15th March 1960]

SRI T. KARIA GOUNDER : எப்போது நான் பேசுவதற்கு முன் வந்தாலும் உதவி சபாநாயகர்தான் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அதனால் கொஞ்சம்கூடச் சலுகை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நேரம் அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டு விட்டதாக அவர்கள் சொல்லி மணியடித்துவிட்டதனால் அவருக்கு என் நன்றியைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயப்படி நடந்து இந்த மன்றத்தினுடைய கௌரவத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று அண்மையில் ஒரு தீர்ப்பின்போது சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு உயர்த்துவதிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதுவரைக்கும் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது. இனிமேலும் நிச்சயமாகப் பாடுபடும்.

ஆனால் இந்த மன்றத்திலே சர்க்கார் கட்சித் தலைவராக இருக்கிற நிதி அமைச்சரும், கல்வி அமைச்சருமான கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்கு உட்பட்டு நடந்து கொள்கிறார்களா என்கிற ஐயப்பாடு முறையாக எழுவது உண்டு. மார்ச்சு மாதம் 10-ம் நாள் இங்கே பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தார்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. அனகேசன் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் இருக்கிற அம்சத்தை மார்ச் மாதம் 10-ம் நாளுக்கு முன்பே பகிரங்கமாக ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு பட்ஜெட் ரகசியமானது வெளிவருகிறது என்று சொன்னால், அகில உலக நாடுகளில் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயப்படி அந்த இலாகாவுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் ராஜீநாமா செய்திருக்கவேண்டும். இங்கே இருக்கிற சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இன்னும் அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யாமல் இருப்பதானது உண்மையில் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்தை அவர்கள் நல்ல முறையில் கடைப்பிடித்து எங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறா என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாகப் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்தைப் படித்து இருந்தார்கள் என்றால் நன்றாக இருக்கும். அதுதான் அரை குறை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இருக்கலாம். அவர் “மெட்ரூடு பாலிடிக்ஷன்”. நாங்கள் எல்லாம் அரைகுறை அரசியல் தெரிந்தவர்கள்; ஆகையால் இந்தச் சம்பிரதாயத்தைச் சரிவரத் தெரிந்துக் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கலாம். தெரிந்ததை அவர்கள் சொல்லட்டும்.

வரி விதிப்பைப் பற்றியோ, வரி விலக்கைப் பற்றியோ எந்த அம்சமாக இருந்தாலும் அந்த அம்சம் பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்பு மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடிய அளவுக்கு ரகசியம்

15th March 1960] [Sri A. V. P. Asaithambi]

பகிரங்கமாகி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது பார்வையிலே மெண்டரி சம்பிரதாயத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பது எனது கருத்து. என் கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இங்கே எனக்கு உரிமை உண்டு. அதைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் ராஜீ நாமாச் செய்தால் செய்யட்டும். பதவியை விடமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டால் எட்டு அல்ல, இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் பதவியில் இருக்கட்டும்.

நேற்றைய தினம் என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் பரம்பிக் குளத் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் பிரஸ்தாபித்தபோது, அதற்கு ஆதாரமாக ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை எடுத்துக்காட்டி முற்பட்டபோது, அந்தக் கருத்துத் தவறானது, என்பதை விளக்கிச் சொல்லாமல் “அவைகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் பேசி நடக்கக்கூடிய காரியத்தைக்கூட நடக்க விடாமல் தடுத்து விடுகிறீர்களே” என்று மூடி மறைத்தார்.

கடிதப் போக்குவரத்துக்களும், பேச்சுவார்த்தைகளும் நடைபெறலாம். நடைபெறுகின்ற அந்த விஷயங்களை இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் கேட்டால் அவை அறிவிக்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் இவை பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்து வெளியாகிவிடுமே என்கிற சந்தேகம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால் இங்கே இருக்கிற பத்திரிகைக் காரர்களை வெளியே போகச் சொல்லிவிட்டு அந்தக் கடிதங்களையும், மற்றவைகளையும் இங்கே வைக்கவேண்டுமே தவிர, பாராளுமன்றத்தினால் ஆளப்பட்ட அங்கத்தினரைப் பார்த்து “இதைப் பற்றி பேசாதே” என்று சொல்வதற்கு—நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்—சபாநாயகரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது என்று இந்த இடத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதே மாதிரியான முறையில் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நாங்கள் எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் சரி இன்றைய தினம் செயல்பட்டு வருகிற தேர்தலில் சபையின் முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள பட்ஜெட்டிலே என்ன என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கட்சி மனோபாவத்தோடு ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ஈடுபடுவதை நாங்கள் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறோம். அதே மாதிரிதான் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே சென்னை கார்ப்பரேஷன் தேர்தலிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் படுதோல்வி ஏற்பட்டுவிட்டது என்ற காரணத்தினால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற முக்கியமான அங்கத்தினர்கள்—மதிப்பிற்குரிய ஸி. ஆர். ராமசாமி, ஹாஜா ஷேரீப், விநாயகம் போன்றவர்கள் “கார்ப்பரேஷன் சரிவர நிர்வகிக்கப்படுவது இல்லை, ரோடுகள் சரிவர கவனிக்கப்படுவதில்லை. அமைச்சர்கள் சும்மா இருக்கிறார்களே” என்று பேசினார்கள். அவர்கள் பேசுவதிலே எனக்குக் கவலை இல்லை. அவர்கள் குற்றச் சாட்டு கூறுவதிலும் எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் அவர்கள்

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th March 1960]

பேசுகின்ற தோரணையைப் பார்த்தால் எனக்குக் கேரளாவின் நினைவு வருகிறது. கேரளாவில் காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரு அரசாங்கம் இருந்த நிலைமையில் அந்த அரசாங்கத்தை ஒழித்து விடுவதற்காக ஆரம்ப காலத்தில் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்களோ அதே மாதிரியாக சென்னைக் கார்ப்பரேஷனை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக இவர்கள் இங்கே அஸ்திவாரம் போடுகிறார்களோ என்னிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அந்த நிலைமை வருவதாக இருந்தாலும் நாங்கள் கவலைப்படப்போவது இல்லை. அதையும் ஏற்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் அவர்கள் சாட்டிய குற்றச் சாட்டுகளுக்கு கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பாக இருக்கிறதா, அரசாங்கமே பொறுப்பாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்போமே யானால் முழுக்க முழுக்க அரசாங்கமேதான் பொறுப்பாக இருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும்.

“ரோடு சரியாக இல்லை. அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? யார் கையிலோ விட்டுவிட்டு இது பேசாமல் இருக்கிறதே?” என்று மதிப்பிற்குரிய வி. ஆர். ராமசுவாமி சொன்னார்கள். இந்த ரோடுகள் இவ்வளவு சீரழிந்து இருப்பதற்கு கார்ப்பரேஷன் எந்த அளவுக்குப் பொறுப்பானதாக இருக்கிறது, இதற்குக் காரணம் கார்ப்பரேஷன் தானா என்று உண்மையைப் பார்க்கப்போனால் கார்ப்பரேஷன் இதற்குக் காரணம் அல்ல, அரசாங்கமேதான் பொறுப்பு என்பது தெரியும். டிராம் லைன் அப்புறப்படுத்தி அந்த ரோடுகளை மீட்டும் சரியான முறையில் செப்பனிடவேண்டும் என்கிற ஒரு நிலைமையில்தான் அந்தச் சீரழிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலிலேயே யாருமே டிராம் சர்வீசை எடுத்து நடத்த முன் வந்திராவிட்டால் அந்தக் கம்பெனி மூடப்பட்டவுடனேயே அந்த டிராம் சர்வீசை எடுத்து நடத்த இந்தச் சர்க்கார் முன்வந்திருக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதிலே இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. இரண்டாவது அந்தத் தண்டவாளங்களைப் பெயர்த்து எடுப்பது என்றால்—காங்கிரஸ் கட்சியார் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தபோது—கார்ப்பரேஷனே அந்தக் காரியத்தைச் செய்து மீட்டும் சரியான முறையில் ரோடுகளை உடனடியாகச் செப்பனிடவேண்டும் என்று நாங்கள் சொன்னோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை எதிர்த்தார்கள். எதிர்க்கத்தோடு அன்றி தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கு தண்டவாளங்களைப் பெயர்த்து எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

தனிப்பட்டவர்கள் அந்தத் தண்டவாளங்களைப் பெயர்த்து ரோட்டைச் சரிப்படுத்துகிறார்களா இல்லையா என்று பார்ப்பதில், ஹைவேஸ் என்ஜினியர்தான் அதற்கு பொறுப்பு. கார்ப்பரேஷனும் ஹைவேஸ்கும் எல்லாவித ஸ்பந்தமும் செய்து விட்டார்கள். முன்னால் கார்ப்பரேஷன் மேயர் அரசு அவர்கள்கூட ஹைவேஸ் என்ஜினியருக்கு, சர்க்காருக்கு உட்பட்டவருக்கு 3-6-1959 தேதியிலும், 7-8-1959 தேதியிலும், 1-9-1959 தேதியிலும் இந்த ரோடுகள் எல்லாம் சரியாகயில்லை, அதை

15th March 1960] [Sri A. V. P. Asaithambi]

நீங்கள் சரிப்படுத்த வேண்டும், நீங்கள் சர்டிபிகேட் கொடுத்தது தவறு என்று சுட்டிக் காட்டி கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதுபற்றி நாளது வரையில் இந்த சர்க்கார் ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதுமாத்திரமல்ல. கொசு கடிப்பதாக அங்கத்தினர் அவர்கள் ரொம்பவும் சலித்துக் கொண்டார்கள். இந்த கொசுவைக் கூட போக்கடிக்க முடிய வில்லையே என்று. ட்ரெயினேஜ் ஸிஸ்டம், ஆறு லட்சம் மக்களின் கழிவுப் பொருள்களை மாற்றி எடுத்துச் செல்லும் ஸிஸ்டம் சென்னையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பழைய காலத்தில் போடப் பட்ட அந்தத் திட்டத்தை 20 லட்சம் மக்களுக்கு ஏற்றதாக மாற்றியமைக்கும்படி எதிர்த்துக் கொள்ளினார்கள் வற்புறுத்தி அந்தமாதிரியான திட்டம் ஒன்று கார்ப்பரேஷனில் காங்கிரஸ் காரர்கள் இருந்தபோது 6-3-1958-ல் கமிஷனரால் தயாரிக்கப் பட்டு கொடுக்கப்பட்டது. எதிர்த்துகாரர்களின் தூண்டுதலால் கொடுக்கப்பட்ட திட்டம் என்பதற்காக 12-3-1958-ல், பைனான்ஸ் கமிட்டியில், அதில் ஸி. ஆர். ராமசுவாமி அவர்களும் ஒரு அங்கத் தினர், அதை ரிசுக்கார் செய்து விட்டு விட்டார்கள். அதை, நாளது தேதி வரையிலும் அடிவலுக்கு கொண்டு வரவில்லை. அந்தப் படியாக, கூவம் நதி இம்புலூவ்மென்ட் கமிட்டி என்று ஐந்து அண்டு களுக்கு முன்பு ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் செலவு செய்து கூவம் நதியிலிருந்து வரும் தூர்நாற்றத்தைப் போக்கி, சீர்படுத்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைச் சேர்க்க சிபார்சு செய்தார்கள். அதைச் செய்தார்களா? அதற்கு யார் பொறுப்பு? கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பா அல்லது சர்க்கார் பொறுப்பா? ஏன் கூவம் நதி இம்புலூவ்மென்ட் ஸ்கீமை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவில்லை? அதை, இவர்கள் சொல்லி வடக்கு சேர்க்கவில்லையா? அப்படி அது உண்மையென்றால் வடக்கு வளர்ச்சிக்கிறது என்பதற்கு இதை விட வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்? எதை எடுத்துப் பார்த்தாலும் சரி, திட்ட காலத்திற்குள்ளாக அனைவருக்கும் கல்வி கொடுக்க முடியவில்லை என்று சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கை விரிக்கக் காரணம் பணம் இல்லை என்பதுதான். பணம் இல்லாததற்கு காரணம் என்ன? இந்த மாநிலத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய ரெவின்யூ எல்லாம் வேறு இடத்திற்கு போவதுதான் காரணம். இதற்குள்ள மருந்து 44 பக்கங்களில் அடங்காது. வருடா வருடம் 34, 38 பக்கங்கள் என்று பக்கம் பக்கமாக வாசித்துக்கொண்டு போகிறார்களே, இதனால் இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா? அதனால் விலைவாசிதான் குறைந்திருக்கிறதா? மக்கள் முன்பு இருந்ததை விட இப்பொழுது செளக்கியமாக வாழும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? ஒன்றும் இல்லை. எட்டாளவில் அவ்வளவு செய்கிறோம், இவ்வளவு செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர நடைமுறையில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேயில்லை. இதற்குக் காரணம் நமது அரசியல்

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th March 1960]

அமைப்பிலுள்ள கோளாறுதான். ஆகவே அது மாற்றியமைக்கப் படவேண்டும். அந்தளவிற்கு நிதியமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மேலும் அதிக நேரம் கேட்க நான் விரும்பவில்லை, ஆகவே நான் இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கிறேன்.

* SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வா வேற்று சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த மன்றத்திலே பேசப் பட்டதெல்லாம், விலைவாசி உயர்வைப் பற்றித் தான் பலர் விவாதித்தனர். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலே, ஊதிய உயர்வு கூட விலைவாசி உயர்வுக்கு ஒரு காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது, முழுக்க முழுக்க உண்மை. கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசிய போது ஏதோ படிப்பதற்கு நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறதே யொழிய உண்மையில் நடைமுறையில் அது சரியானபடி இல்லை என்று கருத்து வெளிப்படும்படி பேசினார்கள். அதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், கடந்த ஐம்பது வருட கால சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் நமக்கு நன்கு புலப்படும். ஐம்பது, அறுபது வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு போலீஸ் காண்ஸ்டேபிளுக்கு என்ன வருமானம் இருந்தது? ஏழரை ரூபாய்தான் இருந்தது. ஆசிரியர்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் சம்பளமும் மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்தது என்பது தெரிய வரும். ஊதியக் குறைவுக்கு ஏற்றளவில் அப்பொழுதும் விலை நிர்ணயக் கட்டுப்பாடு இருந்தது. அப்பொழுது ஒரு ரூபாய்க்கு எட்டு படி அரிசி கிடைக்கும். நல்ல உயர்ந்த ரக அரிசி வேண்டுமென்றால் ரூபாய்க்கு ஆறு படி கிடைக்கும். இந்த அடிப்படையைக்கொண்டு காலத்தை அனுசரித்துப் பார்த்தால் ஊதிய உயர்வு விலைவாசி உயர்வுக்கு ஒரு காரணமாகும் என்பதை நான் நிரூபிக்க முடியும். ஆகவே ஊதிய உயர்வு கொடுத்துக் கொண்டே வந்தாலும் விலைவாசி இறங்காது. நாட்டிலே உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகினாலொழிய விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க முடியாது என்ற காரணத்திற்காகத் தான் விவசாயத்துறையில் முக்கியமாக அதிக கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது. நமது நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்தை முன்னிட்டுத்தான் நாம் பொருளாதாரத் துறையில் வளர முடியும். ஆகவே அப்படி பார்க்கும்போது விவசாயத்தில் நல்ல கவனம் செலுத்தி விவசாயப் பொருள்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து நம் நாட்டின் தேவைக்கு போக மீதியை அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பினால்தான் நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நாம் உயர்த்த முடியும் என்பதினால்தான் விவசாயத்தில் நமது அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. முக்கியமாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பலவற்றை உருவாக்கி அவைகளை அமுலாக்க அரசாங்கம் விளைந்திருக்கிறதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்படத்தான் வேண்டும். எப்படி சிறிய சிறிய அளவில் தண்ணீரைச் சேர்த்து பெருவெள்ளமாக கொண்டுவரமுடியுமோ, அதேபோல் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதால் விளைச்சலை அதிகப்படுத்த

15th March 1960] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

முடியும். இன்று, கரம்பாக இருக்கிற நிலங்களை சாகுபடிக்கு கொண்டு வரலாம் என்ற யோசனையோடு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை கொண்டுவந்து அதற்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் ஒரு சிறிய சங்கடம் இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக எஸ்டிமேட் தயாரித்து அதை அனுப்பும்போது குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை இருந்தால் மாத்திரம் அதை கலெக்டர் சாங்ஷன் செய்ய முடியும். அதற்கு மேற்பட்ட தொகையாக இருந்தால் அது அரசாங்கத்திற்கு வந்து அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்குப் பின்னர்தான் அந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நீர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நீர்ப்பந்தத்தை நீக்கினால், ஓரளவு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமுல் நடத்தும்போது கலெக்டர் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடக்க முடியும். கூட 100 அல்லது 200 ரூபாய் கூடி விட்டாலும், அதாவது குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கூடுதலாக 100 அல்லது 200 ரூபாய் கூடி விட்டாலும்கூட அது அரசாங்கத்திற்கு போய் அங்கிருந்து உத்தரவு வரவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தால், மிகுந்த கால தாமதமாகும். எஸ்டிமேட் போட்டு என்ஜினியர் ஆபீஸில் சிறிது காலம் தாழ்த்தப்படுகிறது, கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு வரும்போது அங்கு சிறிது காலம் தாழ்த்தப்படுகிறது. பின்னர் அரசாங்கத்திற்கு வரும்போது அங்கும் சிறிது காலம் தாழ்த்தப்படுகிறது. ஆகவே இப்படி அதிகப்படியாக காலம் எடுக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ஜினியருக்கு பவர்ஸ் கொடுத்தால் வேலை துரிதமாக நடக்கும். ஆனால் என்ஜினியருக்கு மேல் ஒருவர் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கலெக்டருக்கு பூர்ண அதிகாரம் கொடுத்தால் இந்தப் பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் விரைவிலே நிறைவேற்ற முடியும், என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் பெரிய அணைக் கட்டுத் திட்டங்களுக்கும் நடுவிலே சிறு சிறு அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களிலும் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவை சில பகுதிகளில் எல்லைப் பிரிவின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எல்லைப் பிரிவினை மசோதா எப்ரல் முதல் தேதியில் அமுலுக்கு வந்தால் சௌகரியமாகயிருக்கும். அதற்குள் வரவில்லையென்றால் இப்பொழுது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் மேலும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டியவரும். எனது தொகுதியில் “புதுப்பாளையம்” என்ற இடத்தில் ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு எல்லைப் பிரச்சினை காரணமாக அதை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் ஒரு சூழ்நிலை இன்று இருக்கிறது. எல்லைப் பிரச்சினை எந்தெந்த இடங்களைப் பாதிக்கும்

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [15th March 1960]

என்று நமக்குத் தெரியும். ஆகவே பாதிக்கப்படும் என்ற இடங்களைத் தவிர்த்து விட்டு, மற்றையிடங்களில் இந்த அணைக்கட்டு வேலைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, பாதிக்கப்படாத இடங்களில் அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு வடிமுனை கிணறுகளை எல்லாம் அதிகமாக ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மின்சார மோட்டார்களை உபயோகப்படுத்தி தண்ணீரை உபயோகித்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மின்சார வடிமுனை கிணறுகளில் தண்ணீர் இறைப்பது சம்பந்தமாக தண்ணீர் கிடைக்காத காலத்திலும் கூட, மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்தாலும்கூட மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் இருந்து வருகிறது. மின்சாரத்தை உபயோகிக்காமல் இருந்தும் மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு கூட இதனால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இதைப்பற்றி மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்த்து பில்ட்டர் பாயின்ட் இருக்கும் இடங்களில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமின்கீழ் இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களை சேர்த்து வேலைகளை கவனிப்பதற்கு ஒரு சூப்பர் வைசரை போட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. இப்படி ஒரே சூப்பர் வைசர் இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களிலுள்ள வேலைகளை கவனிப்பது என்றால் அதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த காலதாமதத்தை போக்குவதற்கு மேலும் சூப்பர் வைசர்களை நியமித்தோ அல்லது ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு சூப்பர் வைசர் என்று நியமித்து அவர்களின்கீழ் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளையும் நியமித்து வேலைகளை துரிதமாக நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய நலத்திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் இப்போது வட்டார அபிவிருத்தி திட்டங்களின்கீழ் எல்லா இடங்களும் அனேகமாக சேர்ந்துவிடுவதினால் ஸ்தல ஸ்தாபன அபிவிருத்தி திட்டங்களின்கீழ் அனேகமாக பெரும் அளவில் வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இப்போதுள்ள நிலையில் ஸ்தலஸ்தாபன அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் செலவு செய்வதற்காக சுமார் 75 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில் பெரும்பாலும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் வட்டார அபிவிருத்தி திட்டம் அமுலிலிருக்கிறது. இல்லாத பகுதிகள் சிலவே. ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை முழுவதும் செலவு செய்வதற்கு முடியாமல் மிகுந்து இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் 25 சத

15th March 1960] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

மானத்தை வட்டார அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப் படும் வேலைகளுக்கு ஒதுக்குவதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் ஏதாவது வழிவகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது 75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதை வட்டார அபிவிருத்தி இல்லாத இடங்களில் பூராவும் செலவு செய்து விட முடியாது. ஆகவே, இதிலுள்ள பணத்தை வட்டார அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் செலவு செய்வதற்கு ஏதாவது விதிகளில் தடங்கல்கள் இருந்தால் அதை மாற்றி, அதையும் வட்டார அபிவிருத்தி அமுலிலிருக்கும் இடங்களில் நடைபெறும் வேலைகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்விக்காகவும் இதில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். முக்கியமாக வருங்காலத்தில் கட்டாய கல்வியை கொண்டுவர வேண்டும், 11 வயது வரையிலும் கட்டாயக் கல்வி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படியானால் நாம் அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தவேண்டியிருக்கும், அப்போது அதற்கான அளவில் ஆசிரியர்களும் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் அதிகமாக வேண்டுமென்றால் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்கள் அநேக இடங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்போதுகூட ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களில் சில இடங்களில் ஆசிரியர் இல்லை என்ற குறைபாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஓராசிரியர் பள்ளி நடந்து வரும் இடங்களில்கூட ஒரு வரை மாற்றும் போது வேறு ஒரு ஆசிரியரை நியமிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு போதுமான ஆசிரியர் இல்லை என்ற சூழ்நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்த நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை செலுத்திக்கொண்டு ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விழைகிறேன். நம்முடைய வரவு செலவு திட்டத்தைப் படித்துப் பார்ப்போமானால் நல்ல முறையில் கடந்த ஆண்டில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பின் காரணமாக பல திட்டங்கள் நிறைவேறியிருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதோடுகூட ஆண்டுக்கு ஆண்டு எல்லாத் துறைகளிலும் நாம் உற்சாகத்தோடு ஒற்றுமையாக முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த அறிக்கையானது நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய முறையிலே தொடர்ந்து வரும் ஆண்டுகளில் நம்முடைய மக்களுக்கு நல்ல தொடர்பும், அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் இருந்தால் நமது திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக இருக்கும், அதன்மூலம் சீக்கிரமாக நம்முடைய நாடு நல்லதொரு முன்னேற்றத்தை அடையும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயத்திற்கும் இடமில்லை. அதற்கு மேல் இந்தத் திட்டத்திலே நம்முடைய சோயம்

[Srimathi Kolanthai Ammal] [15th March 1960]

புத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையிலும் சில குறிப்புகள் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதில் முக்கியமாக குடிதண்ணீர் விஷயமாக கோயம்புத்தூர் நகர மக்கள் படும கஷ்டங்களை நாங்கள் நேர்முகமாக பார்க்கின்றோம். புதிதாக கட்டுகின்ற வீடுகளுக்கு குழாய் கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு மறுத்து விடுகிறார்கள். அதோடு இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் சில சமயங்களில் குடிதண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக மார்ச்-ஏப்ரல் மாதங்களில் இந்தக் குறை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆகையால் பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தி வரும் ஏற்கெனவே உள்ள சிறுவாணித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த அதற்குரிய மான்யத்தை கொடுத்து, அல்லது அதற்கு வேண்டிய தொகையை கடனாகக் கொடுத்து, அல்லது அதற்கு வேண்டிய உதவியை மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்திக் கூறி பெற்று, கோவை நகரத்திற்கு வேண்டிய குடிதண்ணீர் வசதியை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், கோவை நகரத்தைப் பொறுத்த அளவில் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடம். அதோடு விவசாயத்துறையில் அங்குள்ள மக்கள் பல முன்னேற்றங்களைச் செய்வதற்கும் பாடுபட்டு உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பல காரியங்களை முற்போக்காகச் செய்து வருகிறார்கள் அங்குள்ள மக்கள். அப்படி இருக்கும் போது குடிதண்ணீருக்கு அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதோடு மட்டுமல்ல, அங்குள்ள பொதுமக்களின் சுகாதாரமும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இங்கு நடைபெறக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் வேலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்தேற வேண்டுமானால் அங்கு குடிதண்ணீருக்காக போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தை உடனடியாக நடத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்தி பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேல், என்னுடைய தொகுதியாகிய பல்லடம் தாலுகா ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் என்பது இந்த மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள். இப்போது பரம்பிக் குளம் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது இந்த பகுதியில் பெரும் அளவுக்கு நீர்பாசன வசதி கிடைக்கக்கூடிய அளவில் இல்லை. அதோடு இதற்கு ஈடு செய்யக்கூடிய நிலையில் பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லாவிட்டாலும், சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் குளம் குட்டைகளை செப்பணிடுதல், மழை காலத்தில் வரக்கூடிய தண்ணீரைக்கொண்டு தேக்கி வைத்து அதன் கீழ் இருக்கும் கிணறுகளுக்கு ஊற்று ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்துதல், அதற்கு மேல், சூந்தாலிலுள்ள கழிவு நீரை கோயம்புத்தூர், அவனாசி, பல்லடம் முதலிய தாலுகாக்களுக்கு பயன்படுத்துதல் போன்ற இரண்டு மூன்று திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஓரளவு குறைகளை நீக்கினதாக இருக்கும் என்பதை

15th March 1960] [Srimathi Kolanthai Ammal]

குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து கொண்டு இருக்கும் நாம், இந்த உணவு உற்பத்தியை தீவிரமாக பெருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சிறிய நீர்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிகமான அளவில் பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்பதோடு, குளம், குட்டைகளை செப்பணிடுவதில் ஒதுக்கப்படுகிற இடங்களில் பல்லடம் தாலுகாவும் ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் புதிய கிணறு வெட்டுவதற்காக 1,000 ரூபாய் கடனாக கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கோயம்புத்தூர், பல்லடம் போன்ற இடங்களில் 1,000 ரூபாய்க்குள் கிணறு வெட்டுவது என்பது முடியாது. ஆகவே, அங்கு குறைந்தது 2,000 ரூபாயாவது வேண்டும். ஆகவே, இந்த சலுகையை 2,000 என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இந்த ஆரிக் கையில் ஏழைகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்காக மான்யமாக உதவி சலுகை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறது. அதோடு கூட இதில் ஏதாவது நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதை ஈடு செய்வதற்கும் ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பெரும் உதவிக்காக நாம் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் சலுகை அளிக்கப்படுமானால் அதிகமான அளவில் உணவு உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் காண முடியும் என்பதை உறுதியாக சொல்ல முடியும். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சில கால தாமதங்கள் ஏற்படுவதாக இருக்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்படும் ஏழை மக்கள் இந்தத் திட்டங்களில் நம்பிக்கை இல்லாத அளவுக்கு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER: I hope the House gives permission to sit till 1-35 p.m. to enable the hon. Member Srimathi Kolanthai Ammal to finish her speech.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL: மூன்று ஆண்டுகள், இரண்டரை ஆண்டுகள் அளவில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இதற்கு நமது சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து கலெக்டர் அவர்களே “எமெர்ஜென்ஸி பவர்ஸ்”-ல் வீடு கட்டுவதற்கான நிலங்களை எடுக்கும் அளவுக்கு நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட சில அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். சொஸைடிகளிலும் அப்படியே. மேற்கொண்டு அங்கத்தினர்கள் சேர வேண்டுமானால் சென்னை வரையில் விண்ணப்பம் வந்து, 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் ஆன பிறகுதான் அங்கத்தினராக ஆக முடியும். இதற்கும் நமது கூட்டுறவுச் சங்கத்தைத் திருத்தி, ஒரு அங்கத்தினர் ஜில்லாவிலேயே காரியத்தை முடித்துக்கொள்கிற அளவுக்கு சட்டம் அமைய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Srimathi Kolanthai Ammal] [15th March 1960]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய பிளாக்டுகளெல்லாம் நல்ல முறையில் வேலை செய்து பொது மக்களுக்கு நல்ல பணியைச் செய்கிறது என்ற காரணத்தினால் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களும், எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களும் பல முறை இந்த சட்டமன்றத்தில், எங்கள் தொகுதியில் பிளாக் டெவலப் மெண்ட் வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்க நேற்று ஒரு அங்கத்தினர் பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் காங்கிரஸ் கட்சியின் பிரசாரத் திற்கு உதவுகிறது என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்வார்களானால், உண்மையாக இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அபிவிருத்தித் திட்டம் கிராம நலம் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு ஏற்றபடி அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நாம் இங்கே குறிப்பிடுகிறோம். ஆகையால் இன்னும் எங்கள் பகுதியில் பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் வராமல் இருக்கிறது அத்தகைய இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கி அதையும் இந்தத் திட்டத்திலேயே சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லையென்றால் சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பணம் செலவழிக்க உதவி செய்யவேண்டும். நாண்-பிளாக் ஏரியாக்களுக்கு இந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாத காரணத்தினால் ஆரம்பப் பாடசாலை கட்டிடம் கட்டக் கூட பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக, பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் வரும் வரையில் நாண்-பிளாக் ஏரியாக்களுக்கு குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கி பண உதவி கொடுத்தால் தான் அந்தத் திட்டம் வரும் வரையில் ஓரளவுக்கு சிறு சிறு வேலைகளைச் செய்ய முடியும். ஆகையால் அதற்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு தன்னுடைய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே பல தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதன் காரணமாக தொழிற்சாலைகளுக்கும், விவசாயத்திற்கும் ஏராளமான மின்சாரம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அந்த மின்சாரத்தைச் செலவழிக்கும்போது காரண்டி எடுத்துக் கொண்டு செலவழிக்கிறார்கள். அவர்கள் மினிமம் காரண்டி வாங்கிக்கொண்டு அலிபிஷ்யல் முறையில் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்கள் காரணமாக அவர்களுக்குப் பர்மிஷன் வரும் வரையில் உபயோகத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. அதற்குக் கூட மின்சார கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த உபயோகப் படுத்தாத காலத்திற்கு மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்காமலிருக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி திட்டம், 86 கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றப்படப் போகிற ஒரு திட்டம், தென்னாட்டை வளம்பெறச் செய்யக் கூடிய ஒரு பெரிய திட்டம். வடக்கு வளர்கிறது என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு, தென்னாட்டில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய திட்டம், 86 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்படுவதால், அதோடு கூட மூன்று பெரிய

15th March 1960] [Srimathi Kolanthai Ammal]

தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதற்கு, செயற்கை உரம் உற்பத்தி ஆக, மின்சார உற்பத்தி ஆக, இரும்பு கனிப்பொருள்களை உருக்க, இத் தகைய தொழில்களுக்கு நமது நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி உபயோகப்படுத்தினோமானால், தெற்கு வளர்நிறுது என்பதற்கு ஒரு பெரிய எடுத்துக் காட்டாக இருக்கும். அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறும் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சிறந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்க அமைச்சர் ஆவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு, பல்லடம் தாலுகா விற்கு பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் இல்லையென்றால் சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களுக்கு பணம் கொடுத்து செப்பனிட வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY SPEAKER: The House with now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 51. Notification issued with G.O. No. 2182, L.A., dated 29th December 1959 bringing into force the provisions of the Act, other than Sections 1 and 196 of the Madras Panchayats Act, 1958 [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958)].

* 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 2192, L.A. dated 30th December 1959 extending the term of office of the members of Othakadai Panchayat (Madurai District) under section 10(1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 [Laid on the table of the House under section 113(4) of the Madras Village Panchayats Act, 1958, (Madras Act X of 1950)].

* 53. Amendment to rule (7) of the Madras Shops and Establishment Rules, 1948 issued in G.O. Ms. No. 4218, I.L.C., dated 2nd November 1959 [Laid on the table of the House under section 49 of the Madras Shops and Establishments Act, 1947 (Madras Act XXXVI of 1947)].

† 54. Notification issued with G.O. Ms. No. 70, Local Administration, dated 11th January 1960, regarding the powers delegated to the Inspector of Municipal Councils and Local Boards [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950)].

† 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Local Administration, dated 12th January 1960, appointing one Advisory Committee to advise special officers of District Boards [Laid on the table of the House under section 2(1) of the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957)].